

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1880, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående tullbevillningen.

Uti nådig proposition N:o 11 har, under åberopande ej mindre af ett propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 9 Januari innevarande år, än äfven af det utdrag af samma protokoll, som finnes fogadt vid den till Riksdagen aflåtna nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof, sistnämnda utdrag, så vidt det afser förhöjning i nu gällande tullsatser å tobak, Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att ny vid den förstnämnda propositionen fogad tulltaxa med tullsatser beräknade efter det metriska mått- och vigtsystemet måtte varda antagen att lända till efter rättelse från och med den 1 Januari 1881.

I anledning deraf, att enligt Kongl. Förordningen om mått och vikt den 22 November 1878 det metriska systemet för mått och vikt skulle senast från början af år 1881 uteslutande användas vid tullverket, förständigade genom nådigt bref den 26 September 1879 Kongl. Maj:t tullkomitén, hvilken genom samma nådiga bref förstärktes med nya ledamöter, bland annat, att med ledning af en inom Generaltullstyrelsen uppgjord beräkning af de nu gällande tullsaternas belopp efter metriska mått- och vigtsatser, till Kongl. Maj:t afgifva förslag till sådan uti ifrågavarande hänseende erforderlig jemkning af nuvarande tullsatser, som kunde anses med bestämmelserna i den med Frankrike ännu gällande traktaten förenlig. Till åtlydnad af denna befallning afgaf komitén med underdånig skrifvelse den 15 December samma år förslag till ny tulltaxa. I detta förslag hade komitén såsom beräkningsenheter antagit 100 kilogram för vigten och 100 liter eller 1 hekto-

liter för rydmåttet och bade i afseende å fastställandet af tullsatsernas belopp komitén, som eftersträfvat att så vidt möjligt noggrant återgifva de nuvarande tullsatserna, likväl tagit hänsyn till nödvändigheten att välja siffertal, som med någorlunda lätthet och beqvämlighet låte använda sig vid förekommande beräkningar, hvarföre komitén i allmänhet föreslagit tullsatserna i endast krontal för den antagna enheten samt, der sådant ansetts utan allt för stor afvikelse från nuvarande bestämmelser kunna ske, afjemnat tullsatsernas belopp till fem- eller tiotal. Jemte de ändringar, som föranleddes af metersystemets antagande, hade komitén dessutom afgifvit förslag till vissa andra ändringar i gällande tulltaxa. Sålunda hade, under erinran att för en del, vanligen ömtåliga varuslag, hvilka dock hvarken för konsumenterna eller för statskassan vore af någon väsentligare betydelse, men hvilkas tullbehandling netto eller med afdrag för så kallad tara, skulle dels vid packhusbehandlingen skada sjelfva varan, dels ock för både tulltjenstemän och trafikanter medföra oskäligen tidsutdrägt, redan i äldre tulltaxor bruttovigten lagts till grund för tullafgiftens bestämmande, komitén så väl af nyssnämnda skäl som ock för erhållande af lämpliga tullsatser vid metersystemets tillämpning ansett denna metod för tullbehandling och beskattning böra utsträckas till vissa ytterligare varuslag, dervid komitén med iakttagande af dels gällande taratariffs bestämmelser för en del artiklar dels ock vunnit upplysning om medelbeloppet, hvartill de mycket vexlande taraafdragen för en del andra artiklar i verkligheten uppgått, i allmänhet föreslagit sådana afgiftsbelopp, att tullafgifterna för sjelfva varorna kunde antagas blifva hufvudsakligen oförändrade. Vidare hade komitén ansett sig böra föreslå mer eller mindre väsentliga förändringar i rubrikerna Papper, Paraplyfodral, Sadelmakarearbeten, Snörmakarearbeten, Spetsar, Uddar och Blonder, Stålarbeten, Trävaror samt Väfnader och hade slutligen komitén genom införande i tulltaxan af vissa nya rubriker, samt ändring, fullständigande eller uteslutande af åtskilliga förut befintliga velat afhjelpa några i den nuvarande tulltaxan förekommande ofullständigheter, otydligheter och oegentligheter.

Detta komiterades förslag har hufvudsakligen legat till grund för ofvan berörda af Kongl. Maj:t afgifna förslag till ny tulltaxa. Endast i fråga om kvantiteterna för tullberäkningen samt reduktionen af vissa tullsatser har afvikelse från komiténs förslag egt rum. I olikhet med sistnämnda förslag har nemligen Kongl. Maj:ts förslag såsom beräkningsenheter i allmänhet antagit 1 kilogram och 1 liter och endast för sådana artiklar, för hvilka i nuvarande tulltaxa tullsatsen är bestämd i centner, äfvensom för artiklarne Vin på fat och Sirup, bibehållit den af komitén föreslagna kvantiteten 100 kilogram. Skälet för denna förändring har, såsom af Herr Statsrådets och Chefens för Finansdepartementet anförande till statsrådsprotokollet den 9 sistlidne Januari inhemtas, varit att det syntes antagligt att man i de flesta fall skulle vid taxans tillämpning något lättare verkställa uträkningen af tullsatsen för hvarje varuparti, om man utginge från tullsatsen å

nämnda mindre mått- och vikt-enheter. Afvikelserna från de af komiterade föreslagna tullsatserna hafva föranledts deraf att komiterade i sträfvandet att vinna siffertal, som med lätthet och bekvämlighet låte använda sig vid tullberäkningarne, i några fall syns hafva gått längre, än detta syfte med nödvändighet påkallat och statskassans anspråk för närvarande medgäfvé. Sålunda hade vid förvandlingen af de temligen vanliga tullsatserna 8,40 och 75 öre för skålpundet, som noga räknadt utgjorde 18,82, 94,10 och 176,44 öre för 1 kilogram, komiterade för 100 kilogram föreslagit i flere fall 18, 90 och 175, någon gång till och med 170 kronor. Då emellertid dessa tullsatser vore stadgade för åtskilliga artiklar, som i större myckenhet infördes och minskningen i statsinkomster genom jemkningen af dessa satser uppginge på det hela till omkring 50,000 kronor och då dessutom de till bråktalen 18,82, 94,10 samt 176,44 närmaste jemna talen 19, 94 och 176 icke kunde vålla någon nämnvärd svårighet för tullberäkningen, hafva ifrågavarande tullsatser af Kongl. Maj:t utjemnats till 19 öre, 94 öre och 1 krona 76 öre i de fall, der de af komitén utförts till lägre belopp. Af samma skäl har äfven en från komiterades något afvikande beräkning af vissa andra tullsatser blifvit af Kongl. Maj:t vidtagen.

Beträffande först frågan om kvantiteterna för tullberäkningen anser Utskottet lika med Kongl. Maj:t 1 kilogram och 1 liter såsom beräkningsenheter ega företräde framför 100 kilogram och 100 liter. Då emellertid Kongl. Maj:t funnit kvantiteten 100 kilogram böra bestämmas för sådana artiklar, för hvilka i nuvarande tulltaxa förekommer tullsats i centner, ävensom för artiklarne Vin på fat och Sirup, tillåter sig Utskottet, utan att underkänna vigten af de skäl, som kunna anföras för en sådan åtskilnad, likväl att emot desamma framhålla den fördel, som i annat afseende genom enhet i kvantitetsberäkningen står att vinna. Visserligen måste det anses icke otjenligt att för varor, som i allmänhet införas i större myckenheter på en gång, tullsatsens beräkning sker efter en större kvantitet, liksom det ock utan tvifvel vore önskvärdt att i tulltaxan kunna undvika tullsatser bestämda i bråk af öretal, men å andra sidan är det gifvet att de för olika artiklar fastställda olika beräkningskvantiteter lätteligen skola föranleda till misstag vid de statistiska uppgifternas utarbetande. Då likväl full tillförlitlighet hos dessa uppgifter af lätt insedda skäl är synnerligen önskvärd, har Utskottet ansett den omständighet, att för ett par artiklar tullsatsen måst bestämmas i bråk af öretal, icke böra afhålla från ett konsekvent genomförande af grundsatsen om beräkningsenhetens bestämmande till 1 kilogram eller 1 liter för alla artiklar, hvilka skola förtullas efter vikt eller mått.

Hvad dernäst angår tullsatsernas omföring efter det metriska mått- och vigtsystemet, har Utskottet i allmänhet icke funnit något att erinra mot det sätt, hvarpå denna omföring blifvit i förslaget till ny tulltaxa verkställd. Med afseende på vigten af att ega tullsatser, som med lätthet och bekvämlighet låta använda sig vid tullafgifternas uträkning, har likväl Utskottet i några fall, för artiklar,

hvilka i egenskap af egentliga öfverflödsvaror synts utan olägenhet kunna tåla en obetydlig tullförhöjning, afjennat de af Kongl. Maj:t föreslagna tullsatserna till närmast högre fem- eller tio-tal.

Då af skäl, som Utskottet framdeles kommer att anföra, Utskottet funnit sig icke kunna biträda Kongl. Maj:ts förslag om förhöjning i tullen å tobak, skulle derigenom i den beräknade tullinkomsten för år 1881 uppstå en minskning af 600,000 kronor. Statsverkets behof för nästkommande år äro visserligen icke ännu fullt utredda, och det lärer därför ännu icke kunna afgöras, huruvida ersättning för hela denna minskning i den beräknade tullinkomsten måste på annat sätt beredas, men såsom gifvet torde kunna antagas, att åtminstone för en del af densamma, godtgörelse måste sökas inom tullbeskattningsens område. Af sådan anledning har Utskottet ansett sig böra föreslå, att tullen å vissa artiklar, hvilka så godt som uteslutande utgöra föremål för de förmögnare klassernas förbrukning, måtte något förhöjas, äfvensom att några andra artiklar af samma kategori, hvilka hittills varit tullfria, måtte åsättas en ringa tull.

Till lättnad vid granskningen af det sätt, hvarpå tullsatsernas reduktion efter det metriska systemet egt rum, har Utskottet vid detta betänkande fogat en tabell (Bilagan litt. A.), som för hvarje i nu gällande tulltaxa förekommande tullsats upptager den efter det metriska systemet exakt motsvarande.

Då Utskottet i flertalet fall funnit sig böra biträda de af Kongl. Maj:t föreslagna ändringar i gällande tulltaxa, skulle det otvifvelaktigt leda till onödig vidlyftighet, derest Utskottet i fråga om hvarje artikel i tulltaxan gjorde särskild hemställan till Riksdagen. Endast i de fall, der Utskottet haft särskilda motioner att besvara eller eljest funnit sig böra föreslå ändringar, afvikande från Kongl. Maj:ts förslag, kommer därför Utskottet att här nedan göra sådan hemställan, men deremot att i ett sammanhang till antagande framställa alla öfriga af Kongl. Maj:t föreslagna förändringar i gällande bestämmelser.

1:o.

Af de till Utskottets handläggning hänvisade motioner, hvilka med tullbevillningen ega gemenskap, afser en af Herr *O. E. Carlsund* inom Första Kam-maren väckt motion (N:o 16) samtliga i tulltaxan förekommande artiklar, hvaremot öfriga till Utskottet öfverlemnade motioner i detta ämne endast åsyfta ändringar uti ett större eller mindre antal speciella tullbestämmelser. Utskottet anser sig därför först böra till behandling företaga Herr Carlsunds ifrågavarande motion.

I densamma anför motionären, att vårt land ej vore lika väl lottadt som många andra länder, hvilka nu medgäfves fri och obehindrad industriel täflan med

oss. Vårt afskilda läge från världsmarknaden, våra af vintern hämmade kommunikationer, de större förlag, som vore en följd deraf, den ojemna fördelningen af dag och natt, af värme och köld — allt detta bidroge att för oss försvåra denna täflan. Vi vore i behof af varmare och mera kläder, starkare och mera närande föda, solidare och varmare byggnader, mera lyse och bränsle, större anläggnings- och rörelsekapital, och hade att å dem betala en betydligt högre ränta än flertalet af våra medtäflare. Landets alstringsförmåga vore mindre, våra behof större, och vår produktionsförmåga mera hämmad än andra länders och folks, med hvilka vi täflade. De skatter och onera, som staten och kommunen gemensamt kräfd, fölle tungt på en liten befolkning med mindre produktion och omsättning. Allt detta borde noga beaktas och den inhemska producenten sättas i likställighet med den utländska och skyddas af statsmakterna i den ojemna kamp, i hvilken han nu i följd af förenämnda omständigheter måste ligga under. Den intelligens och arbetsförmåga, hvarmed vi nordbor vore begåfvade, vore ej tillräckliga att motväga de svårigheter, mot hvilka vi nu kämpade. Den utländska varutillförseln, som till stor del vore obehöflig, borde därför icke uppmuntras; ej heller borde de inhemska producenterna ensamt betungas af statens och kommunens behof, då de ej uteslutande finge afyttra sina produkter å den inhemska marknaden. Den skatt, som utländska producenter erlade i sitt land, komme ej vårt till godo. Motionären föreslår därför, att en inregistreringsavgift af 5 procent af varuvärdet må påläggas alla de varor, som från utländsk ort införas här i landet, motsvarande ungefär den direkta skatt till stat och kommun, som den inhemske producenten, men ej den utländske, nu betalar för rättigheten att begagna vår inhemska marknad.

Innan Utskottet öfvergår till en granskning af denna motion anser sig Utskottet till jämförelse med den avgift, hvars införande i vårt land blifvit af motionären föreslaget, böra meddela några upplysningar angående de avgifter af likartad beskaffenhet, som i vissa andra länder förekomma.

I Frankrike infördes genom lagen af den 22 Januari 1872 "till bestridande af kostnaderna för handelsstatistiken" en *droit de statistique commerciale*, hvilken oberoende af alla andra avgifter erlägges både vid införsel och utförsel af varor och utgår med 10 centimer per kolly för varor, som äro emballerade i fastager, lådor, säckar eller andra omslag, med 10 centimer per 1,000 kilogram eller 1 kubikmeter för icke emballerade varor samt med 10 centimer per stycke för hästar, nötkreatur, får, getter och svin. Denna avgift inbringar statskassan årligen omkring 6 millioner francs.

Genom lagen af den 20 Juni 1879 för Tyska riket föreskrefs, att alla varor, som öfver tyska tullområdets gränser in-, ut- eller genomföras, skola till beskaffenhet, myckenhet, härkomst- och destinationsland anmälas hos de myndigheter (i allmänhet tullkamrarne), hvilka hafva att göra de för handelsstatistiken före-

skrifna anteckningar. Dels för att bestrida kostnaderna för dessa anteckningar och dels för att erhålla säkrare kontroll derå att anmalingarne verkligen egde rum, föreskref samma lag, att för de varor, som skriftligen anmälades, skulle erläggas en, rikskassan tillfallande, afgift, "statistische Gebühr". Denna utgör för varor, som upptagas i en och samma deklaration:

när varorna äro helt och hållet eller delvis emballerade, 5 pfennige för 500 kilogram;

när varorna icke äro emballerade, 5 pfennige för 1,000 kilogram;

för kol, cokes, torf, trä, spanmål, potatis, malm, sten, salt, tackjern, cement, gödningsämnen, spånadsämnen och, enligt bestämmelse af Förbundsrådet, andra varor som i större myckenhet ("Massengüter") transporteras i vagnslaster, fartyg eller flottar, emballerade eller icke, 10 pfennige för 10,000 kilogram;

för hästar, mulåsnor, åsnor, hornboskap, svin, får och getter, 5 pfennige för 5 stycken.

Genom parlamentsakt af den 28 Augusti 1860 infördes i England en afgift, hvilken, oberoende af tullar eller andra lagligen betalbara afgifter, skulle utgöras vid införseln af alla varor med undantag för spanmål och mjöl samt byggnadsvirke och trävaror äfvensom för transiterande varor samt sådana, hvilka angåfvos till utförsel med samma fartyg, i hvilka de inkommit. Afgiftens belopp utgjorde:

för emballerade varor: för hvarje kolly eller annan enhet för tulldeklarationen 1 penny;
 för icke emballerade varor efter vikt, mått eller antal: för hvarje enhet för tulldeklarationen 1 penny;
 för kreatur: för hvarje stycke eller annan enhet för tulldeklarationen 1 penny.

Denna afgift afskaffades emellertid redan genom parlamentsakt af den 8 Juni 1863.

Såsom af ofvanstående framgår, utgjordes denna s. k. registration charge icke för spanmål och trävaror. För dessa artiklar funnos likväl i viss mån motsvarande afgifter, ehuru dessa buro namn af tullar och voro i tulltaxorna upptagna. Då nemligen de egentliga spanmålstullarne år 1846 upphäfdes, bibehölls i tulltaxan en tull för omalen spanmål af 1 shilling per quarter (11,11 svenska kubikfot) samt för malen spanmål af 4½ pence per centweight (119,5 svenska skålpund). Sedan den förstnämnda af dessa tullafgifter den 1 September 1864 förvandlats till en viktull af 3 pence per centweight, upphäfdes de båda den 1 Juni 1869. För trävaror åter bestod en tull, hvilken efter år 1860, då en betydlig nedsättning egde rum, utgick för bräder med 2 shillings och för annat virke med 1 shilling för 50 cubic feet (100 = 108,2 svenska kubikfot). Denna tull afskaffades den 1 April 1866.

Jemföres nu den af motionären föreslagna inregistreringsafgift med ofvan omförmälda, i främmande länder förekommande afgifter, visar sig, att den

med dessa har föga annat gemensamt än det snarlika namnet. Medan de franska och tyska statistiska afgifterna hufvudsakligen äsyfta att bereda staten godtgörelse för kostnaderna för in- och utförda varors "inregistrering" — och väl äfven derutöfver inkomst för allmänna statsbehof — framgår så väl af det ändamål motionären anvisat sin inregistreringsafgift — att sätta den inhemske producenten i likställighet med den utländske och skydda den förre i hans kamp med den senare — som ock af det belopp, enligt motionärens förmenande ungefärligen motsvarande den direkta skatt till stat och kommun den inhemske producenten har att utgöra, hvartill motionären velat hafva afgiften bestämd, att motionären med samma afgift äsyftat en s. k. utjemnings- eller komensationstull. Utan att nu vilja utförligare upprepa hvad emot detta slag af tullar blifvit i tal och skrift mångfaldiga gånger tillförene anfördt, vill Utskottet blott i korthet erinra, att, om ock, då man äsyftar att bereda den inhemske producenten gent emot den utländske godtgörelse, icke för en speciel skatt å någon viss inom landet tillverkad vara, utan för den allmänna stats- och kommunalbeskattningen, det utan tvifvel ur denna synpunkt skulle kunna synas rättvist att belägga *alla* och icke blott några vissa utifrån inkommande varor med en procentvis lika tull, denna tull likväl i många fall icke komme att uppfylla det afsedda ändamålet och i andra fall åter att frambringa synnerligen ojemna verkningar. Först och främst är det klart, att den inhemske producent, som tillverkar för export, alldeles icke skulle komma i åtnjutande af utjemningstullens förmåner, då den med tullen äsyftade prisförhöjning å hans vara icke kan sträcka sina verkningar utom det egna landets gränser. Vidare skulle en tullafgift af fem procent af råvarors värde i många fall öfverdrifvet höja tillverkningskostnaden för industrien; ty äfven om full godtgörelse för nämnda tull stundom skulle genom tullen å fabrikatet komma tillverkaren till godo, är likväl icke inom alla industrier förhållandet mellan råvarans och den färdiga produkens värde sådant, att denna godtgörelse alltid kunde med säkerhet påräknas, likasom den i alla händelser skulle uteblifva för de industrier, hvilka tillverkade för export.

Om de hinder, som för den allmänna rörelsen skulle vållas af den utaf motionären föreslagna tullpligtighet för alla varor, behöfver Utskottet icke vara mångordigt. Såsom 1867 års Bevillnings-Utskott i anledning af ett likartadt förslag erinrade, har det först genom den nu medgifna tullfrihet å en mängd varor blifvit möjligt att ej obetydligt minska bevakningspersonalen vid tullstationerna, att göra kontrollerna mindre tidsödaande och besvärliga, att tillåta lossning af införda varor i hamnar och på tider, som annars varit förbjudna, samt att i allmänhet vidtaga flere åtgärder, som direkt tjenat att lätta omsättningen och minska bördorna för deraf beroende industrigrenar; en återgång i det förra afseendet skulle likväl oundvikligen medföra en återgång äfven i det senare, och dessutom göra nödvändig en förstärkning af tullbevakningen och af kontrollerna så väl för

tullbehandlingen af de beskattade artiklarne, som äfven för debiteringen och upp-
börden af afgifterna, hvarigenom måste uppstå nya kostnader för tullverket, lika-
som äfven nya hinder och omgångar för trafikanterna. Att äfven tullbehandlingen
af de redan nu tullpligtiga artiklarne blefve synnerligen besvärlig derigenom att
för hvarje artikel skulle utgöras en dubbel, efter olika grunder utgående tullavgift
är uppenbart, likasom att svårigheterna icke skulle förminska genom en åter-
gång till det hos oss likasom i de flesta andra länder på fullgiltiga grunder länge-
sedan öfvergifna värdetullsystemet. På grund af hvad Utskottet sålunda anfört
hemställer Utskottet,

att Herr Carlsunds förevarande motion icke må af Riks-
dagen bifallas.

Innan Utskottet öfvergår till behandlingen af de speciella tullbestämmel-
serna, har Utskottet velat erinra derom att genom deklaration, undertecknad i
Paris den 25 November 1879, den med Frankrike under den 14 Februari 1865
afslutade handelstraktat blifvit ytterligare förlängd för en tid, som skall utlöpa
sex månader efter utfärdandet af den nya allmänna tulltariff, hvilken är under-
ställd franska kamrarne, dock att denna förlängning icke utan ny särskild öfver-
enskommelse må utsträckas utöfver den 1 Januari 1881. Ehuru sålunda, derest
icke ny öfverenskommelse träffas, traktaten kommer att utlöpa senast med ut-
gången af innevarande år, har Utskottet likväl ansett sig böra taga hänsyn till
möjligheten af dess förlängning och kommer derföre vid de artiklar, som af den-
samma beröras och hvilka synts Utskottet af beskaffenhet att kunna utan öf-
vergifvande af de allmänna grundsatser, på hvilka vår nu gällande tullagstiftning
hvilat och hvilka grundsatser Utskottet anser fortfarande böra tillämpas, draga
något högre tull än den i traktaten medgifna, att framlägga alternativa förslag
till tullsats.

2:o.

Album.

Tullsatsen för *Album* utgör för närvarande, utan afdrag i vigten för fodral,
hvari desamma inkomma, 40 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t har uti sin ofvannämnda nådiga proposition föreslagit, att tul-
len för nämnda artikel måtte sättas till 94 öre per kilogram. Nuvarande tullsats
utgör per kilogram beräknad 94,1 öre.

Då *Album* obestriddigen är en lyxartikel samt, enligt hvad Kommerskol-
legii berättelse angående utrikes handel och sjöfart för år 1878 utvisar, nämnda
år af denna vara från utlandet införts icke obetydliga qvantiteter, anser sig Ut-

skottet böra föreslå att tullen för Album bestämmes till jemt 1 krona per kilogram; hemställande Utskottet i följd häraf,

att rubriken Album må erhålla följande förändrade lydelse:

Album 1 kilogram — 1 krona.

Anm. Afdrag i vigten göres ej för fodral, hvari Album inkomma.

3:o.

I fråga om artikeln *Anis* innehåller nuvarande tulltaxa följande bestämmelse:

Anis och Stjernanis.

“Anis 1 skålp. — 10 öre“,
hvilken tullafgift motsvarar 23,52 öre per kilogram.

Uti den nådiga propositionen föreslår Kongl. Maj:t, att under nyssnämnda rubrik jemväl måtte upptagas artikeln *Stjernanis* äfvensom att för ifrågavarande båda artiklar måtte fastställas en gemensam tullsats af 24 öre per kilogram.

Då tullsatsens bestämmande till 25 öre per kilogram, i öfverensstämmelse med hvad förut blifvit nämndt, skulle, enligt Utskottets åsigt, från synpunkten af större lätthet och bekvämlighet vid tullberäkningen vara att föredraga, samt en så obetydlig tullförhöjning å ifrågavarande och en mängd likartade artiklar icke i något hänseende torde kunna möta betänklighet, hemställer Utskottet,

att åt rubriken *Anis* må gifvas denna förändrade lydelse:
Anis och Stjernanis 1 kilogram — 25 öre.

4:o.

Tullsatserna å *Apelsiner* och *Apelsinskal*, torra, äro uti nu gällande tulltaxa Apelsineroch Apelsinskal, torra, likaledes bestämda till 10 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t föreslår rörande nämnda artiklar att tullsatserna måtte fastställas till 24 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström uti en inom Första Kammaren väckt motion, N:o 4, hemställer att tullen å ifrågavarande artiklar måtte fortfarande utgå med 10 öre per skålpund.

Under åberopande af de skäl, som här nyss ofvan blifvit anförda för fastställande af tullen å *Anis* och *Stjernanis* till 25 öre per kilogram och då importen af apelsiner, enligt Kommerskollegii berättelse uppgått för år 1878 till den betydliga quantiteten af 633,605 skålpund, hemställer Utskottet,

att tulltaxerubrikerna *Apelsiner* och *Apelsinskal* torra må erhålla denna förändrade lydelse:

Apelsiner 1 kilogram — 25 öre,
Apelsinskal, torra 1 kilogram — 25 öre.

5:o.

Band.

Rörande artikeln *Band* innehåller nu gällande tulltaxa följande stadgande:
 "Band:

silkessammets- och helsiden-	1 skålp.	1 krona 50 öre,
halfsiden-	1 skålp.	1 krona.

Anm. Ingen skilnad i tullberäkningen göres, om uti halfsidenband silket utgör blott en ringa beståndsdel.

andra slag, derunder inbegripna sådana, äfven af silke, hvori kautschuk, gutta-percha eller likartade ämnen ingå 1 skålp. — 50 öre."

Kongl. Maj:t har i fråga om denna artikel föreslagit, *dels* att tullsatserna måtte bestämmas för band, silkessammets- och helsiden-, till 3 kronor 50 öre; halfsiden-, till 2 kronor 30 öre samt andra slag, till 1 krona 10 öre, allt per kilogram, *dels ock* att vid förtullning af band afdrag i vigten ej må göras för pappersomslag och inlägg, hvarjemte Friherre Klinckowström uti sin omförmälda motion hemställt, att band, silkessammets- och helsiden, måtte åsättas en tullafgift af 4 kronor 50 öre per skålpund samt band, halfsiden-, en tullafgift af 3 kronor, likaledes per skålpund.

Enligt Kommerskollegii uppgifter har under 1878 införts af silkessammets- och helsidenband 9,215 skålpund och af halfsidenband 6,846 skålpund.

Då nu dessa slag af band äro att anse mindre såsom nödvändighets- än lyxvaror, hvilka mera uteslutande af de förmögnare klasserna förbrukas, så och ehuru de af Kongl. Maj:t föreslagna tullsatser, med afseende å det från netto till brutto förändrade förtullningssättet tvifvelsutan innebära snarare förhöjning än nedsättning i nu gällande tullafgifter, torde likväl någon ytterligare förhöjning deraf, särdeles hvad silkessammets- och helsidenband angår, i förhållande till varans värde hafva skäl för sig, utan att dock en så betydlig förhöjning som den af Friherre Klinckowström föreslagna ens ur statskassans egen synpunkt vore tillräddig.

De ifrågavarande tullsatserna, likasom de å motsvarande slag väfnader äro emellertid bestämda i den med Frankrike gällande handelstraktaten; och Utskottet har derföre för artikeln silkessammets- och helsidenband funnit sig böra föreslå alternativa tullsatser, samt hemställer i öfverensstämmelse härmed,

a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år komme att förnyas, rubriken band må erhålla följande lydelse:

"Band:

silkessammets- och helsiden-	1 kilogram	3: 50.
halfsiden-	1 kilogram	2: 40.

Anm. Ingen skilnad i tullberäkningen göres, om utihalfsidenband silket utgör blott en ringa beståndsdel.

andra slag, derunder inbegripne sådana, äfven af silke, hvori kautschuk, guttapercha eller likartade ämnen ingå 1 kilogram 1: 10.

Anm. Afdrag i vigten göres ej för pappersomslag och inlägg.

- b) att, derest traktaten med Frankrike kommer att upphöra, tullavgiften för band, silkessammets- och helsiden-, må höjas till 5 kronor pr kilogram, men rubriken i öfrigt bibehållas oförändrad sådan densamma här ofvan blifvit af Utskottet föreslagen.“

6:o.

I afseende å *Bensvart*, *Benkol* eller *Bister* har Kongl. Maj:t föreslagit följande stadgande:

*Bensvart,
Benkol eller
Bister.*

Bensvart, *Benkol* eller *Bister* 100 kilogram — 2: —

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet förut i detta betänkande i fråga om de af Kongl. Maj:t föreslagna vigtenheter för tullbeskattningen anført, hemställer Utskottet, att tulltaxerubriken *Bensvart*, *Benkol* eller *Bister* må erhålla följande förändrade lydelse:

Bensvart, *Benkol* eller *Bister* 1 kilogram — 2 öre.

7:o.

Gällande tulltaxa innehåller i fråga om artikeln *Bijouterivaror* följande bestämmelser:

Bijouterivaror.

Bijouterivaror af annat ämne än guld och silfver, enkla eller sammansatta, såsom armband, bröstnålar, kedjor, kors, ringar, sigiller, spännen, urhakar, m. m. 1 skålp. — 35 öre.

Anm. Afdrag i vigten göres ej för fodraler, hvori bijouterivaror inkomma, eller för kartor, hvarå de äro uppfästade.

Uti sin omförmälda nådiga proposition har Kongl. Maj:t föreslagit dels att tullen för nämnda varor måtte utgå med 80 öre per kilogram, dels ock att vid förtullning af desamma afdrag i vigten ej heller må göras för askar, hvaruti varorna inkommit. Friherre Klinckowström hemställer att tullen å bijouterivaror måtte bestämmas till 1 krona per skålpund.

Införseln af bijouterivaror utgjorde enligt Kommerskollegii berättelse:

år 1874	80,851 skålpund.
” 1875	60,777 ”
” 1876	62,564 ”
” 1877	61,373 ”
” 1878	48,323 ”

Ehuru genom Kongl. Maj:ts förslag att afdrag vid tullberäkningen icke må ega rum för askar, hvaruti bijouterivaror inkomma, den skenbart något minskade tullsatsen i sjelfva verket komme att förhöjas, anser Utskottet likväl i betraktande af de ifrågavarande varornas beskaffenhet, desamma lämpligen kunna vidkännas en än ytterligare ökad tullbeskattning, men då bijouterivaror vanligen äro mindre skrymmande och således lätt skulle kunna blifva föremål för oloffig införsel, vore, enligt Utskottets åsigt, i statskassans eget intresse mindre välbetänkt att sträcka denna förhöjning så långt som Friherre Klinckowström föreslagit.

Deremot synes Utskottet bruttotullen å bijouterivaror lämpligen kunna höjas till 1 krona per kilogram, men då frågan om denna tullförhöjning är beroende af handelstraktaten med Frankrike, kommer Utskottet att föreslå alternativa tullsatser, samt hemställer,

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år kommer att förnyas, rubriken Bijouterivaror må erhålla följande af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

Bijouterivaror af annat ämne än guld och silfver, enkla eller sammansatta, såsom armband, bröstnålar, kedjor, kors, ringar, sigiller, spännen, urhakar, m. m. 1 kilogram — 80 öre.

Anm. Afdrag i vigten göres ej för askar och fodraler, hvori bijouterivaror inkomma eller för kartor, hvarå de äro uppfästade; men

- b) att i motsatt fall tullafgiften för bijouterivaror må höjas till 1 krona per kilogram, men rubriken i öfrigt bibehållas oförändrad sådan densamma blifvit här ofvan föreslagen.

8:o.

Blommor.

Enligt nu gällande taxa draga *Blommor*, konstgjorda, en tullafgift af 5 kronor per skålpund, samt delar af sådana en tullafgift af 2 kronor, likaledes per skålpund.

Kongl. Maj:t har föreslagit *dels* att tullsatserna måtte bestämmas för blommor, konstgjorda, till 10 kronor och för delar deraf till 4 kronor, allt per kilogram,

dels ock att vid tullberäkningen afdrag i vigten ej må göras för papper, askar och dylikt omslag.

Vidare har Friherre Klinckowström uti sin oftanämnda motion hemställt att tullen för blommor, konstgjorda, måtte höjas till 22 kronor 50 öre per skålpund, eller det belopp, hvartill densamma före ingäendet af franska handelstraktaten var bestämd.

Af samma skäl som Utskottet förut i fråga om bijouterivaror anført, synes Utskottet jemväl konstgjorda blommor kunna lämpligen vidkännas högre tullbeskattning än den af Kongl. Maj:t föreslagna, men då genom det af Kongl. Maj:t likaledes föreslagna stadgandet om förtullning efter bruttovigt i sjelfva verket redan en icke obetydlig tullförhöjning å dessa artiklar skulle komma att inträda, synes Utskottet tullförhöjningen för konstgjorda blommor, derest franska handels-traktaten icke varder förnyad, lämpligen böra stanna vid 15 kronor per kilogram, hvaremot Utskottet beträffande delar af konstgjorda blommor, hvilka inom landet icke lära kunna med fördel tillverkas, men för den inhemska vanligen af mindre bemedlade kvinnor idkade sammansättningen af konstgjorda blommor utgöra ett nödvändigt material, anser desamma icke böra under någon händelse högre tullbeskattas.

Hemställande Utskottet således,

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år kommer att förnyas, rubriken Blommor må erhålla följande förändrade lydelse:

Blommor:

konstgjorda, af tyg, papper, halm,
fjädereller andra dylika ämnen 1 kilogram. — 10 kronor.
delar af konstgjorda blommor 1 kilogram. — 4 ”

Anm. 1. Med "delar af konstgjorda blommor förstås endast blad i bundtar, ax för sig, knoppar för sig o. s. v. utan tillsats eller sammanbindning.

Anm. 2. Afdrag i vigten göres ej för papper, askar eller dylikt omslag; samt

- b) att om nämnda handelstraktat kommer att upphöra, tullafgiften för blommor, konstgjorda, må höjas till 15 kronor per kilogram, men rubriken i öfrigt bibehållas oförändrad, sådan den samma här ofvan blifvit af Utskottet föreslagen.

9:o.

Enligt gällande tulltaxa draga *Broderade arbeten*, alla slag, lika tull med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 20 procent, utan att afdrag i vigten vid tullberäkningen eger rum för papper, hvarå broderade arbeten äro uppfästade.

Broderade arbeten.

Rörande denna artikel har *dels* Kongl. Maj:t föreslagit följande bestämmelser: "Broderade arbeten, alla slag, färdiga eller påbörjade, draga lika tull med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 20 procent; men om tyget är tullfritt, utgår tullen med 10 procent af varans värde.

Anm. Afdrag i vigten eger ej rum för papper, hvarå broderade arbeten äro uppfästade",

dels ock Friherre Klinckowström hemställt om nedannämnda föreskrifter:

"Broderade arbeten draga lika tull med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med följande tillägg:

af 20 procent för broderadt alngods, såsom gardintyger, klädningstyger m. m.

af 50 procent för fullfärdiga, broderade persedlar eller delar deraf, såsom schallar och dukar, kragar, remsor, slöjor, manchetter, färdiggjorda eller i våder tillklippta klädningar m. m. samt

af 100 procent för med guld eller silfver broderade tyger eller persedlar".

De af Friherre Klinckowström här ofvan föreslagna tullsatsen äro desamma, som uti 1863 års tulltaxa förefinnas.

Lika med Friherre Klinckowström anser Utskottet artikeln Broderade arbeten kunna vidkännas någon tullförhöjning, men då denna artikel är föremål för franska handelstraktatens bestämmelser, hemställer Utskottet alternativt:

- a) att rubriken Broderade arbeten, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år kommer att förnyas, må erhålla den af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse,
- b) men att i motsatt fall åt ifrågavarande rubrik må gifvas följande lydelse:

"Broderade arbeten, alla slag, färdiga eller påbörjade, draga lika tull med det tyg, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 20 procent; men om tyget är tullfritt, utgår tullen med 15 procent af varans värde.

Anm. Afdrag i vigten eger ej rum för papper, hvarå broderade arbeten äro uppfästade."

10:o.

*Bränvin och
sprit.*

Införseltullen för *Bränvin* och *sprit* utgör enligt gällande taxa i allmänhet 1 krona 50 öre per kanna af 50 procents alkoholhalt vid + 15° Celsius, hvilken tullsats innefattar utöfver den för bränvin och sprit, som inom landet produceras, för närvarande bestämda tillverkningsavgift af 1 krona per kanna, en tilläggsavgift eller s. k. surtaxe af 50 öre per kanna.

Undantag härifrån gör dock bränvin och sprit, som af drufvor i Frankrike

tillverkats och derifrån sjövägen direkt hit införes, för hvilken vara tullavgiften, jemlikt den med nämnda land ingångna handelstraktaten, är fastställd till 15 öre utöfver den för inhemskt bränvin gällande tillverkningsavgift eller till 1 krona 15 öre per kanna af 50 procents alkoholhalt. Härförutom är tullsatsen för bränvin och sprit af alla slag, då varan importeras på buteljer eller krus, utan afseende på alkoholhalten bestämd till 2 kronor 30 öre per kanna, eller dubbla tillverkningsavgiften för inhemskt bränvin af 50 procents alkoholhalt med tillägg af 30 öre.

Kongl. Maj:t har rörande ifrågavarande artikel utan förändring af rubrikens uppställning i öfrigt eller bestämmelserna angående alkoholhalten föreslagit, att tullen för bränvin och sprit i allmänhet måtte sättas till 60 öre per liter, men för bränvin och sprit af vindrufvor, då varan är tillverkad i Frankrike och derifrån sjövägen direkt införes på fastager till 44 öre samt för bränvin och sprit, som importeras på buteljer eller krus, alla slag, till 88 öre, likaledes per liter. Härjemte har Friherre Klinckowström, uder hänvisande till önskvärdheten för oss att i vår tullagstiftning så mycket som möjligt närma oss Norges tullbestämmelser, hemställt att bränvin och sprit af ris, socker, äfvensom vindrufvor, oberoende af tillverkningsorten, samt alla öfriga slag, må åsättas en tull af 3 kronor per kanna.

Utskottet delar med motionären åsigten om önskvärdheten att i afseende å våra tullbestämmelser såvidt möjligt närma oss Norges, men förutom att det synes Utskottet mer än tvifvelaktigt huruvida en sådan öfverensstämmelse genom det af Friherre Klinckowström väckta förslag skulle vinnas, torde deremot endast behöfva erinras att detsamma helt och hållet afviker från de grunder, som i afseende å beskattningen af bränvin och sprit hos oss hittills blifvit, tvifvelsutän på goda skäl, följda. Utskottet finner sig derföre sakna skäl att understödja Friherre Klinckowströms motion i denna del.

Rörande de af Kongl. Maj:t för bränvin och sprit föreslagna tullsatser anser sig Utskottet böra påpeka, att desamma innefatta en obetydlig förhöjning af de nuvarande, hvarigenom dock i anseende till den betydliga import, som af ifrågavarande varor eger rum, skulle, om man till grund för beräkningen lägger den import som 1878 skedde, vinnas en tillökning i tullinkomster af tillhopa 42,238 kronor.

Slutligen vill Utskottet erinra derom, att för den händelse franska handelstraktaten icke skulle komma att för nästkommande år förnyas, något skäl icke lär finnas för handen att bibehålla de särskilda bestämmelser, som gälla i fråga om tullen å franskt drufbränvin; hemställande Utskottet fördenskull alternativt:

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, rubriken Bränvin och Sprit må erhålla den af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse, men
- b) att i motsatt fall ifrågavarande rubrik må erhålla denna lydelse:

		Kronor.	öre.
Bränvin och Sprit:			
på fastager:			
af säd, potates eller andra jordfrukter	{ 1 liter af 50 pro- cents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
„ ris, arrak	{ 1 liter af 50 pro- cents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
„ socker, rum	{ 1 liter af 50 pro- cents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
„ vindruvfor	{ 1 liter af 50 pro- cents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
„ annan frukt	{ 1 liter af 50 pro- cents alkoholhalt vid + 15° C.	—	60
på buteljer eller krus:			
alla slag	{ 1 liter utan af- seende på alko- holhalten.	—	88

Anm. 1. Bränvit och sprit af annan alkoholhalt än den här ofvan angifne reduceras till normalstyrka eller 50 procent på sätt derom är särskildt föreskrifvet.

Anm. 2. Finnes varan vara försatt med socker eller annat främmande ämne, hvarigenom alkoholhalten angifves origtigt å profvaren, erlägges tull såsom för likör;

hemställande Utskottet vidare

- c) att hvad Friherre Klinkowström i fråga om artiklarne Bränvin och sprit föreslagit icke må vinna Riksdagens bifall.

11:o.

Bröd.

Bröd, alla slag, införes för närvarande tullfritt.

Uti sin ofta nämnda motion föreslår Friherre Klinckowström, att bröd af hvete måtte åsättas en införseltull af 6 kronor och af andra slag en tullafgift af 3 kronor pr centner. Importen af bröd uppgick enligt Kommerskollegii berättelser för åren 1874—1878 årligen i medeltal till 907,040 skålpund. Största delen häraf torde utan tvifvel utgjorts af finare småbröd, cakes, pepparkakor med flera dylika brödsorter, ett förhållande, som jemväl bestyrkes deraf, att mer än hälften af sista årets import tillförts oss från Storbritannien. Då sistberörda slag af bröd nästan uteslutande af de mera bemedlade samhällsklasserna förbrukas, synes Utskottet dessa artiklar lämpligen kunna vidkännas en tullafgift.

För öfriga slag af bröd, hvaraf, såsom Utskottet redan antydt, endast mindre betydliga belopp torde importeras, har Utskottet deremot ansett nuvarande tullfrihet böra fortfara.

Hemställande Utskottet i öfverensstämmelse härmed,

att rubriken bröd i tulltaxan må erhålla följande förändrade lydelse:

“*Bröd*:

finare småbröd, bakelser, cakes,
pepparkakor med flera dylika
slag, hvilka ej kunna hänföras
till konfektyrer, närmaste em-
ballagets vikt inberäknad, 1 kilogram — 10 öre,
andra slag fritt“.

12:o.

I afseende å artikeln *Champignoner* innehåller gällande tulltaxa följande stadgande: *Champigno-
ner.*

“*Champignoner* 1 skålpund — 16 öre“.

Kongl. Maj:t föreslår rörande denna artikel, att tullafgiften måtte bestämmas till 30 öre per kilogram, kärkens vikt inberäknad.

Härjemte hemställer Friherre Klinckowström om en tullförhöjning till 30 öre per skålpund.

Då den af Kongl. Maj:t föreslagna beräkning af tullafgiften efter bruttovikt torde åtminstone till fullo motsvara den af Kongl. Maj:t vidtagna nedsättning af tullsatsen samt frågan om tullförhöjning å ifrågavarande artikel är beroende af bestående handelstraktat, hemställer Utskottet, jemväl med fästadt afseende å den ringa import, som af denna vara egt rum, och som under 1878 uppgick till endast 1,040 skålpund:

att rubriken *Champignoner* må erhålla följande af Kongl. Maj:t föreslagna förändrade lydelse:

“*Champignoner*, kärkens vikt inberäknad 1 kilogram — 30 öre.“

13:o.

I fråga om artikeln *Chokolad* föreslår Kongl. Maj:t en tull af 70 öre per kilogram. Nuvarande tullsats är 30 öre per skålpund. Friherre Klinckowström hemställer att tullen å ifrågavarande artikel utan någon ifrågasatt förhöjning af tullen å Kakao måtte höjas till 50 öre per skålpund. Då chokolad som bekant utgör ett af de mest närande födoämnen och den nuvarande tullsatsen, som närmast motsvarar den af Kongl. Maj:t föreslagna, redan innebär ett synnerligt högt skydd för den inhemska tillverkningen, hvilken visat sig genom en importen vida öfverstigande export kunna uthålla täffan med de utländska fabrikaten, hemställer Utskottet,

att med afslag å Friherre Klinckowströms motion rubriken *Chokolad* må erhålla följande, af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

Chokolad 1 kilogram — 70 öre.

14:o.

Cikorierot.

Cikorierot är uti gällande tulltaxa åsatt en tull af 2 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t har rörande denna artikel föreslagit att tullen måtte utgå med 5 öre per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställt, att nämnda artikel fortfarande måtte draga en tull af 2 öre per skålpund.

Utskottet hemställer att rubriken *cikorierot* må erhålla följande, af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

Cikorierot 1 kilogram — 5 öre.
bränd eller malen, häntöres till
hvad under rubriken Kaffe är be-
stämdt för alla till kaffesurrogat
användbara brända växter.

15:o.

*Citroner och
Citronskal.*

Enligt nu gällande taxa äro *Citroner* och *Citronskal*, torra, underkastade en införseltull af 10 öre per skålpund. Denna afgift har Kongl. Maj:t ansett böra utbytas mot 24 öre per kilogram.

I öfverensstämmelse med hvad förut vid åtskilliga artiklar skett, har Utskottet ansett tullsatserna för dessa varor böra bestämmas till 25 öre per kilogram; hemställande Utskottet,

att rubrikerna *Citroner* och *Citronskal* må erhålla följande förändrade lydelse:

“*Citroner* 1 kilogram — 25 öre;
“*Citronskal*, torra 1 kilogram — 25 öre“.

16:o.

Dadlar.

Artikeln *Dadlar* drager för närvarande en tull af 20 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t föreslår att denna tullsats måtte utbytas mot en afgift af 50 öre per kilogram. Friherre Klinckowström hemställer att tullen å *Dadlar* måtte fortfarande bibehållas oförändrad vid 20 öre per skålpund.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna tullsats af 50 öre innefattar endast den obetydliga afvikelse från nuvarande tull, som vid förvandling af vigtheneten från skålpund till kilogram erfordrats för åstadkommande af en jemn tullsats; hemställande Utskottet,

att rubriken *Dadlar* måtte gifvas följande af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

“*Dadlar* 1 kilogram — 50 öre“.

17:o.

Etuïs, med eller utan tillbehör af sammansatta eller, såsom arbetade, ej specificerade ämnen, äro för närvarande underkastade en tull af 35 öre per skålpund.

Etuïs.

Kongl. Maj:t föreslår att tullen å denna artikel måtte bestämmas till 80 öre per kilogram; Friherre Klinckowström åter att tullsatsen för densamma måtte sättas till 75 öre per skålpund.

Utskottet anser lika med Friherre Klinckowström att artikeln *Etuïs* lämpligen kan vidkännas någon tullförhöjning, men då frågan härom är beroende af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet alternativt:

- a) att rubriken *Etuïs*, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år kommer att förnyas, må erhålla följande af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:
“Etuïs, med eller utan tillbehör, af sammansatta eller, såsom arbetade, ej specificerade ämnen ... 1 kilogram — 80 öre“;
- b) men att i motsatt fall tullafgiften för *Etuïs* höjes till 1 krona per kilogram utan förändring i öfrigt uti lydelsen af den här ofvan föreslagna rubrik.

18:o.

Fenkol drager enligt nu gällande taxa en tull af 10 öre per skålpund. Kongl. Maj:t föreslår å denna vara en tullafgift af 24 öre per kilogram.

Fenkol.

Denna tullsats synes Utskottet lämpligen kunna utjemnas till 25 öre per kilogram, hvadan Utskottet hemställer,

att rubriken *Fenkol* må erhålla följande förändrade lydelse:
Fenkol 1 kilogram — 25 öre.

19:o.

Fikon drager för närvarande en tull af 10 öre per skålpund.

Fikon.

I fråga om denna artikel har dels Kongl. Maj:t föreslagit att tullen måtte bestämmas till 24 öre per kilogram, dels ock Friherre Klinckowström hemställt att nuvarande tullsats af 10 öre per skålpund måtte bibehållas oförändrad.

För vinnande af en jemnare tullsats hemställer Utskottet i öfverensstämmelse med hvad förut vid åtskilliga tillfällen i likartade fall skett,

att rubriken *Fikon* måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Fikon 1 kilogram — 25 öre.

20:o.

Vidare föreslår Friherre Klinckowström uti sin ofta nämnda motion samt Herr

Fläsk.

Johannes Andersson uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 84) att för allt från utlandet hit infördt *fläsk* måtte erläggas en tullafgift af 5 kronor per centner eller, som Herr Johannes Andersson uttrycker detta, 5 öre per skålpund, hvarjemte Herr J. F. Fredricson, uti en likaledes inom Andra Kammaren framställd motion (N:o 99), hemställer att, från och med år 1881, från utlandet infördt fläsk skall åsättas en tullafgift af 5 procent af värdet.

De allmänna skäl, som tala emot en införseltull å denna vara, hafva mångfaldiga gånger blifvit såväl i Riksdagens Kamrar som af föregående Bevillnings-Utskott påpekade, hvadan Utskottet nu icke anser nödigt att ånyo upprepa desamma. Utskottet vill endast erinra derom, att af de 293,103 centner fläsk, som enligt Kommerskollegii uppgifter under år 1878 importerats, större delen eller 167,595 centner införts ifrån Storbritannien och Irland. Sistberörda kvantitet torde utan fara för misstag kunna antagas hafva till allrastörsta delen utgjorts af amerikanskt fläsk, hvilket jemväl torde vara förhållandet med största delen af de öfver Lübeck, Hamburg, Bremen m. fl. europeiska handelsplatser införda kvantiteter. Detta slags fläsk är, som väl bekant, hos oss nästan uteslutande föremål för den arbetande klassens förbrukning, under det deremot de mera bemedlade klasserna hufvudsakligen använda inhemskt fläsk. Det amerikanska fläsket är betydligt billigare än det inhemska. Att nu genom en tullsats å fläsk tvinga arbetarne att antingen dyrare betala det amerikanska fläsket eller att för högre pris inköpa sådan inhemska vara, synes Utskottet icke vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande. Icke heller lärer väl med god hushållning öfverensstämma att genom lagstiftningen söka förhindra det varubyte, som på samuagång medgifver att billigare födoämnen från utlandet införas och att inhemska dyrbarare kunna till utlandet afsättas. Exporten af fläsk är väl ännu icke af stor betydighet, men då exporten af svinkreatur år 1878 uppgick till mera än 20,000 st., lärer denna byteshandel otvifvelaktigt hafva ländt till landets fördel.

Hvad särskildt angår den af Herr Fredricson föreslagna tull af 5 procent utaf varans värde, skulle ett sådant sätt för förtullning helt och hållet strida mot de grunder för tullbeskattning, som i allmänhet hos oss tillämpas, och torde redan af detta skäl nämnda förslag icke böra bifallas.

Utskottet får på grund af det nu anförda hemställa:

- a) att Friherre Klinckowströms motion i nu anmärkta del icke måtte af Riksdagen bifallas;
- b) att Herr Johannes Anderssons motion N:o 84 i förevarande hänseende icke heller måtte vinna Riksdagens godkännande; samt
- c) att hvad Herr J. Fredricson i afseende å artikeln **Fläsk** föreslagit måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

21:o.

Nu gällande tulltaxa innehåller rörande *Frukt* och *Bär* följande stadganden: *Frukt* och *Bär*.

“Frukt och Bär, ej specificerade:

friska	fria;
inlagda i brännvin eller ättika.....	1 skålp. — 30 öre
torra.....	1 ” — 10 ”

insyltade; hänföres under Konfityrer.“

Kongl. Maj:t har i fråga om denna artikel föreslagit de förändrade bestämmelser, att tullen för Frukt och bär, ej specificerade, inlagda i brännvin eller ättika, skulle bestämmas till 35 öre per kilogram bruttovigt, samt för frukter och bär, ej specificerade, torra, till 24 öre, likaledes per kilogram.

Vidare har Friherre Klinckowström rörande denna artikel hemställt, att frukter och bär, ej specificerade, friska, måtte åsättas en tull af 50 öre per centner, inlagda i brännvin eller ättika, 30 öre per skålpund samt torkade, 10 öre, likaledes per skålpund.

Då den undersökning och tidsutdrägt, som af en varas tullpliktighet alltid förorsakas, skulle för en så beskaffad artikel som friska frukter lätteligen medföra skada för sjelfva varan samt dessutom frågan om denna tullförhöjning är beroende af franska handelstraktaten, synes Utskottet någon sådan icke nu böra ifrågakomma.

Beträffande åter öfriga här ofvan uppräknade slag af frukter anser Utskottet i likhet med motionären, desamma lämpligen kunna, äfven då bruttovigten, såsom lämpligt, lägges till grund för tullberäkningen, draga något högre tullafgifter än de af Kongl. Maj:t föreslagna. De af motionären föreslagna tullsatser synas dock Utskottet allt för högt tilltagna; hemställande Utskottet

att rubriken frukter och bär må erhålla följande förändrade lydelse:

“*Frukt* och *Bär*, ej specificerade:

friska	fria;
inlagda i brännvin eller ättika, kär-	
lens vigt inberäknad	1 kilogram — 50 öre
torra	1 ” — 25 ”

insyltade; hänföres under Konfityrer“.

22:o.

Rörande artikeln *Glas* föreslår Kongl. Maj:t följande förändrade bestämmelser:

“*Glas*:

bunkar, burkar, buteljer och flaskor, äfvensom apotekareståndkärl med inbränd signatur 100 kilogram 2: —

Glas.

fönster-, oslipadt eller mattslipadt	1 kilogram — 7 öre,
kemiska	fria,
ljuskron-	1 kilogram — 12 öre,
optiska, lösa och oinfattade	fria,
patent- och glastakpannor	fria,
sidventil- till fartyg, icke under 7 millimeters tjocklek och ej öfver 10 qvadratdecimeters yta med eller utan ramar	fria,
spegel-:	
råa och oslipade eller s. k. glasämnen ..	1 kilogram — 7 öre,
slipade, ofolierade.....	1 " — 12 "
folierade	1 " — 24 "
ur-	1 " — 24 "
andra slag, karafiner och pressade eller slipade flaskor derunder inbegripna	1 " — 35 " "

Härjemte hemställer Friherre Klinckowström att tullafgifterna måtte bestämmas för ljuskronglas till 12 öre samt för spegelglas, slipade, ofolierade, till 10 öre och för folierade till 20 öre, allt per skålpund.

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet förut i afseende å de af Kongl. Maj:t föreslagna vigtenheter för tullberäkningen yttrat, har Utskottet ansett den af Kongl. Maj:t för bunkar, burkar m. m. föreslagna tullsats af 2 kronor per 100 kilogram lämpligen böra utbytas mot en tullsats af 2 öre per 1 kilogram.

Beträffande härefter de af Friherre Klinckowström för vissa slag af glas föreslagna tullförhöjningar, delar Utskottet motionärens åsigt rörande lämpligheten af en sådan åtgärd. Men då de slag af glas, hvarför motionären ifrågasatt förhöjda tullafgifter, äro underkastade franska handelstraktatens bestämmelser, anser sig Utskottet böra, på sätt förut skett, för dessa artiklar framlägga alternativa förslag till tullsatser, hvarförutom Utskottet jemväl i afseende å tullsatsernas belopp något afvikit från de af motionären föreslagna.

På grund af det nu anförda hemställer Utskottet,

- a) att rubriken glas, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år kommer att förnyas, må erhålla den af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse, med den förändring allenast, att den för bunkar, burkar, buteljer och flaskor, äfvensom apotekareståndkärl med inbränd signatur föreslagna tullsats, "100 kilogram 2 kronor", utbytes mot "1 kilogram 2 öre";
- b) men att, i motsatt fall, tullafgiften höjes för ljuskronglas till 20 öre, för spegelglas slipade, ofolierade, likaledes till 20 öre, samt för folierade sådana, äfvensom för urglas till 40 öre,

allt per kilogram, med bibehållande i öfrigt af rubrikernas lydelse sådan den under litt. a) är föreslagen.

23:o.

“Gryn, andra slag än af spannmål åtnjuter för närvarande tullfrihet.

För dessa slag af gryn föreslår Friherre Klinckowström följande tullavgifter:

“ris-, äfvensom rismjöl 1 skålp. — 2 öre,
andra slag 1 ” — 4 ” “

Utskottet, som icke finner skäl att frångå den hittills följda grundsatsen om tullfrihet för dessa äfven för den arbetande klassen icke oviktiga näringsmännen, hemställer, att hvad Friherre Klinckowström i afseende å dessa artiklar föreslagit icke må af Riksdagen bifallas.

24:o.

Nu gällande taxa innehåller rörande artikeln *Grönsaker* följande stadganden: *Grönsaker.*

“Grönsaker, friska..... fria.
inlagda i brännvin eller ättika 1 skålp. — 30 öre,
torkade eller saltade..... 1 skålp. — 10 öre.“

Kongl. Maj:t har i fråga om denna rubrik föreslagit de förändringar, att tullavgiften för grönsaker, inlagda i brännvin eller ättika, kärleus vigt inberäknad, bestämmes till 35 öre per kilogram och för torkade eller saltade grönsaker till 24 öre likaledes per kilogram.

Vidare har Friherre Klinckowström rörande nu ifrågavarande artikel hemställt att grönsaker, friska måtte åsättas en tull af 50 öre per centner, samt grönsaker, inlagda i brännvin eller ättika, äfvensom torkade, de förra en tullavgift af 30 öre och de senare en tullavgift af 10 öre, allt per skålpund.

Under åberopande af hvad Utskottet förut i fråga om artikeln frukter och bär anfört, hemställer Utskottet,

att rubriken Grönsaker må erhålla följande förändrade lydelse:

“Grönsaker:
friska..... fria.
inlagda i brännvin eller ättika, kärleus
vigt inberäknad 1 kilogram — 50 öre,
torkade eller saltade 1 kilogram — 25 öre.“

25:o.

Guld, arbetadt, är i nu gällande taxa åsatt en tullavgift af 5 öre per ort, hvarjemte bokguld, äkta och oäkta, äfvensom musiv-, puder- eller unsenguld drager en tull af 1 öre per ort. *Guld.*

Kongl. Maj:t har rörande ifrågavarande artiklar föreslagit, att tullsatsen måtte bestämmas för arbetadt guld till 12 kronor, för bokguld, äkta och oäkta, till 2 kronor 40 öre samt för musiv-, puder- eller unsenguld likaledes till 2 kronor 40 öre, allt per kilogram.

Friherre Klinckowström åter hemställer att guld, arbetadt, måtte beläggas med en införseltull af 50 öre per ort.

Då genom Kongl. Maj:ts förslag tullsatserna å nu ifrågavarande artiklar redan blifvit något, om ock obetydligt förhöjda, samt en tullafgift å arbetadt guld af 50 öre per ort, i anseende till denna artikels särdeles smuggelbara natur, skulle vara ur statskassans egen synpunkt mindre välbetänkt, hemställer Utskottet, som icke har något att erinra mot hvad Kongl. Maj:t i afseende å nu förevarande artiklar föreslagit,

att rubriken Guld måtte erhålla följande af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

“Guld, oarbetadt	fritt,
arbetadt.....	1 kilogram 12 kronor.
bok-, äkta och oäkta	1 kilogram 2 kr. 40 öre.
<i>Ann.</i> Vigten för pappersbladen, mellan hvilka guldet ligger, inberäknas.	
musiv-, puder- eller unsen-	1 kilogram 2 kr. 40 öre.
spinn-; se Tråd.“	

26:o.

*Gulddra-
garearbeten.*

Enligt nuvarande taxa äro *Gulddragarearbeten* af guld eller silfver, kantiljer, paljetter, fransar, galoner, gramaner, snören och andra ej specificerade, äkta eller oäkta, åsatta en tullafgift af 1 öre per ort.

Rörande ifrågavarande artiklar har Kongl. Maj:t föreslagit, att tullsatsen måtte bestämmas till 2 kronor 40 öre per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställt att desamma måtte åsättas en tullafgift af 8 öre per ort.

Åberopande hvad Utskottet i nästföregående moment rörande den af Friherre Klinckowström likaledes föreslagna förhöjda tull för arbetadt guld yttrat och som synes Utskottet jemväl på nu förevarande fråga ega tillämplighet, hemställer Utskottet,

att rubriken Gulddragarearbeten må erhålla följande af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

Gulddragarearbeten af guld eller silfver:

kantiljer, paljetter, fransar, galoner, gramaner, snören och andra ej specificerade:

äkta eller oäkta 1 kilogram 2 kr. 40 öre.

27:o.

Nuvarande införseltull för *Handskar*, alla slag, är 1 krona per skålpund. Å denna artikel föreslår Kongl. Maj:t en nuvarande tullen nära motsvarande afgift af 2 kronor 40 öre per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställer att handskar alla slag måtte åsättas en förhöjd tull af 3 kronor per skålpund. *Handskar.*

Den nuvarande tullafgiften, bestämd genom franska handelstraktaten, är onekligen i förhållande till varuvärdet ganska låg och bör derföre, äfven enligt Utskottets åsigt, så snart ske kan, lämpligen förhöjas, dock ingalunda med ett så betydligt belopp, som motionären föreslagit. Hvarken varuvärdet eller den tullsats, som för beredningsämnet är gällande, och icke heller det å handsktillverkningen nedlagda arbete synes Utskottet rättfärdiga eller påkalla en så hög beskattning.

Utskottet hemställer alternativt:

- a) att införseltullen för handskar, alla slag, bestämmas till 2 kronor 40 öre per kilogram, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat för nästkommande år kommer att förnyas; och
- b) att i motsatt fall afgiften höjes till 4 kronor per kilogram.

28:o.

Nu gällande tulltaxa stadgar rörande artikeln *Hattar* följande: *Hattar.*
 "Hattar, färdiga eller halffärdiga:

af siden, halvsiden eller annan i följande momenter ej
 specificerad väfnad, äfvensom monterade fruntim-
 mershattar, alla slag 1 stycke — 1 kr. 50 öre,
 af ull, hår, filt eller felb 1 stycke — 40 öre,
 af halm eller strå, äfvensom s. k. panamahattar 1 stycke — 40 öre,
 andra slag, såsom af spån, rötter eller blad; vaxduks-,
 vaxtafts- och oljade hattar eller s. k. sydvester m. fl. 1 stycke — 40 öre.

Anm. Äro hattarne sammansatta af flera materialier, förtullas de såsom hattar af det ämne, hvaraf de hufvudsakligen bestå."

Friherre Klinckowström föreslår uti sin oftanämnda motion att tullsatsen för hattar af siden etc. måtte höjas till 4 kronor, för hattar af ull etc., färdiga eller halffärdiga, till 2 kronor samt för hattar af halm eller strå etc. till 1 krona 50 öre, allt per stycke.

Om äfven, å ena sidan, villigt må medgifvas, att vissa slag af de hattar, som importeras, kunna anses såsom lyxartiklar och från denna synpunkt ganska väl vidkännas en högre tullbeskattning, så må likväl å andra sidan icke

förbises att beskaffenheten och värdet af dessa artiklar i synnerligt hög grad varierar och att den tullsats, som redan är stadgad, för vissa slag uppgår stundom till nära hela varuvärdet och med något, om ock obetydligt, belopp öfverstiger motsvarande tullafgifter i våra grannländer Norge och Danmark; äfvensom att frågan om förhöjning af tullen å hattar är beroende af franska handelstraktaten.

Vid dessa förhållanden hemställer Utskottet,

att rubriken *Hattar* i nu gällande tulltaxa måtte bibehållas oförändrad.

29:o.

Hattfoder. Nuvarande tulltaxa innehåller näst efter rubriken *Hattflätor* en rubrik af följande lydelse:

“*Hattfoder* och *Hattkullar* af siden eller annan väfnad i förening

med annat material 1 skålpund 75 öre.

Uti sistnämnda rubrik föreslår Kongl. Maj:t de ändringar, att dels orden “och *Hattkullar*“ måtte ur rubriken utgå, dels ock tullafgiften bestämmas till 1 krona 76 öre per kilogram.

Med hänsyn till den större lätthet och bekvämlighet vid förtullningen, som genom tullsatsens bestämmande till jemnare belopp skulle vinnas, och då något hinder mot en definitiv förhöjning af tullen för ifrågavarande artikel med 4 öre per kilogram icke synes Utskottet af franska handelstraktaten möta, hemställer Utskottet, som mot hvad Kongl. Maj:t rörande ifrågavarande rubrik i öfrigt föreslagit icke har något att erinra,

att rubriken *Hattfoder* och *Hattkullar* i nu gällande tulltaxa må erhålla följande förändrade lydelse:

Hattfoder af siden eller annan väfnad i förening med annat material 1 kilogram 1 krona 80 öre.

30:o.

Honing. *Honing* drager för närvarande en tullafgift af 4 öre per skålpund, hvilken Friherre Klinckowström föreslagit att bibehållas oförändrad.

Någon annan förändring än den af tullsatsens utbytande mot närmast motsvarande 10 öre per kilogram är icke heller i Kongl. Maj:ts proposition föreslagen.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förslag bifalles.

31:o.

Hudar och Skinn. Tullafgiften för *Hudar* och *Skinn*, till pelsverk ej hänförliga, beredda, utgör för närvarande: för sulläder och bindsulläder samt hvitgarfvade (alunerade)

äfvensom sämskade hudar och skinn 6 öre för skålpundet och för andra slag 20 öre för samma viktquantitet. Kongl. Maj:t har föreslagit, att dessa tullsatser måtte utbytas mot satser af respektive 14 och 47 öre per kilogram.

För vinnande af större lätthet och beqvämlighet vid förtullningen hemställer Utskottet,

att tullsatserna för *Hudar* och *Skinn*, till pelsverk ej hänförliga, beredda, måtte bestämmas:

för sulläder och bindsulläder samt hvitgarfvade (alunerade) äfvensom sämskade hudar och skinn till 15 öre per kilogram; och

för andra slag, till 50 öre, jemväl per kilogram.

32:o.

Friherre Klinckowström föreslår vidare att *Humle*, för hvilken artikel tullfrihet för närvarande eger rum, måtte åsättas en införseltull af 8 kronor per centner.

Humle.

Då humle utan att i egentlig mening utgöra en nödvändighetsvara likväl i egenskap af råmaterial för tillverkningen af maldrycker är föremål för allmän förbrukning, synes Utskottet denna artikel lämpligen kunna, då den utifrån införes, underkastas beskattning.

Importen af humle uppgick enligt Kommerskollegii berättelser under 1874.—1878 årligen i medeltal till 6,427 centner, hvadan äfven genom en, i förhållande till de i våra grannländer Norge och Danmark för ifrågavarande artikel bestämda tullsatser, låg afgift af 10 öre per kilogram en ganska betydlig statsinkomst vore att förvänta.

Den inhemska humleodlingen, hvilken under senaste årtionden mer och mer aftagit, skulle derjemte genom en tullafgift å utländsk humle erhålla en välbehöflig uppmuntran;

hemställande Utskottet på grund af det anförda,

att artikeln *Humle* måtte åsättas en införseltull af 10 öre per kilogram.

33:o.

Hummer får enligt nuvarande taxa tullfritt införas.

Hummer.

Friherre Klinckowström har i fråga om denna artikel hemställt att densamma måtte åsättas en tullafgift af 5 öre per stycke.

Då denna artikel hufvudsakligen är föremål för utförsel och, då den införes, till största delen kommer från Norge samt dervid åtnjuter tullfrihet, oafsedt tulltaxans allmänna bestämmelser, hemställer Utskottet,

att Friherre Klinckowströms motion i denna del må lemnas utan afseende.

34:o.

Hvitbetor. Rörande artikeln *Hvitbetor* har Kongl. Maj:t föreslagit följande bestämmelser:

“Hvitbetor:

råa 100 kilogram 1 krona,
sönderskurna och torkade 100 ” 5 kronor“.

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet i inledningen till betänkandet i fråga om de af Kongl. Maj:t föreslagna vigtenheter för tullbeskattningen yttrat, hemställer Utskottet,

att tulltaxerubriken *Hvitbetor* må erhålla följande förändrade lydelse:

Hvitbetor:

råa 1 kilogram — 1 öre,
sönderskurna och torkade 1 ” — 5 ”

35:o.

Ingefära. *Ingefära*, torr, är uti nu gällande taxa åsatt en tullafgift af 10 öre och syltad en tullafgift af 40 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t föreslår att införseltullen å torr ingefära måtte bestämmas till 24 öre och å syltad sådan, kärkens vikt inberäknad, till 50 öre, allt per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställer, att nuvarande tullsats å syltad ingefära, 40 öre per skålpund, måtte fortfarande bibehållas.

Beträffande först torr ingefära, har Utskottet för vinnande af en jemnare tullsats höjt afgiften å denna artikel från 24 till 25 öre per kilogram.

Hvad derefter angår syltad ingefära torde den af Kongl. Maj:t föreslagna förtullning af denna artikel efter bruttovikt till fulla uppväga den nedsättning i nuvarande tullafgift, motsvarande för kilogram 94,1 öre, som Kongl. Maj:t föreslagit; hemställande Utskottet i öfverensstämmelse härmed,

att rubriken *Ingefära* må erhålla följande förändrade lydelse:

Ingefära:

torr 1 kilogram — 25 öre,
syltad, kärkens vikt inberäknad.. 1 ” — 50 ”

36:o.

Införseltullen å *Speldosor* utgör för närvarande 50 öre per skålpund.

*Instrumenter.
Speldosor.*

Rörande denna artikel föreslår dels Kongl. Maj:t att nuvarande tullsats måtte utbytas mot en tullsats å 1 krona 20 öre per kilogram, dels ock Friherre Klinckowström, att densamma måtte höjas till 1 krona 50 öre per skålpund.

Utskottet, som i likhet med motionären funnit denna artikel lämpligen kunna vidkännas någon tullförhöjning, men ansett den af motionären derå föreslagna tullavgift, vid jmförelse med de för musikaliska instrumenter i allmänhet bestämda, nog hög, får med särskild hänsyn dertill, att frågan om tullförhöjning å speldosor är beroende af franska handelstraktaten, alternativt hemställa,

- a) att tullavgiften för *Speldosor* bestämmes till 1 krona 20 öre per kilogram, derest nämnda traktat kommer att för nästkommande år förnyas;
- b) men i motsatt fall höjes till 2 kronor per kilogram.

37:o.

Friherre Klinckowström föreslår att *Ister* måtte åsättas en införseltull af 6 kronor per centner.

Ister.

Då denna vara, hvilken allt sedan 1856—58 årens riksdag njutit tullfrihet, utgör ett viktigt födoämne för de mindre bemedlade samhällsklasserna, får Utskottet, med åberopande i öfrigt af hvad här oifvan i fråga om artikeln Fläsk blifvit anfördt, hemställa,

att den af Friherre Klinckowström föreslagna införseltull å *Ister* icke måtte vinna Riksdagens bifall.

38:o.

I öfverensstämmelse med de åsigter, Utskottet i inledningen till detta betänkande uttalat, har Utskottet i fråga om artikeln *Jern*, dels i de fall, der Kongl. Maj:t såsom vigthenhet för tullberäkningen föreslagit 100 kilogram, utbytt denna kvantitet mot 1 kilogram med deremot svarande reduktion af tullavgiftens belopp, dels ock höjt de af Kongl. Maj:t för vissa slag af bearbetadt jern föreslagna tullsats af 14 och 24 öre till respektive 15 och 25 öre, allt per kilogram;

Jern.

hemställande Utskottet, som mot hvad Kongl. Maj:t i afseende å rubriken jern i öfrigt föreslagit, icke har något att erinra,

att rubriken *Jern* må erhålla den af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse med nedannämnda förändringar:

- a) att i de fall, der Kongl. Maj:t såsom vigthenhet föreslagit 100 kilogram, denna vigthenhet måtte utbytas mot 1 kilogram samt de af Kongl. Maj:t för nämnda fall föreslagna tullafgifter i motsvarande mån reduceras;
- b) att tullafgiften å gröfre gjutgods, eldställshållare, fotskrapor, hänglås, kaffeqvarnar, kopiepressar, paraplyställ, spottlådor m. m. höjes till 15 öre per kilogram;
- c) att tullafgiften för finare gjutgods, basreliefs, blomstervaser, byster, fruktskålar, korgar, lampor, ljusstakar, medaljonger, pappershållare, presenterbrickor, rökelsekar, urställningar m. m. med eller utan målning eller lackering, höjes till 25 öre per kilogram;
- d) att tullafgiften för gjutgods, knappar, olackerade eller lackerade, höjes till 15 öre per kilogram; samt
- e) att tullafgiften för smidt eller valsadt jern, all annan spik samt allt annat manufaktur- och handtverkssmide, ej specificerad, andra slag, med eller utan bestrykning, höjes till 15 öre per kilogram.

39:o.

Jäst.

Jäst alla slag är för närvarande tullfri.

Friherre Klinckowström har å komprimerad jäst föreslagit en införseltull af 3 öre per skålpund.

Då jäst ingår såsom ett nödvändigt beredningsämne vid tillverkningen af det viktigaste af våra födoämnen, bröd, samt enligt Kommerskollegii berättelser importen af denna vara, som 1874 utgjorde 436,565 skålpund, 1878 nedgått till endast 109,587 skålpund, under det samtidigt exporten deraf sedan förstnämnde år ökats från 875 skålpund till 481,925 skålpund, hvartill densamma år 1878 uppgick, finner Utskottet sig sakna skäl att tillstyrka den af motionären föreslagna tullafgift å jäst, hvadan Utskottet hemställer,

att hvad Friherre Klinckowström i afseende å komprimerad *Jäst* föreslagit icke måtte af Riksdagen bifallas.

40:o.

*Kanel, Kanelknopp,
Cassia
lignea.*

Å *Kanel, Kanelknopp* och *Cassia lignea* föreslår Kongl. Maj:t en införseltull af 82 öre per kilogram.

Under hänvisning till hvad Utskottet i inledningen till betänkandet yttrat hemställer Utskottet,

att införseltullen å *Kanel*, *Kanelknopp* och *Cassia lignea* måtte bestämmas till 85 öre per kilogram.

41:o.

Å *Kastanier*, som för närvarande äro tullfria, har Friherre Klinckowström *Kastanier.* föreslagit en införseltull af 6 öre per skålpund.

Utskottet delar motionärens åsigt rörande lämpligheten att åsätta denna artikel en införselafgift, men då frågan om denna förhöjning är beroende af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet alternativt,

- a) att *Kastanier* må förblifva tullfria, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att denna vara i motsatt fall åsättes en tullafgift af 15 öre per kilogram.

42:o.

Kongl. Maj:t föreslår, att den för *Kaviar* nu bestämda tullsats 75 öre per skålpund måtte utbytas mot en tullsats af 1 krona 80 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer att införseltullen för denna vara måtte höjas till 1 krona per skålpund. *Kaviar.*

Då den af Kongl. Maj:t för kaviar föreslagna tullafgift innefattar en, om än obetydlig, förhöjning af den nuvarande samt dessutom i förhållande till varans värde är synnerligen hög, synes Utskottet en ytterligare förhöjning af tullen å kaviar icke lämpligen böra ega rum, hvadan Utskottet hemställer,

att införseltullen å *Kaviar* bestämmas till 1 krona 80 öre per kilogram.

43:o.

Friherre Klinckowström föreslår att nya *Gångkläder*, i taxan ej specificerade, *Kläder.* må förtullas med 50 procents förhöjning i den tull, som är bestämd för tyget, hvaraf klädespersedeln hufvudsakligen består, samt att för kläder eller delar deraf, som äro försedda med guld- eller silfverbroderier eller galoner eller med fransar, spetsar eller blonder, tullafgiften förhöjes med 100 procent utöfver den för tyget bestämda.

Nuvarande tullsats för gångkläder utgår med 20 procents förhöjning i tullen för öfvertyget, hvaraf klädespersedeln består.

Vid bedömande af denna fråga torde förtjena beaktas, att uti färdigsydda kläder vanligen ingå, utom öfvertyget, jemväl foder och andra ämnen, hvilka draga

betydligt lägre tull än öfvertyget, hvaraf följer, att nuvarande tullafgift i sjelfva verket är betydligt högre än den synes. Men äfven från en annan synpunkt torde en tullförhöjning å denna artikel vara mindre välbetänkt. Införseltullen å nu ifrågavarande slag af kläder är i Norge redan nu icke obetydligt lägre än hos oss. Då, såsom väl bekant är, uti Norge bearbetade varor få tullfritt hit införas, skulle en förhöjd tull å kläder härstädes tvifvelsutan hafva till följd en förökad import från Norge af denna vara.

I statskassans eget intresse torde likväl ett sådant ordnande af importen böra undvikas.

Utskottet hemställer på grund af det nu anförda,

att hvad Friherre Klinckowström i afseende å artikeln
Kläder föreslagit icke må af Riksdagen bifallas.

44:o.

Konfityrer.

Kongl. Maj:t har rörande *Konfityrer* föreslagit, att den för desamma nu gällande tullafgift 20 öre per skålpund måtte förändras till 50 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställt att nämnda varor måtte åsättas en förhöjd tullafgift af 40 öre per skålpund.

I afseende å denna artikel har Utskottet icke funnit anledning till ytterligare förhöjning af införseltullen utöfver den af Kongl. Maj:t härofvän föreslagna; hemställande Utskottet,

att den af Kongl. Maj:t för *Konfityrer* föreslagna tullafgift
50 öre per kilogram måtte af Riksdagen godkännas.

45:o.

Konserver.

Tullafgiften för *Konserver* utgör för närvarande 16 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t har för denna artikel föreslagit en införseltull af 30 öre per kilogram, kärleus vigt inberäknad, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställt att tullen å nämnda vara måtte höjas till 50 öre per skålpund.

Med hänsyn dertill att nu ifrågavarande artikel, om ock vissa slag deraf användas såsom proviant å handels- och fyrfartyg, likväl hufvudsakligen förbrukas af de mera bemedlade samhällsklasserna, finner Utskottet lika med motionären en förhöjning af tullen derå icke sakna skäl för sig.

Den af motionären föreslagna tullafgiften synes dock Utskottet vid betraktande af varans värde och synnerligen om, såsom Kongl. Maj:t föreslagit och äfven Utskottet för sin del anser lämpligt, bruttovigten lägges till grund för tullberäkningen, alldeles för hög, hvadan Utskottet med anledning häraf och med särskildt

afseende fästadt derå, att frågan om denna tullförhöjning är beroende af handels-traktaten med Frankrike, alternativt hemställer,

- a) att tullafgiften å *Konserver* bestämmes till 30 öre per kilogram bruttovigt, derest nämnda traktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att i motsatt fall denna tullafgift höjes till 50 öre per kilogram.

46:o.

Enligt nu gällande tulltaxa hänföres artikeln *Korf* under *Metvurst*. För sistnämnda artikel utgår tullen med 10 öre för skålpundet.

Korf och Metvurst.

Kongl. Maj:t har i fråga om dessa artiklar föreslagit, dels att tullsatsen må utsättas vid den mera omfattande rubriken *Korf* och för rubriken *Metvurst* i stället lemnas en hänvisning till förstnämnda rubrik; dels att den nuvarande tullsatsen för dessa artiklar må utbytas mot en sats å 24 öre per kilogram. Derjemte har Friherre Klinckowström hemställt, att den vid rubriken *Metvurst* nu stadgade tullsats af 10 öre måtte höjas till 25 öre per skålpund.

Utskottet, som anser tullsatsen för denna vara lämpligen kunna afjemas till 25 öre, men icke böra derutöfver ytterligare förhöjas, hemställer,

- a) att rubriken *Korf* må erhålla följande förändrade lydelse:
Korf 1 kilogram — 25 öre;
- b) att vid rubriken *Metvurst* hänvisning må lemnas till rubriken *Korf*.

47:o.

Kongl. Maj:t föreslår att införseltullen för *Koriander* måtte bestämmas till 24 öre per kilogram. *Koriander.*

Under hänvisning till hvad Utskottet uti inledningen till detta betänkande anført, hemställer Utskottet,

att tullen å *Koriander* måtte bestämmas till 25 öre per kilogram.

48:o.

För *Korinter* föreslår Kongl. Maj:t en tullafgift af 24 öre per kilogram.

Korinter.

Under åberopande af förut anförda skäl hemställer Utskottet,

att införseltullen å *Korinter* måtte bestämmas till 25 öre per kilogram.

49:o.

Kreatur.

Friherre Klinckowström föreslår att *Kreatur*, hvilka alltsedan 1856—58 års riksdag varit tullfria och äfven i Kongl. Maj:ts förslag upptagas till tullfrihet, måtte åsättas följande införseltullar:

"Kreatur:

hästar, utom hingstar	1 stycke	15 kronor
oxar	1 "	12 "
kor.....	1 "	6 "
ungboskap	1 "	3 "
kalfvar	1 "	1 krona 50 öre
svin, utom fargaltar,.....	1 "	3 kronor
digrisar	1 "	1 "
får	1 "	— 90 öre
lam	1 "	— 50 "

Införseln af kreatur, i förhållande till utförseln numera jemförelsevis mindre betydlig, afser i allmänhet dels förbättring af inhemska kreatursracer, dels fyllande af landtbrukets behof å vissa orter, dels ock beredande af tillgång för konsumtionsbehovet, och torde ur ingen af dessa synpunkter böra med någon tullafgift fördyras.

För importen och exporten af kreatur, sådant detta förhållande gestaltat sig vid början, medlet och slutet af sist förflutna 20 års period torde en närmare redogörelse lämpligen böra meddelas.

År 1858 uppgick importen af kreatur till:

203 stycken hästar,
2,240 " nötkreatur,
547 " svin,

och exporten till:

72 stycken hästar,
139 " nötkreatur,
376 " svin,

men år 1868 hade exporten stigit till:

1,385 stycken hästar,
16,416 " nötkreatur,
7,401 " får,
3,076 " svin,

under det importen samtidigt utgjorde allenast:

374 stycken hästar,
11 " nötkreatur,
6 " får,
350 " svin,

och 1878 belöpte sig exporten af kreatur till:

1,322	stycken	hästar,
31,884	„	nötkreatur,
24,321	„	får och
20,761	„	svin,

medan importen för sistnämnde år stigit till endast

1,770	stycken	hästar,
2,202	„	nötkreatur,
200	„	får och
4,650	„	svin.

Af förestående sammanställning framgår, att medan importen sedan år 1858 jemförelsevis obetydligt ökats, exporten deremot stigithögst ansenligt. Då således den inhemska boskapsskötseln för sin utveckling visat sig icke vara i behof af skydd mot utländsk täflan och således den af motionären föreslagna tullafgift jemväl från denna synpunkt saknar fog, hemställer Utskottet,

att hvad Friherre Klinckowström i afseende å artikeln *Kreatur* föreslagit måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

50:o.

För *Krita*, hvit, och *Kritsten*, malen, föreslår Kongl. Maj:t en tullsats af 50 öre per 100 kilogram.

*Krita och
Kritsten.*

Då malen *krita* utgör ett behöfligt beredningsämne för vissa näringar samt genom tillämpningen af den utaf Utskottet hittills följda grundsats om bestämmande af vigtenheten för tullberäkningen till 1 kilogram, tullafgiften i förevarande fall skulle komma att lyda å brutet öretal, hvilket synts Utskottet böra så vidt möjligt i tulltaxan undvikas, har Utskottet ansett den för öfriga slag af *krita*, utom infattad sådan, hvilken tullbehandlas som blyertspennor, nu medgifna tullfrihet äfven böra till förstnämnda slag af *krita* och *kritsten* utsträckas.

Hemställande Utskottet i följd häraf,

att tulltaxerubrikerna *Krita* och *Kritsten* må erhålla följande förändrade lydelse:

Krita, hvit, och *Kritsten*, omalen och malen, äfvensom röd och svart samt pastellkrita fri. infattad; tullbehandlas såsom Blyertspennor.

51:o.

Kongt. Maj:t föreslår att införseltullen för *Kummin* måtte bestämmas till 4 kronor per 100 kilogram.

Kummin.

Under hänvisning till hvad Utskottet uti inledningen till detta betänkande yttrat rörande vigtenheten hemställer Utskottet,

att tullafgiften för *Kummin* måtte bestämmas till 4 öre per kilogram.

52:o.

Kött. För *Kött*, alla slag, föreslår Friherre Klinckowström en införseltull af 5 kronor per centner.

Då denna vara, hvarför tullfrihet alltsedan 1856—1858 årens riksdag åtnjutits, utgör ett af de viktigaste födoämnen och föremål för en allmän förbrukning, hemställer Utskottet,

att hvad Friherre Klinckowström i afseende å artikeln *Kött* föreslagit måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

53:o.

Leksaker. För *Leksaker* af trä eller sammansatta ämnen, med eller utan betsning, målning eller lackering föreslår Kongl. Maj:t en tullsats af 50 öre per kilogram bruttovigt, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer, att nämnda artiklar måtte åsättas en införseltull af 1 krona 50 öre per skålpund.

Nuvarande tullsats är å ifrågavarande slag af leksaker 25 öre per skålpund.

Utskottet, som lika med motionären funnit dessa artiklar lämpligen kunna vidkännas en tullförhöjning, men anser den af motionären derå föreslagna tullafgift, i betraktande af dessa varors jemförelsevis obetydliga värde, för hög, får, under hänvisning till hvad Utskottet vid sistlidet års riksdag rörande leksaker yttrat samt då frågan om denna tullförhöjning är beroende af franska handels-traktaten, alternativt hemställa,

- a) att tullafgiften för *Leksaker* af trä eller sammansatta ämnen med eller utan betsning, målning eller lackering bestämmas till 50 öre per kilogram, derest nu gällande handelstraktat med Frankrike kommer att för nästkommande år förnyas; och
- b) att i motsatt fall tullafgiften för denna artikel höjes till 1 krona 50 öre per kilogram, i begge fallen med tillägg af den under artikeln *Leksaker* af Kongl. Maj:t föreslagna anmärkning, så lydande:

Vid förtullning af leksaker, alla slag, eger afdrag ej rum för askar, papper och dylikt omslag, hvari de äro inlagda.

54:o.

Likör. Kongl. Maj:t har rörande artikeln *Likör* föreslagit, att nuvarande tullsats, 2 kronor per kanna, måtte utbytas mot en tullsats af 76 öre per liter, hvarjemte

Friherre Klinckowström hemställt, att nämnda vara måtte åsättas en förhöjd införseltull af 4 kronor per kanna.

Då likör är en öfverflödsvara, som uteslutande af de förmögnare förbrukas, finner Utskottet lika med motionären, denna vara lämpligen kunna vidkännas drygare tullbeskattning.

Emot den af motionären föreslagna tullafgift 4 kronor per kanna torde likväl med skäl kunna anmärkas, att densamma, vare sig såsom grund för tullbeskattningen antages alkoholhalten eller varans egenskap af öfverflödsvara, är i förhållande till såväl tullafgifterna för brännvin och sprit som till de införseltullar, hvilka Utskottet här nedan för vin föreslår, oskäligt hög.

Då dessutom frågan om denna tullförhöjning är beroende af franska handelsstraktaten, finner Utskottet sig böra, på sätt förut skett, alternativt hemställa,

- a) att införseltullen å *Likör* bestämmes till 76 öre per liter, derest nämnda traktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att införseltullen å likör i motsatt fall höjes till 1 krona per liter.

55:o.

Friherre Klinckowström föreslår att *Lin*, hvarför tullfrihet för närvarande eger rum, måtte åsättas följande tullsats: *Lin.*

“Lin:

ohäckladt..... 1 centner — 45 öre,
häckladt 1 „ — 90 öre“.

Då den inhemska linneindustrin genom en tull å lin skulle få sitt råmaterial betydligt fördyradt, vore enligt Utskottets åsigt en tullbeskattning å denna artikel särdeles olämplig.

Hemställande Utskottet i följd häraf:

att Riksdagen ville, med afslag å Friherre Klinckowströms ifrågavarande motion, fortfarande bibehålla tullfrihet för artikeln lin.

56:o.

För *Luktvatten*, alla slag, föreslår Kongl. Maj:t en tullsats af 1 krona per kilogram, flaskornas vikt inbegripen, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer, att nämnda vara måtte åsättas en förhöjd tull af 60 öre per skålpund. *Luktvatten.*

Då den af Kongl. Maj:t föreslagna tullsats innefattar en mindre förhöjning i den nuvarande, 40 öre per skålpund bruttovigt, hemställer Utskottet, som finner någon ytterligare tullförhöjning å denna vara icke böra ega rum,
att införseltullen å *Luktvatten*, alla slag, måtte bestämmas till 1 krona per kilogram, flaskornas vigt inbegripen.

57:o.

Mais.

Rörande artikeln *Mais* hafva framställningar inom Riksdagen blifvit gjorda, af Friherre Klinkowström, att omalen mais måtte åsättas en införseltull af 20 öre kubikfoten samt malen mais, gryn, en tull af 1 krona 30 öre och mjöl en tull af 75 öre per centner; af Herr Pehr Pehrsson (motion N:o 61) om en tullafgift å mais af 1 krona per centner; af Herr Carl Magni (motion N:o 77) att mais måtte påläggas en införseltull af 30 öre kubikfoten samt af Herr J. F. Fredricson (motion N:o 99) att från och med år 1881 måtte till statsverket erläggas för all från utlandet till Sverige införd omalen mais en tullafgift af 60 öre per centner och för mjöl af nämnde sädeslag en tullafgift öfverstigande med 15 procent den af motionären för omalen mais här ofvan föreslagna.

Friherre Klinkowström och Herr Fredricson hafva såsom skäl för de af dem föreslagna tullafgifter å mais åberopat den inhemska jordbruksnäringens behof af skydd mot utländsk täflan, hvaremot Herrar Magni och Pehr Pehrsson till stöd för sina förslag dels anfört, att den mais, som importerades, nästan uteslutande användes till bränvinstillverkning, dels ock påpekat de skadliga följder, som af en medelst utländskt råämne bedrifven bränvinsfabrikation skulle uppkomma. Dessutom har Herr Pehr Pehrsson framlagt en jmförelse mellan råämneskostnaden för bränvin, tillverkad af mais och af potates, hvaraf framgår, att medelpriset å mais vore hos köpmannen här i landet 5 kronor per centner; att vid bränvinsfabrikation 1 centner mais lemnade omkring 11 kannor 65 kubiktum 50 % bränvin, hvilket, maltet oberäknadt, visade en råämneskostnad af 43 öre per kanna; att 6,3 kubikfot potates, som i allmänhet kunde anses kosta 4 kronor, vid tillverkning af bränvin lemnade 8 kannor sådant om 50 % styrka, hvadan i detta fall, maltet oberäknadt, kostnaden för råämnet blefve 50 öre per kanna samt att följaktligen bränvin kunde tillverkas 7 öre billigare per kanna af mais än af potates, hvarförutom sistbemälda motionär framhållit sannolikheten af att vid sådant förhållande snart nog hela den quantitet bränvin, som åtginge i vårt land, skulle komma att tillverkas af mais.

Utskottet, som anser de af sistnämnda motionärer anförda skäl i hög grad beaktansvärda, har tagit frågan om införseltull å mais i noggrant öfvervägande.

Importen af mais, som före år 1874 endast uppgick till högst obetydliga belopp, utvisar från och med nämnde år följande, särdeles anmärkningsvärda siffror eller:

för 1874	49,552 kubikfot,
» 1875	8,731 »
» 1876	233,301 »
» 1877	200,434 »
» 1878	384,204 »
» 1879	255,958 »

hvarförutom, enligt en från Kongl. Generaltullstyrelsens revisionsbyrå lemnad uppgift under loppet af sistlidne Januari och Februari månader af ifrågavarande artikel importerats 265,024 kubikfot.

Då, såsom är väl bekant, mais hos oss endast högst obetydligt användes till födoämne samt, enligt hvad Utskottet inhemtat, inom vissa delar af riket, ehuru äfven detta i ringa mån, till utfodring af hästar, torde med säkerhet kunna antagas, att på sätt af åtskilliga utaf motionärerna påpekats, största delen af den betydliga importen af mais åtgått till bränvinstillverkning.

Denna tillverkning uppgick under åren 1874—1878 årligen i medeltal till 17,589,800 kannor samt för år 1879 till 13,750,000 kannor, hvaraf endast en jemförelsevis obetydlig del till utlandet exporterats.

Genom den inhemska bränvinsfabrikationen har, såsom denna fabrikation hittills bedrifvits, användning beredts för åtskilliga jordbruksprodukter, hvilka inom landet frambringas i större mängd än att desamma kunna härstädes för annat ändamål vinna skälig afsättning samt derjemte äro af den beskaffenhet, att de icke lämpa sig för utförsel. Det förnämsta råmaterialet för den inhemska bränvinstillverkningen utgöres af potates.

Om, såsom Utskottet icke håller för osannolikt, den större prisbilligheten hos maisen inom kortare eller längre tid komme att uttränga användningen af potates vid bränvinsfabrikationen, skulle enligt Utskottets åsigt, ett sådant förhållande för det svenska jordbruket inom vissa delar af landet medföra mycket menliga följder.

Potatesodlingens vigt för den svenska jordbruksnäringen inses lätteligen, om man betänker dels hvilka ofantliga kvantiteter potates, som för närvarande i och för bränvinsbränning odlas, men som genom maisens användning såsom råämne för tillverkningen af denna vara skulle sakna afsättning, dels ock att potatesodlingen framför allt är för de mindre jordbrukarne af vigt, äfvensom att inom vissa trakter af landet befolkningen, till följd af jordens beskaffenhet, är nästan uteslutande hänvisad till odlingen af detta jordbruksalster.

Till undvikande af nu omförmälda olägenheter har Utskottet ansett mais böra och i betraktande af den höga skyddstull, hvarmed den inhemska bränvinsbränningen är gynnad, skäligen kunna vid införsel åsättas en så hög införseltull, att kostnaden för användandet af mais såsom råmaterial vid bränvinstillverkningen under vanliga förhållanden icke må understiga den för användandet af potates.

Hemställande Utskottet i öfverensstämmelse härmed,
att artikeln *Mais*, omalen och malen, i taxan måtte äsättas
en införseltull af 1,5 öre per kilogram.

58:o.

Maltdrycker. I en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 123, har Herr *Anders Nilsson*, under förutsättning af Riksdagens bifall till ett af motionären framlagdt förslag angående beskattning af den inhemska öltillverkningen, föreslagit, »att Riksdagen beslutar en tull å från utlandet inkommande öl och porter med 20 öre för hvarje kannä».

Då emellertid Herr Anders Nilssons ofvanberörda förslag om beskattning å tillverkningen af maltdrycker, blifvit af Riksdagen i enlighet med Bevillnings-Utskottets tillstyrkan, afslaget, hemställer Utskottet,
att nu ifrågavarande motion må få anses förfallen.

59:o.

Masker. Friherre Klinckowström föreslår att införseltullen å *Masker* måtte höjas från nuvarande 10 öre till 40 öre per stycke.

Denna artikel synes jemväl Utskottet kunna lämpligen vidkännas någon, om ock ej så stor, tullförhöjning, som den af motionären föreslagna, men då frågan härom är beroende af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet alternativt,

- a) att tullen å *Masker* bibehålles oförändrad vid 10 öre per stycke, derest nämnda traktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att tullafgiften å denna artikel i motsatt fall höjes till 25 öre per stycke.

60:o.

*Maskinerier,
redskap och
verktyg.*

Uti motion (N:o 82) inom Andra Kammaren hemställer Herr *L. J. Larsson*, »att Riksdagen måtte besluta en tull på maskinerier, redskap och verktyg till 10 procent af värdet». Såsom skäl för detta yrkande anför motionären, att ehuru vårt land egde tillgång på de ypperligaste råämnen och den mest utvecklade arbetsskicklighet i fråga om maskiners och redskaps tillverkning, detta arbetsfält likväl under en följd af år blifvit allt mer inkräktadt af utländska fabrikanter. Under det andra länder, exempelvis Frankrike, Ryssland, Danmark och Tyskland, med hvilka vi hade

liflig beröring, vetat att genom lämpliga tullsatser skydda sig emot konkurrens från våra tillverkares sida, saknade vi deremot all tullskranka emot den påtryckning, som från dessa länders sida kunde till förfång för våra inhemska tillverkare utöfvas.

Då vid 1856—1858 årens riksdag maskinerier och redskap befriades från tull, anfördes af dåvarande Bevillnings-Utskott såsom grund härför, bland annat, att det för den svenska fabriksindustrin och dess täflan med utländska fabrikat vore framför allt af vigt att icke anläggningen och underhållet af de inrättningar, der fabriken skulle tillverkas, genom tullumgälder fördyrades. Uppenbart är ock att man genom att med tull belägga maskinerier och redskap, hvilka med skäl kunna räknas till fabriksindustrins råämnen, skulle underkasta nämnda industri en dryg beskattning, likasom ock jordbruket, hvilket under senare år i allt större utsträckning begynt ersätta det kroppsliga arbetet med maskinarbete, skulle genom en tull å maskinerier hämmas i denna sin utveckling. Ett sådant betungande af fabriksindustrin och jordbruket till fromma för de mekaniska verkstäderna synes så mycket mindre af behofvet påkalladt, som under tiden efter år 1857, då den förut bestående tullen å maskinerier och redskap upphäfdes, nämnda verkstäder vunnit en synnerlig grad af utveckling. Huru raskt denna utveckling fortgått torde framgå af följande siffror, som utvisa tillverkningsvärdet vid gjuterier och mekaniska verkstäder under nedannämnda år:

1856—1860 i medeltal	4,340,317 kronor,
1861—1865 »	6,213,872 »
1866—1870 »	7,884,569 »
1871—1875 »	21,251,537 »
1876	29,459,845 »
1877	25,637,782 »
1878	21,590,243 »

Att tillverkningarne vid de mekaniska verkstäderna äfven begynt utgöra föremål för en icke obetydlig export inhemtas deraf, att under år 1878 utfördes maskinerier, redskap och verktyg till ett värde af 959,347 kronor.

Utan fara att misstaga sig torde man kunna påstå, att tullfriheten för maskinerier i sin mån medverkat till denna de mekaniska verkstädernas utveckling. Lättheten att från utlandet erhålla nya slag af maskinerier har framkallat förut icke förefintliga behof af sådana, och sedan dessa behof vunnit sådan stadga, att för dessa maskinerier en säker afsättning varit att inom landet påräkna, hafva de inhemska maskinverkstäderna derigenom erhållit en kraftig maning att söka tillfredsställa den inhemska förbrukningens kraf.

Slutligen tillåter sig Utskottet såsom sin åsigt uttala att införandet af en maskintull med nödvändighet skulle framkalla ett system af licenser för tullfri införsel af maskinerier, med alla af ett sådant system följande olägenheter. I detta afseende vill Utskottet erinra om de förhållanden, som i fråga om införsel af maskinerier

före år 1855 egde rum. Redskap och maskinerier voro då i sjelfva taxan upptagna med 25 procent införseltull af värdet, men i underrättelserna till taxan var föreskrifvet, att för nya fabriksanläggningar erforderliga maskinerier fingo med Kommerskollegii särskilda tillstånd tullfritt införas i de fall, då sådana alldeles icke eller ej till full godhet vid inhemska maskinfabriker tillverkades eller ock från dem icke kunde inom lämplig tid erhållas, samt att likaledes med Kommerskollegii särskilda tillstånd, redskap, maskinerier och verktyg, som i öfrigt för inhemska näringar erfordrades, fingo af vederbörande slöjdidkare införas mot 5 procent tull af värdet. Att den vida öfvervägande delen af införda redskap och maskinerier ock inkommo utan tull framgår deraf att under det sammanlagda värdet af redskap och maskinerier, som under åren 1852, 1853 och 1854 infördes, utgjorde omkring 1,241,000 riksdaler, deraf infördes mot 25 procents tull för 55,000 riksdaler, mot 5 procents för 457,000 riksdaler och utan tull för 729,000 riksdaler.

Utskottet hemställer,

att Herr L. J. Larssons ifrågavarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

61:o.

Musslor. För *Musslor*, friska, hvilka enligt gällande tulltaxa äro tullfria, föreslår Friherre Klinckowström en tullafgift af 9 öre för 1 skålpund brutto.

Enligt Kommerskollegii berättelse för år 1878 infördes nämnde år friska musslor till ett värde af 74,102 kronor.

Då de musslor, som från utlandet importeras, otvifvelaktigt så godt som uteslutande konsumeras af de förmögnare klasserna, synas de utan olägenhet kunna draga en tullafgift, hvilken Utskottet likväl icke ansett böra bestämmas så hög som den af Friherre Klinckowström föreslagna, utan lämpligen kunna sättas till 5 öre per kilogram, kärkens vikt inberäknad. Utskottet hemställer derved,

att ifrågavarande rubrik i taxan må erhålla följande lydelse:
 "Musslor, friska, kärkens vikt inberäknad, 1 kilogram — 5 öre."

62:o.

Nötter. I fråga om artikeln *Nötter* innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser:

"Nötter:

kokos-..... 1 stycke — 10 öre.
 hassel-, val- och andra slag 1 skålp. — 10 öre."

Härutinnan är af Kongl. Maj:t ingen annan ändring föreslagen, än att ofvanstående tullsats för nötter, hassel-, val- och andra slag, måtte utbytas mot en

tullsats af 24 öre för 1 kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström föreslagit tullens bestämmande för kokosnötter till 20 öre per stycke samt för hassel-, val- och andra slag af nötter till 15 öre per skålpund.

Då införseln af kokosnötter icke är större än att deraf under år 1878 allenast infördes 870 stycken, skulle statens inkomst af den för dessa nötter af Friherre Klinckowström föreslagna tullförhöjningen blifva så ytterst obetydlig, att Utskottet måste anse en sådan förhöjning ändamålslös. Hvad åter beträffar öfriga slag af nötter, torde den nu bestämda tullen å desamma kunna anses tillräckligt hög att icke väsentligen böra förhöjas; hvaremot Utskottet anser den af Kongl. Maj:t föreslagna tullsatsen 24 öre lämpligen kunna afjemas till 25 öre. Utskottet hemställer,

att rubriken nötter må erhålla följande lydelse:

“Nötter:

kokos- 1 stycke — 10 öre;
hassel-, val- och andra slag 1 kilogram — 25 öre.“

63:o.

Oliver draga för närvarande en tull af 10 öre för skålpundet. Kongl. *Oliver*. Maj:t har föreslagit utbytande af denna tullsats mot en sats af 24 öre för 1 kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström föreslagit, att tullen å ifrågavarande vara måtte höjas till 17 öre för skålpundet.

Utskottet, som anser tullsatsen för *oliver* lämpligen kunna afjemas till 25 öre, men icke böra derutöfver ytterligare förhöjas, hemställer,

att rubriken *oliver* må erhålla följande lydelse:

“*Oliver* 1 kilogram — 25 öre.“

64:o.

För artikeln *Ost*, alla slag, hvilken för närvarande åtnjuter tullfrihet, före-*Ost*. slår Friherre Klinckowström en tullafgift af 7 kronor 50 öre centnern, och är uti ofvan omförmälda, af Herrar Johannes Andersson och J. F. Fredricson väckta motioner beträffande samma artikel föreslaget, af Herr Johannes Andersson, “att från och med år 1881 för all från utlandet införd ost må erläggas en tullafgift af 5 öre per skålpund“, och af Herr J. F. Fredricson, “att från och med år 1881 från utlandet införd ost må åsättas en tullafgift af 5 procent af värdet.“ Tillika har uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 70) Herr Anders August Andersson föreslagit, “att från och med år 1881 för ost, som från utlandet införes, skall till statsverket erläggas en tullafgift af 1 krona per centner“.

Då vid 1856—1858 årens riksdag tullfrihet för ost medgafs, anfördes af Be-

villnings-Utskottet såsom stöd för dess tillstyrkande af denna åtgärd, att, enligt hvad känt vore, bland arbetsklassen och den mindre bemedlade befolkningen i en del af landet en betydlig och stigande förbrukning egde rum af ett visst slag billigare holländsk ost, och att det derföre, ehuru i detta afseende någon upplysning af tullspecialerna icke erhöles, dock kunde med visshet antagas, att den vida öfvervägande delen af införseln utgjordes af detta slags ost. Ej heller nu kan ur de statistiska uppgifterna säker upplysning vinnas angående de olika slag af ost, som utgöra föremål för import, hvarföre man i detta afseende är hänvisad till mer eller mindre sannolika antaganden. Och om då hänsyn tages till den storartade utveckling smörproduktionen inom landet under de senaste årtiondena vunnit — exporten af smör, som år 1857 omfattade 524 centner, hade år 1879 stigit till 109,269 centner — vill det förefalla sannolikt, att den skummjölksost, som i sammanhang med denna smörberedning tillverkas, bör vara fullt tillräcklig att tillfredsställa den inhemska konsumtionens behof. Om, såsom Utskottet håller före, detta antagande är riktigt, lär man deraf kunna sluta, att den ost, som från utlandet införes numera hufvudsakligen utgöres af sötmjölksost, hvilken i många fall kan betraktas som en verklig lyxartikel och i allmänhet endast utgör föremål för de förmögnare klassernas förbrukning. Utskottet har derföre ansett sig böra för artikeln ost föreslå en tullafgift, hvilken synts lämpligen kunna bestämmas till 7 öre för 1 kilogram, ungefärligen motsvarande 3 öre för 1 skålpund. Då importen af ost år 1879 uppgick till 9,347 centner, torde, äfven under antagande, att den föreslagna tullafgiften skulle välla någon minskning af importen, genom samma afgift en icke obetydlig statsinkomst kunna erhållas.

Utskottet hemställer,

att Ost, alla slag, må äsättas en tull af 7 öre per kilogram.

65:o.

*Paraplyer
och
Parasoller.*

Gällande tulltaxa stadgar för *Paraplyer* och *Parasoller* "af siden eller halfsiden, utan afseende i senare fallet på silkets större eller mindre quantitet" en tull af 75 öre stycket samt för "andra slag" en tull af 25 öre likaledes för 1 stycke.

I dessa bestämmelser är af Kongl. Maj:t ingen ändring föreslagen, hvar emot Friherre Klinckowström hemställer, att tullen måtte bestämmas för paraplyer och parasoller af siden eller halfsiden till 3 kronor stycket samt för andra slag till 1 krona stycket.

Beträffande sistnämnda slag af paraplyer och parasoller har Utskottet icke funnit någon förhöjning af den nu bestämda tullsatsen af behofvet påkallad, men

då Utskottet framdeles i detta betänkande kommer att alternativt föreslå en förhöjd tull å väfnader af helsiden, torde i öfverensstämmelse dermed äfven tullen å paraplyer och parasoller af siden böra undergå någon förhöjning; och har Utskottet, som icke funnit skäl att föreslå olika tullafgifter för paraplyer och parasoller af helsiden och af halvesiden, ansett tullen för dessa slag af paraplyer och parasoller kunna bestämmas till 1 krona stycket. Frågan om denna tullförhöjning är likväl beroende af den franska handelstraktaten; och hemställer Utskottet derföre alternativt,

- a) att för den händelse den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, tullen å paraplyer och parasoller af siden eller halvesiden må bibehållas oförändrad; men
- b) att i motsatt fall tullsatsen må höjas från 75 öre till 1 krona för 1 stycke;

hemställande Utskottet vidare,

- c) att Friherre Klinckowströms motion i hvad den afser förhöjd tull å paraplyer och parasoller, andra slag, icke må af Riksdagen bifallas.

66:o.

För *Perlemor*, arbetad, oinfattad, hvilken enligt nuvarande tulltaxa drager *Perlemor*. tull af 35 öre skålpundet, har Friherre Klinckowström föreslagit en tullsats af 1 krona 50 öre för samma viktquantitet. Kongl. Maj:t har föreslagit, att den nuvarande tullsatsen måtte utbytas mot en tullsats af 80 öre per kilogram.

Ifrågavarande artikel, deraf införseln år 1878 allenast utgjorde 790 skålpund och hvarå en tullförhöjning sålunda icke kunde antagas komma att inbringa staten något nämnvärdt inkomstbelopp, utgör dessutom föremål för franska handelstraktaten; och hemställer Utskottet derföre,

att, med afslag å Friherre Klinckowströms motion i denna del, tullen å perlemor, arbetad, oinfattad, må bestämmas till 80 per kilogram.

67:o.

Oäkta perlor äro för närvarande belagda med en tullafgift, de af glas utaf *Perlor, oäkta*. 15 öre samt "andra slag" utaf 50 öre, allt för skålpund. Kongl. Maj:t har föreslagit utbytande af dessa tullsatser mot tullsatser å respektive 35 öre samt 1 krona 20 öre per kilogram; och har Friherre Klinckowström hemställt, att tullen måtte höjas å oäkta perlor af glas till 40 öre samt för andra slag till 2 kronor per skålpund.

År 1878 infördes i riket 11,764 skålpund oäkta perlor af glas samt 247 skålpund andra slag.

Oäkta perlor synas, såsom utgörande egentliga öfverflödsartiklar, kunna draga en icke obetydlig tull. Då likväl tullen för oäkta perlor, andra slag än af glas, allaredan är bestämd till ett ganska högt belopp, hvilket, med den af Kongl. Maj:t föreslagna förändrade tullsats, komme att än ytterligare undergå någon förhöjning, har Utskottet endast i fråga om oäkta perlor af glas ansett sig böra föreslå någon väsentligare tullförhöjning; och har Utskottet ansett tullen för detta slag af perlor böra bestämmas till 50 öre för kilogram. Frågan om denna förhöjning är emellertid beroende af franska handelstraktaten; och hemställer Utskottet derföre alternativt,

a) att, derest den med Frankrike gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, tullen å perlor, oäkta, af glas, i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag bestämmas till 35 öre för 1 kilogram; men

b) att i motsatt fall tullsatsen sättes till 50 öre per kilogram; hemställande Utskottet vidare,

c) att tullsatsen å perlor, oäkta, andra slag, må i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit bestämmas till 1 krona 20 öre för 1 kilogram.

68:o.

Plymer. Nuvarande tulltaxa stadgar för *Plymer*, alla slag, en tullafgift af 3 kronor för skålpund. Denna tullsats skulle enligt Kongl. Maj:ts förslag utbytas mot en tullsats å 7 kronor per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställer, att tullen å plymer, struts- och andra slag, må höjas till 15 kronor per skålpund.

Importen af plymer utgjorde år 1878 1,573 skålpund.

Utskottet anser plymer såsom verkliga lyxartiklar kunna draga en något högre tull än den nu bestämda; och torde denna tull lämpligen kunna sättas till 10 kronor per kilogram. Denna fråga är emellertid beroende af den franska handelstraktaten, hvarföre Utskottet alternativt hemställer,

a) att för den händelse den med Frankrike ännu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, tullen å plymer, alla slag, må i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit bestämmas till 7 kronor per kilogram; men

b) att i motsatt fall nämnda tullafgift må höjas till 10 kronor per kilogram.

69:o.

Tullen å *Pomada*, utgör för närvarande 15 öre per skålpund, burkarnes vigt inberäknad. Kongl. Maj:t har föreslagit utbytande af denna tullsats mot en sats af 35 öre per kilogram; hvaremot Friherre Klinckowström hemställt att tullen måtte höjas till 1 krona per skålpund, allt efter bruttovigt. *Pomada.*

Då likväl den för ifrågavarande artikel nu stadgade tull torde befinnas tillräckligt hög, hemställer Utskottet,

att, med afslag å Friherre Klinckowströms motion i denna del, tullen å pomada må bestämmas till det af Kongl. Maj:t föreslagna belopp 35 öre per kilogram, burkarnes vigt inberäknad.

70:o.

Kongl. Maj:t har föreslagit, att den nuvarande tullsatsen för *Pomeranser*, *Pomeranser.* 10 öre per skålpund, måtte utbytas mot en tullsats å 24 öre per kilogram.

Af skäl, som Utskottet i inledningen till detta betänkande anfört, hemställer Utskottet,

att tullen å Pomeranser må bestämmas till 25 öre per kilogram.

71:o.

I fråga om artikeln *Pomeransknoppar* och *Skal*, hvilken för närvarande drager en tull af 10 öre skålpundet, har Kongl. Maj:t föreslagit att, med ändring af rubriken till: "Pomeransknoppar och Pomeransskal, torra", nyssnämnda tullsats måtte utbytas mot en tullsats af 24 öre per kilogram. *Pomeransknoppar och Skal.*

Den sålunda föreslagna tullsatsen lärer kunna afjemnas till 25 öre; hemställande Utskottet i öfverensstämmelse i öfrigt med hvad Kongl. Maj:t föreslagit,

att ifrågavarande rubrik må erhålla följande förändrade lydelse:

"Pomeransknoppar och Pomeransskal, torra 1 kilogram — 25 öre."

72:o.

Nu gällande tulltaxa innehåller i fråga om artikeln *Porslän* följande bestämmelser: *Porslän.*

"Porslän:

oäkta, sten- eller fayence:

hvitt eller enfärgadt, men omåladt:

talrickar	1 skålp.	—	3 öre,
andra pjäser	1 "	—	5 "

måladt eller tryckt:			
talrickar	1 skålp.	—	6 öre,
andra pjäser	1 ”	—	8 ”
äkta:			
hvitt eller enfärgadt	1 ”	—	10 ”
förgylt, försilfradt eller måladt i figurer eller med blommor	1 ”	—	20 ”

Kongl. Maj:t har föreslagit dessa tullsatsers utbytande mot tullsatsen å resp. 7, 12, 14, 19, 24 och 47 öre per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställt, att rubriken måtte erhålla följande lydelse:

“Porslin:

oäkta, sten- eller fayence:

omåladt:

talrickar	1 skålp.	—	6 öre,
andra pjäser	1 ”	—	15 ”

måladt eller tryckt:

talrickar	1 ”	—	19 ”
andra pjäser	1 ”	—	25 ”

äkta:

hvitt eller enfärgadt	1 ”	—	30 ”
förgylt eller måladt	1 ”	—	40 ”

Då nuvarande tullafgifter å porslin äro i förhållande till varans värde ganska höga samt den betydliga export, som af denna artikel eger rum, visar att porslinsfabrikationen hos oss icke för sin utveckling fordrar ökad tullskydd, finner Utskottet sig sakna skäl att tillstyrka någon allmän tullförhöjning å porslin.

Endast beträffande äkta porslin, förgylt eller försilfradt eller måladt i figurer eller med blommor, hvilket artikelslag dels varit föremål för en jemförelsevis betydlig import, dels ock framför andra slag af porslin torde vara att anse såsom en lyxartikel, har Utskottet, jemväl med fästadt afseende å fördelen af en jemnare tullsats, ansett sig böra föreslå en förhöjning i den af Kongl. Maj:t föreslagna tullsats från 47 till 50 öre per kilogram. Men då frågan om denna tullförhöjning är beroende af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet,

- a) att de af Kongl. Maj:t föreslagna tullsatsen för oäkta porslin äfvensom för äkta, hvitt eller enfärgadt, må vinna Riksdagens godkännande; samt alternativt
- b) att, derest den med Frankrike ännu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, tullen för äkta porslin, förgylt, försilfradt eller måladt i figurer eller med blommor, må i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit fastställas att utgå med 47 öre per kilogram; men
- c) att i motsatt fall nämnda tullsats må höjas till 50 öre per kilogram.

73:o.

Uti sin ofta omförmälda motion föreslår Friherre Klinckowström, att *Potatoes* måtte åsättas en införseltull af 10 öre kubikfoten. *Potatoes.*

Då denna vara likväl otvifvelaktigt utgör ett af vårt folks viktigaste födoämnen, hemställer Utskottet, som anser den under senare årtionden inom vår tullagstiftning tillämpade grundsats om tullfrihet för de oundgängligaste lifsförnödenheterna icke böra öfvergifvas,

att Friherre Klinckowströms motion i denna del må af Riksdagen lemnas utan afseende.

74:o.

I fråga om artikeln *Russin* har Kongl. Maj:t föreslagit, att den nuvarande tullsatsen af 10 öre skålpundet måtte utbytas mot en tullsats af 24 öre per kilogram. *Russin.*

Under hänvisning till hvad Utskottet i inledningen till detta betänkande yttrat, hemställer Utskottet,

att tullsatsen å *russin* må bestämmas till 25 öre per kilogram.

75:o.

Silfver, arbetadt, förgylt eller oförgylt, är i gällande tulltaxa åsatt en införselafgift af 3 öre per ort. Kongl. Maj:t har föreslagit utbytande af denna tullsats mot en tullsats af 7 kronor per kilogram, hvaremot Friherre Klinckowström hemställt, att tullen måtte höjas till 7 öre för ort. *Silfver.*

Då det i allmänhet, äfven ur synpunkten af statsverkets eget intresse, måste anses af vikt att icke genom höga tullsatser å varor, som inom en ringa volym innefatta ett jämförelsevis högt värde, framkalla frestelse till smuggling, kan Utskottet icke biträda Friherre Klinckowströms förslag om förhöjning i tullen å ifrågavarande artikel. Utskottet, som icke har något att erinra mot den af Kongl. Maj:t föreslagna tullsats, hemställer derföre,

att Riksdagen, med afslag å hvad Friherre Klinckowström i förevarande hänseende föreslagit, men med bifall till Kongl. Maj:ts förslag må bestämma tullsatsen å *Silfver*, arbetadt, förgylt eller oförgylt till 7 kronor per kilogram.

76:o.

I den nådiga propositionen har Kongl. Maj:t föreslagit att den i gällande tulltaxa för *Sirup*, alla slag, bestämda tullafgift af 4 öre för skålpund måtte utbytas mot en tullsats af 9 kronor 50 öre per 100 kilogram. *Sirup.*

Af skäl, som Utskottet i inledningen till detta betänkande anfört, anser Utskottet den af Kongl. Maj:t för beräkningen af tullen å ifrågavarande artikel föreslagna kvantitet af 100 kilogram böra ersättas af en vigtsats om 1 kilogram. Då Utskottet derjemte ansett sig böra hemställa, att den af Kongl. Maj:t föreslagna tullsatsen af 9 kronor 50 öre för 100 kilogram eller 9,5 öre för 1 kilogram måtte höjas till 10 öre per kilogram, har detta skett icke allenast af önskan att så vidt möjligt i tulltaxan undvika bråk af öretal, utan äfven af hänsyn till den af Utskottet i inledningen till betänkandet framhållna nödvändigheten att afvinna tullbeskattningen ökad afkastning. Bland de egentliga s. k. kassaartiklarne har artikeln sirup synts i detta hänseende så mycket mer böra ifrågakomma, som vid den förlidit är beslutade förhöjningen i sockertullen tullen å sirup bibehölls vid oförändradt belopp. Utskottet har visserligen icke förbisett, att vid nämnde tillfälle tullen å sirup ingått i beräkningen öfver det tullskydd, som ansågs böra sockerraffinaderierna medgifvas, samt att derföre genom den nu föreslagna tullförhöjningen samma beräkning skulle till raffinaderiernas förmån något rubbas, men i anseende ej mindre till det jemförelsevis låga värdet å ifrågavarande artikel (3 skålpund sirup antagas i värde motsvara 1 skålpund raffineradt socker), än äfven till förhöjningens obetydlighet har någon betänklighet i detta hänseende icke synts böra möta.

Då enligt Kommerskollegii berättelse införseln af sirup år 1878 utgjorde 16,047,128 skålpund, torde den föreslagna förhöjningen, hvilken noga räknadt utgör 0,59 öre per kilogram eller 0,25 öre per skålpund, kunna beräknas inbringa en ökad inkomst af omkring 40,000 kronor.

På grund af det ofvan anförda hemställer Utskottet,

att rubriken Sirup må erhålla följande lydelse:

“Sirup, alla slag 1 kilogram — 10 öre“.

77:o.

*Skor af ylle-
filt.*

Vid rubriken *Skor* af yllefilt, utan lädersulor, lemnas, ej mindre i nu gällande tulltaxa än äfven i det af Kongl. Maj:t afgifna förslag till ny sådan, hänvisning till rubriken “Yllefilt“. Då någon sådan rubrik emellertid icke i tulltaxan förekommer, torde

nämnda hänvisning böra utbytas mot en hänvisning till rubriken Väfnader, ylle-, filter och mattor.

78:o.

*Smink och
Sminkflor.*

Friherre Klinckowström föreslår, att artiklarne *Smink* och *Sminkflor*, hvilka för närvarande äro tullfria, må åsättas en införselafgift af 65 öre skålpundet.

Då importen af ifrågavarande artiklar år 1878 allenast uppgick till 422 skål-

pund, komme den af motionären föreslagna tullafgiften att för statsverket sakna så godt som all betydelse. Utskottet anser sig derföre böra hemställa,
att hvad Friherre Klinckowström i fråga om dessa artiklar föreslagit icke må vinna Riksdagens bifall.

79:o.

Samme motionär föreslår vidare, att artikeln *Smör* måtte åsättas en införseltull af 7 kronor per centner.

Smör.

Såsom bekant har denna vara allt sedan år 1855 åtnjutit tullfrihet.

Enligt Generaltullstyrelsens uppgifter utgjorde år 1879 importen af smör 53,249 centner och exporten af samma vara 109,269 centner; öfverskottet af exporten öfver importen alltså 56,020 centner. Att denna smörexportens öfvervigt öfver importen numera torde kunna betraktas som ett konstant förhållande, lærer få anses framgå af följande ur Kommerskollegii berättelser hemtade sifferuppgifter, som utvisa öfverskott af import (—) eller export (+) för nedannämnde femårsperioder och år:

Åren 1856—1860	—	87,649	centner
” 1861—1865	—	106,098	”
” 1866—1870	—	22,983	”
” 1871—1875	+	189,406	”
” 1876	+	31,882	”
” 1877	+	28,390	”
” 1878	+	49,677	”

Med temlig visshet kan antagas, att det smör, som från Sverige exporteras, till den vida öfvervägande delen utgöres af dyrare mejerismör, under det att det importerade åter utgöres af billigare vara. Detta bekräftas äfven af den utaf Kommerskollegium i dess ofvannämnde berättelse meddelade uppgift å de på Stockholms börs för vissa varor år 1878 noterade medelpris, utvisande att det exporterade smöret noterats till 90, men det importerade allenast till 65 kronor per centner. Att detta förhållande ur statsekonomisk synpunkt måste för landet anses fördelaktigt är lätteligen insedt, likasom att en införseltull å smör skulle i väsentlig mån rubba detta gynsamma förhållande. Då nemligen genom en sådan tull möjligheten att från utlandet införa billigare smör skulle motverkas, komme smörpriset inom landet att stegras och en del af det dyrare smör, som eljest skulle exporterats, att inom landet vinna afsättning. Denna förändring i marknaden komme emellertid icke att tillskynda producenten af detta smör någon fördel, ty för honom måste det vara likgiltigt, om han för sin vara finner afnämare inom eller utom landet, blott han i begge fallen kan betinga samma pris. Det blefve derföre hufvudsakligen konsumenten, och i synnerhet den fattigare, som företrädesvis lærer få åtnöja sig med den sämre varan, som komme att af den föreslagna tullen röna inverkan derigenom att priset å smör för honom fördyrades.

Då sålunda den af motionären ifrågasatta tullen å smör, utan att bereda smörproducenterna någon förmån, blott komme att beröfva landet åtminstone en del af den årliga vinst, som nu för detsamma uppstår derigenom att det kan till konsumtion inom landet införa utländskt smör för lägre pris än dess eget smör i utlandet betingar, anser sig Utskottet ega fullt giltiga skäl att hemställa,
 det Friherre Klinckowströms motion i denna del icke må af Riksdagen bifallas.

80:o.

Snörmakare-
arbeten.

Rubriken *Snörmakarearbeten* har i nu gällande tulltaxa följande lydelse:
 "Snörmakarearbeten, såsom fransar, galoner, gramauer, aiguilletter, snodder, snö-
 ren m. fl., ej specificerade:

af hel- och halvesiden 1 skålp. 1: 50,
 andra slag, derunder inbegripna sådana äfven af silke, hvari
 kautschuk, guttapercha eller likartade ämnen ingå 1 skålp. — 75".

I fråga om denna rubrik är föreslaget, *dels* af Kongl. Maj:t, att tullavgifterna måtte beräknas efter varans bruttovigt samt bestämmas för snörmakarearbeten af hel- och halvesiden till 3 kronor 50 öre och för "andra slag" till 1 krona 10 öre per kilogram; *dels* af Friherre Klinckowström, att de nuvarande tullsatserna för nyssnämnde båda kategorier af snörmakarearbeten måtte höjas till resp. 4 kronor och 1 krona 50 öre per skålpund.

Införseln af snörmakarearbeten utgjorde enligt Kommerskollegii berättelse år 1878:

af hel- och halvesiden 13,514 skålpund, i värde upptagna till 209,467 kronor;
 samt

andra slag 39,067 skålpund, värderade till 187,522 kronor.

Dessa siffror ådagalägga, att de nuvarande tullsatserna för snörmakarearbeten motsvara, för arbeten af hel- och halvesiden i det närmaste 10 och för andra slag något öfver 15 procent af varuvärdet. Då sålunda tullsatsen för den förra kategorien redan uppnår det belopp, hvartill tullsatserna å bearbetade varor i allmänhet blifvit bestämda, och tullavgiften för den senare kategorien icke obetydligt öfverstiger samma belopp, anser Utskottet någon förhöjning af ifrågavarande tullsats icke böra ega rum och kan fördenskull icke biträda det af motionären i sådant afseende framställda förslag.

Hvad derefter beträffar de af Kongl. Maj:t afgifna förslag till förändringar i förevarande rubrik, har Utskottet inhemtat, att enligt de grunder, som vid beräkningen af afdrag för tara i allmänhet iakttagits, tullsatsen för snörmakarearbeten, andra slag, efter bruttovigt rätteligen skulle utgöra 1 krona 50 öre per kilogram, till hvilket belopp nämnde tullsats följaktligen torde böra bestämmas.

Utskottet hemställer,

att rubriken Snörmakarearbeten må erhålla följande förändrade lydelse:

“Snörmakarearbeten, såsom fransar, galoner, gramaner, aiguilletter, snodder, snören m. fl., ej specificerade: af hel- och halvsiden 1 kilogram 3: 50; andra slag, derunder inbegripna sådana äfven af silke, hvori kautschuk, guttapercha eller likartade ämnen ingå 1 kilogram 1: 50.

Ann. Afdrag i vigten göres ej för pappersomslag och inlägg.“

81:o.

Rubriken *socker* har i gällande tulltaxa följande lydelse:

Socker.

“Socker:

raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak- samt krossadt eller pulveriseradt socker 1 centner 14 kr.

oraffineradt:

a) till färgen icke mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande holländska standard, hvarå normalprof genom Generaltullstyrelsens försorg hållas vederbörande tullkammare till handa 1 centner 14 kr.

b) till färgen mörkare än nämnde standardnummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd 1 centner 10 kr.

Ann. Derest ett och samma kolly innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, tillämpas den högre tullsatsen för hela innehållet“.

I den merberörda nådiga propositionen har Kongl. Maj:t föreslagit utbytande af ofvannämnde tullsatser mot tullsatser af resp. 33 kronor, 33 kronor samt 23 kronor 50 öre för de trenne olika kategorierna af socker.

Hänvisande till Lyvad Utskottet i fråga om kvantiteterna för tullberäkningen i inledningen till detta betänkande yttrat, hemställer Utskottet:

att rubriken socker må erhålla följande lydelse:

Socker:

raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak- samt krossadt eller pulveriseradt soc-

ker 1 kilogram — 33 öre.

oraffineradt:

a) till färgen icke mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande holländska standard, hvarå normal-

prof genom Generaltullstyrelsens försorg hållas vederbörande tullkammare till-

handa 1 kilogram — 33 öre.

- b) till färgen mörkare än nämnda standardnummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd ... 1 kilogram — 23,5 öre.

Anm. Derest ett och samma kolly innehåller särskilda sockerslag, underkastade olika tullafgifter, tillämpas den högre tullsatsen för hela innehållet.“

82:o.

Soja och Såser.

För artiklarne *Soja* och *Såser*, hvilka enligt nuvarande tulltaxa draga en införseltull af 16 öre per skålpund efter nettovigt, har Kongl. Maj:t föreslagit en tullsats af 30 öre per kilogram, kärkens vigt inberäknad. Friherre Klinckowström åter hemställer att tullen å samma artiklar må höjas till 25 öre för skålpund.

Under år 1878 infördes enligt Kommerskollegii berättelse 18,073 skålpund soja och såser, i värde upptagna till 9,037 kronor. Den nuvarande tullsatsen af 16 öre per skålpund motsvarar sålunda 32 procent af varans värde, en tullbeskattning enligt Utskottets mening tillräckligt hög att icke ytterligare böra ökas.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts förslag, må besluta följande förändrade lydelse af förevarande rubrik:

“Soja och såser, kärkens vigt inberäknad 1 kilogram — 30 öre“.

83:o.

Solfjädrar.

I fråga om rubriken *Solfjädrar* har Kongl. Maj:t föreslagit utbytande af den nuvarande tullsatsen, 50 öre per skålpund, mot en tullsats af 1 krona 20 öre per kilogram, samt Friherre Klinckowström tullsatsens höjande till 3 kronor för skålpund.

Tullen å ifrågavarande artikel, hvilken i 1863 års tulltaxa utgjorde 3 kronor per skålpund, nedsattes genom 1865 års franska handelstraktat till sitt nuvarande belopp.

År 1864, då sålunda den af Friherre Klinckowström till återinförande föreslagna högre tullsatsen var gällande, infördes i riket allenast 40 skålpund solfjädrar, hvilka inbragte en tullinkomst af 138 kronor. År 1878 deremot utgjorde införseln 993 skålpund med en tullinkomst af 496 kronor. I betraktande af dessa siffror synes det föga sannolikt att den af motionären föreslagna högre tullafgif-

ten skulle inbringa statsverket någon nämnvärd tillökning i inkomst, hvarför Utskottet anser sig böra hemställa,

att, med afslag å Friherre Klinckowströms motion i denna del, tullen å solfjädrar må i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit bestämmas till 1 krona 20 öre per kilogram.

84:o.

Uti sin ofta omförmälda motion föreslår Friherre Klinckowström, att inför- *Spannmål.*
seltull måtte åsättas *Spannmål*, omalen och malen, till nedannämnda belopp:

omalen:

hvete	37 öre för 1 kubikfot.
råg	25 " " "
korn och malt	25 " " "
hafre och blandsäd	25 " " "
bohvete	25 " " "
ärter, bönor och vicker	20 " " "
mais	20 " " "

malen:

gryn, korn-	1 kr. 50 öre för 1 centner.
hafre-	1 " 85 " "
alla andra slag	1 " 30 " "
mjöl, hvete-	1 " 50 " "
råg-	— 75 " "
alla andra slag	— 75 " "

Till stöd för detta yrkande anför motionären hufvudsakligen, att jordbruksnäringsen i Sverige i längden icke kan bestå i kampen mot lyckligare länder, synnerligen de transoceaniska, hvad klimat, läge, jordmån, arbetspris, beskattning, räntefot med mera dylikt beträffar, utan att erhålla ett rättvist och billigt skydd för sin produktion; att detta tullskydd intet inflytande har å lifsmedelsprisen för den konsumerande allmänheten, men bildar en dräglig, om ock svag dam till förekommande af den inhemska marknadens öfversvämmande med de produkter, som landet sjelft kan producera uti tillräcklig myckenhet; samt att genom en dylik å importerade landtmannaprodukter åsatt tull en väl behöflig inkomst vinnes för statsverket, hvilket annars snart ej förmår i skatteväg bestrida sina utgifter.

Under erinran, att införseln af hvetemjöl ökats från 339,097 centner år 1873 till 823,234 centner år 1877 samt att importen af rågmjöl under samma tid ökats från 742,386 till 1,795,447 centner, hvaraf vållats, att den svenske jordbrukaren nödgats företrädesvis odla hafre för export till föga fromma för jordbruksnäringens förkofran, har Herr Anders August Anderson föreslagit, att från och

med år 1881 för all från utlandet införd malen spanmål af råg och hvete måtte till statsverket erläggas en tullafgift af 75 öre per centner hvetemjöl och 50 öre per centner rågmjöl.

Vidare har Herr Johannes Andersson, under åberopande af motiveringen i en af Herr L. M. Carlsson vid sistlidet års riksdag inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 66) föreslagit, "att från och med år 1881 för all från utlandet hit till Sverige införd omalen spanmål, med undantag af hafre, skulle till statsverket erläggas en tullafgift af 60 öre per centner för hvete och 40 öre per centner för alla öfriga spanmålsslag; "samt att "för från utlandet införd malen spanmål måtte erläggas en tullafgift, öfverstigande den för omalen föreslagna med 15 procent för mjöl af hvete och 10 procent för mjöl af alla andra slags spanmål".

De skäl, som uti den af Herr Johannes Andersson åberopade motionen finnas anförda, äro hufvudsakligen, att, när för omkring 20 år sedan skyddstullarne borttogos från landtbrukets produkter, man antog, att frihandelsprincipen skulle fullständigt kunna genomföras och det skydd, som lemnades utom jordbruket stående näringar, snart kunna indragas; häruti hade man dock misstagit sig, ty alla de näringar, som vid nämnda tidpunkt voro i åtnjutande af skyddstull, hade fortfarande behöft skydd kvar. Det vore därför hög tid, att landtbruket, som länge varit uti en tryckande och skadlig undantagsställning, återginge till dess förra jemlikhetstillstånd beträffande tullsystemet.

Slutligen har rörande samma ämne Herr J. F. Fredricson anført, att, då flere af de större kulturstaterna skyddat sina näringar medelst tullar, dessa staters åtgöranden borde väcka och uppmana oss att jemväl söka skydda våra näringar, hvilka, till följd, bland annat, af ofördelaktigare klimatiska förhållanden, höga räntor och drygare lånevilkor för erhållande af nödigt rörelsekapital, icke kunde bestå i täflan med andra lyckligare lottade länders. Beträktade vi vårt lands ställning gent emot utlandet, så funne vi att, ehuru från de stora och mäktiga länder, som vore våra närmaste grannar, hit infördes betydliga skeppslaster af spanmål samt från det aflägsna Nordamerika af mais, och detta utan någon slags tullafgift, så finge ej våra exportartiklar till nämnda länder utföras på samma liberala vilkor, utan vore de der belagda med höga införseltullar. Men icke nog härmed, Sveriges jordbrukare saknade till och med för sina förädlade varor, såsom malen spanmål och ladugårdsprodukter, allt skydd af införseltullar. I anledning häraf föreslår motionären i fråga om artikeln spanmål, "att från och med år 1881 för all från utlandet till Sverige införd omalen spanmål skall till statsverket erläggas en tullafgift af 60 öre per centner af hvete och mais och af 40 öre per centner för alla öfriga sädesslag; samt att från ofvan sagda tid för malen spanmål, införd från utlandet, likaledes skall till statsverket erläggas en tullafgift, öfverstigande den här för omalen spanmål föreslagna med 15 procent för mjöl af hvete och mais samt 10 procent för mjöl af alla andra slag utaf spanmål".

Grunden för den tullfrihet, som år 1855 provisoriskt och år 1857 definitivt medgafs spanmålsinförseln i vårt land, har naturligen varit att söka uti omsorgen derom, att spanmålen, såsom människans oundgängligaste lifsmedel icke måtte genom konstlade åtgärder för landets befolkning fördyras. Synnerligen talande måste ock de skäl vara, hvilka skola kunna föranleda staten, hvars uppgift det är att befordra sina medlemmars andliga och kroppsliga välfärd, att genom åtgärder, direkt åsyftande fördyrandet af de oundgängligaste lifsmedlen, försvåra medborgarnes sträfvan för sitt lifsuppehälle. *Ett* sådant skäl kan vara, att staten för sitt ekonomiska bestånd med nödvändighet kräver uppbärandet af den statsinkomst, som genom tull på spanmål vinnas, men då, enligt hvad Utskottet tillåter sig anse obestridligt, en sådan tull stegrar priset icke blott på den importerade, utan äfven på all den inom landet producerade spanmålen, och sålunda blott en ringa del af de uppoffringar spanmålskonsumenterna nödgats underkasta sig kommer staten under form af skatt till godo, måste denna skatteform, såsom stridande mot en af de främsta beskattningsreglerna, eller den, att skatterna böra förorsaka de skattskyldige de minsta möjliga omkostnader utöfver sjelfva skattebeloppet, betraktas som en ren nödfallsutväg. *Ett annat* skäl skulle kunna sökas uti statens pligt att sörja för jordbruksnäringens förkofran, men om ock ingen vill förneka, att omsorgen härom utgör ett viktigt och staten värdigt föremål för dess verksamhet, torde likväl, innan för vinnandet af detta ändamål tillgripes en utväg, som ålägger alla landets invånare skattskyldighet till jordbruksnäringens idkare, behöfva åvågbringas en stark bevisning ej mindre derom, att för desse högsta nöd föreligger, en nöd som utan samtliga öfriga statsinbyggares — äfven de ringastes — mellankomst skulle vålla undergång för landets modernäring, än äfven derom, att icke andra medel till jordbrukets upphjelpande, mindre betungande för den icke jordbrukande befolkningen, stå staten till buds. Statsmakterna hafva under de båda senaste årtiondena ansett en sådan bevisning icke kunna åstadkommas och hafva ej heller funnit statskassans kraf fordra åläggandet af den synnerligen tryckande beskattning, som under form af spanmålstullar uppbäres. Motionärerna hysa deremot en annan mening.

Nu uppgifver visserligen Friherre Klinckowström — och förmenar sig också hafva bevisat — att tullskyddet för jordbruksnäringen "*intet* inflytande har å lifsmedelsprisen för den konsumerande allmänheten." Resultatet af den bevisning motionären i detta hänseende förebragt må befinnas tillfredsställande för den sats han velat framställa om önskvärdheten för statsverket af en införseltull å landtmanna-produkter; huruvida icke detta resultat vunnits på bekostnad af den sak — skydd för jordbruket — motionären jemväl och hufvudsakligen förfäktar, är åter en annan fråga.

Då motionären nemligen förklarar, att tullskyddet ej utöfvar något inflytande å lifsmedelsprisen för den konsumerande allmänheten, kan han svårligen undgå att frammana frågan på hvad sätt i detta fall tullen verkar till skydd för jord-

bruket? Härpå svarar motionären, att "den bildar en dräglig, om ock svag dam till förekommande af den inhemska marknadens öfversvämmande med de produkter, som landet sjelf kan producera uti tillräcklig myckenhet." Om man vidare frågar, i hvad hänseende öfversvämmingen af utifrån införda landbruksprodukter utöfvar ett för det inhemska jordbruket menligt inflytande, kan på denna fråga icke gifvas mer än ett svar eller det, att den nedtrycker priset på de inhemska landtmanna-produkterna; ty, om än i fråga om vissa öfverflödsartiklar en utländsk import kan förhindra afsättningen af de inom landet producerade, är för jordbruksnäringen en sådan verkan af den utländska importen otänkbar, då efterfrågan efter dess produkter — praktiskt taladt — är obegränsad. Alltför låga spanmålspris äro alltså den fara för jordbruket, mot hvilken spanmålstillarne skola bilda en dam. Motionären synes nu förmena, att höga spanmålspris för producenterna icke med nödvändighet äro liktydiga med höga lifsmedelspris för den konsumerande allmänheten, eller med andra ord, att, då naturligtvis någon måste betala det ökade pris, som kommer producenten till godo, mellanhänderna mellan producenten och konsumenten — spanmålshandlaren, mjölnaren, bagaren m. fl. — men icke konsumenten sjelf drabbas af prisförhöjningen. Svårligen torde dock denna sats låta bevisa sig. Hvar och en som på marknaden uppträder som säljare af en vara sträfvar naturligtvis att i det pris han för varan betingar sig vinna godtgörelse för de kostnader han sjelf nödgats på varan nedlägga och måste således söka att betinga sig högre pris ju större dessa kostnader varit. Då priset på marknaden bestämmes af tillgång och efterfrågan, är det vid hvarje särskildt tillfälle ovisst hvad framgång denna sträfvan kan ega, men lika visst är att i längden och såsom en allmän regel de af tillgång och efterfrågan beroende vexlingarne i pris måste någorlunda utjemna hvarandra, så att producenten får sina produktionskostnader betäckta; eljest skulle han uppenbarligen sakna intresse att fortfara med sin produktion. Om det sålunda måste anses obestridligt, att ökade produktionskostnader i regeln höja priset på den producerade varan, frågar man sig, om det för dem, hvilka af spanmålsproducenterne i första hand öfvertaga spanmålen och i oförädlad eller förädlad form tillhandahålla den allmänheten, gifves något särskildt undantagsförhållande, hvilket skulle verka till upphäfvande af den allmänna regeln och sålunda hindra dem att på köparne af deras vara skjuta öfver den ökade kostnad de för varan sjelfva måst vidkännas. Besinnar man emellertid att den konsumerande allmänheten för tillfredsställandet af sina allra oundgängligaste lefnadsbehof är hänvisad till dessa mellanhänder, skall man finna, att denna klass af säljare långt ifrån att gent emot afnämarna af deras vara befinna sig i en svagare ställning än säljarne af andra varor, tvärtom befinna sig i en starkare och förty böra i de flesta fall kunna af allmänheten bereda sig godtgörelse för den kostnad det förhöjda spanmålspriset vållat dem.

Då således höga spanmålspris för producenterna äro liktydiga med höga spanmålspris för konsumenterna, måste skyddstullen å landtmannaproducter för att bilda

en dam mot den inhemska marknadens öfversvämmande med främmande produkter stegra lifsmedelsprisen för den konsumerande allmänheten; dessa båda uttryck äro blott olika sidor af en och samma sak. Om derföre motionären lyckats bevisa, att en tull å landtmannaprodukter icke har något inflytande å dessa produkters pris för konsumenterna, har han dermed ock bevisat, att tullen icke förmår uppfylla det dermed afsedda ändamålet att skydda jordbruksnäringen, men då han icke desto mindre i sådant syfte föreslår tullens införande, måste han anses hafva medgifvit otillräckligheten af den bevisning, han i förstnämnda hänseende förebragt. Utskottet anser sig derföre åt denna bevisning endast behöfva egna några få ord.

Motionären har med en mängd sifferuppgifter visat, att prisen på spanmål efter spanmålstullarnes upphäfvande icke minskats utan tvärtom stegrats och drager deraf den slutsats, att tullarne på dessa pris icke utöfvat någon inverkan. Att efter nämnde tidpunkt prisen på spanmål ej mindre än på de flesta andra varor stigit är obestriddigt och lika obestriddigt lärer vara, att orsaken till denna allmänna prisstegring är att söka uti penningevärdets successiva sjunkande, hvilket i synnerhet efter upptäckten af guldgrufvorna i Californien (1848) och Australien (1851) varit betydligt. De faktorer, hvilka samverka till spanmålsprisets bildande äro dessutom af så mångfaldig art, att det ofta måste vara förenadt med svårighet att bland dem spåra verkan af den faktor, som med en spanmålstull på marknaden införes; men deraf att tullens verkan icke alltid direkt kan spåras följer visserligen icke att en sådan verkan uteblifvit, lika litet som den omständigheten, att på spanmålstullens upphäfvande icke må hafva följt en prisförminskning å spanmålen bevisar annat än att de faktorer, som bidragit till prisets stegrande, varit starkare än den verkan i motsatt riktning, som utöfvats af tullens upphäfvande. Än svårare måste det vara att genom alla de förvandlingar spanmålen måste undergå, innan den i form af bröd tillhandahålles konsumenten, följa verkan af en tull på sjelfva spanmålen; men ej heller här kan denna svårighet tjena som bevis för uteblifvandet af tullens inverkan på brödspriset. Den af motionären såsom stöd för hans påstående i sistnämnda hänseende åberopade stora prisskilnaden mellan samma slag bröd hos olika bagare inom en och samma ort bevisar blott att dessa bagare haft sinsemellan olika stora produktionskostnader, hvilka en hvar sökt att i priset för sin vara få ersatta, samt att konkurrensen icke varit tillräckligt stark att utjemna de af de olika producenterna uppställda olika prisfordringarne.

Motionären har äfven "såsom möjlighet, men ej såsom sannolikhet" medgifvit, att tullen något obetydligt kunde öka brödets pris. Men, säger motionären, om man äfven skulle medgifva, att genom tull å spanmål brödets pris skulle höjas, så skulle detta säkerligen utjemnas genom en motsvarande tillökning af den inländska produktionen och genom höjandet af hela det nationella näringslivets verksamhet. Likaledes skulle genom den sålunda ökade efterfrågan på arbetskrafter och deraf föl-

jande tillökning i aflöning de arbetande klasserna rikligen ersättas denna tillökning i brödets pris.

Att en naturenlig utveckling af jordbruket skall medföra dessa för landet gynsamma verkningar, derom är Utskottet med motionären ense; icke så deremot, då han förväntar samma verkningar af en på skyddets väg åstadkommen konstlad uppblomstring af jordbruksnäringen. Då motionären anser, att hela det nationella näringslivets verksamhet skall höjas genom det för jordbruket vunna skydd kan detta endast tänkas ske derigenom, att jordbrukarnes förmåga att konsumera de öfriga näringarnes produkter ökas. Genom spanmålstullen hafva emellertid lefnadskostnaderna för öfriga samhällsklasser fördyrats, deras konsumtionsförmåga följaktligen minskats och intet berättigar till det antagandet, att förhöjningen i spanmålsproducenternas konsumtionsförmåga skall i betydelse öfverträffa eller ens uppväga minskningen i de öfriga samhällsklassernas. Det torde därför få anses synnerligen ovisst, om den förväntade större lifligheten i efterfrågan på arbetskrafter och *deraf* följande tillökning i arbetarnes aflöning verkligen skall komma att inträda. Att åter stegringen i lifsmedelsprisen i längden skall medföra en höjning i arbetslönerna lär nog vara visst, men denna höjning, hvilken icke framkallats af större efterfrågan på arbete måste för det nationella näringslivets verksamhet vara allt utom gagnelig, ty en gifven följd *deraf* måste blifva ökade produktionskostnader för näringsidkarne, hvarigenom desse tvingas att höja prisen på sina tillverkningar och följaktligen komma i en mindre gynsam ställning gent emot den utländska konkurrensen. Äfven torde det vara tvifvelaktigt, huruvida ens för arbetarne sjelfve den ökade arbetslönen kan komma att innebära full godtgörelse för lifsmedelsprisens stegring, åtminstone kan, då storleken af arbetarens familj icke inverkar på arbetslönens bestämmande, detta dragas i tvifvel beträffande de arbetare, hvilka ega stor familj.

Af hvad Utskottet ofvan anført lærer framgå, att Utskottet anser en tull på spanmål vara en synnerligen olämplig form för det understöd staten kan vilja lemna jordbruket. Allra minst torde i vårt land en sådan ytterlig och för landet i dess helhet skadlig utväg för jordbrukets upphjelpande behöfva tillgripas. Det svenska jordbrukets kraftiga uppblomstring under senaste årtionden har så många gånger blifvit framhållen och med statistiska uppgifter ådagalagd, att Utskottet icke nu anser sig behöfva dertill återkomma; i detta hänseende hänvisande till förberedande skattejemkningskomiténs utlåtande och Utskottets vid sistlidet års riksdag afgifna betänkande angående tullbevillningen, vill Utskottet nu blott erinra derom, att enligt Kommerskollegii berättelse angående utrikes handeln och sjöfarten för år 1878 nämde år från Sverige utfördes 23,031,724 kubikfot omalen spanmål, i värde upptagna till 37,420,614 kronor, samt 94,400 centner malen spanmål, värda 1,003,702 kronor, hvaremot till riket samma år infördes 9,739,386 kubikfot omalen spanmål till ett värde af 22,372,881 kronor samt 1,297,827 centner malen spanmål, i värde

upptagna till 12,353,900 kronor. Dessa siffror ådagalägga, att Sverige numera är ett öfvervägande spanmålsexporterande land och kunna således äfven anses bevisa, att den svenska jordbruksnäringen icke är i behof af något skydd. Det har emellertid framhållits såsom en missriktning i vårt jordbruk, att under det den allra hufvudsakligaste delen (20,520,163 kubikfot) af exporten utgöres af hafre, största delen af importen utgöres af omalen råg (7,967,505 kubikfot) samt mjöl af samma sädeslag (533,835 centner) och af hvete (742,136 centner), och otvifvelaktigt är äfven, att verkan af en spanmålstull för jordbruket komme att hufvudsakligen yttra sig deruti, att en stor del af den jord, hvarå nu hafre odlas, i stället komme att användas till odling af råg och möjligen äfven hvete. Utskottet håller likväl före, att jordbrukets utveckling bäst främjas, om den utan att förryckas af en genom konstlade medel framkallad prisstegring på vissa af jordens produkter, tillåtes ostörd fortgå i den riktning, som landets naturliga beskaffenhet och världsmarknadens tillstånd vid hvarje särskild tid angifva såsom den ändamålsenligaste.

Slutligen anser sig Utskottet böra erinra: att då, enligt hvad känt är, jordstyckningen i Sverige i allmänhet är ganska långt drifven och följaktligen ett stort antal jordbrukare icke odla mer säd än som för deras eget behof åtgår, desse jordbrukare i de flesta fall icke kunna af tullen draga ens någon nytta och i alla händelser icke större nytta än de lida men af den genom tullen vållade prisstegring på varor i allmänhet; att tullen å de icke obetydliga quantiteter spanmål, hvilka införas för att tjena till utsäde, skulle å jordbruket utöfva en direkt skadlig inverkan; samt att, då åvägabringandet af en ordnad och liffig spanmålshandel utan tvifvel utgör ett af de väsentligaste villkoren för jordbrukets utveckling och förkofran, det är af högsta vigt att bereda denna handel full trygghet mot de rubbningar i dess frihet, som måste framkallas genom tid efter annan vexling underkastade tullar.

Utskottet, som här ofvan i detta betänkande meddelat yttrande angående de af motionärerna väckta förslag, så vidt de afse införseltull å mais, hemställer,

att Friherre Klinckowströms samt Herrar Anders August Andersons, Johannes Anderssons och J. F. Fredricsons föresvarande motioner, i hvad de afse åsättande af införseltull å andra slag af spanmål än mais, icke må af Riksdagen bifallas.

85:o.

För *Speglar* och *Lampetter* är uti nu gällande taxa bestämd en tullsats af *Speglar och Lampetter.*
10 öre per skålpund.

Denna tullsats föreslår Kongl. Maj:t måtte utbytas mot 24 öre per kilogram. Derjemte hemställer Friherre Klinckowström att införseltullen å nämnde artiklar måtte höjas till 25 öre per skålpund.

Då speglar och lampetter, som utifrån införas, äro lyxartiklar, hvilka ute-

slutaude ingå uti de mera bemedlade klassernas förbrukning, synes Utskottet desamma lämpligen kunna vidkännas en drygare tullbeskattning.

Den af Friherre Klinckowström föreslagna tullafgift 25 öre per skålpund anser Utskottet likväl för hög. Med anledning häraf och då frågan om förhöjning af tullen å dessa varor är beroende af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet alternativt,

- a) att tullafgiften å *Speglar* och *Lampetter* bestämes till 24 öre per kilogram, derest den med Frankriko nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att tullafgiften i motsatt fall höjes till 40 öre per kilogram.

S6:o.

*Spetsar,
Uddar och
Blonder.*

Spetsar, Uddar och *Blonder* af silke och linne med eller utan blandning af annat ämne äro uti nu gällande tulltaxa belagda med en införseltull af 1 krona 50 öre per skålpund och för nämnda varor, andra slag, är nuvarande tullafgift 1 krona per skålpund.

Kongl. Maj:t har i fråga om dessa artiklar föreslagit följande förändrade bestämmelser:

“Spetsar, Uddar och Blonder:

silkes-, med eller utan blandning af annat ämne i kilogram 3 kronor 50 öre
andra slag 1 » 2 » 30 »

Anm. Afdrag i vigten göres ej för pappersomslag och inlägg.“

Härjemte hemställer Friherre Klinckowström att tullafgiften för spetsar, uddar och blonder af silke och linne med eller utan blandning af annat ämne måtte bestämmas till 6 kronor och för sådana, andra slag, till 2 kronor per skålpund.

Den för sistnämnda artikelslag nu bestämda tullsats är i förhållande till varans värde så hög, att någon ytterligare förhöjning af densamma icke torde böra ifrågakomma.

Beträffande åter spetsar, uddar och blonder af silke, får Utskottet, under hänvisning till hvad Utskottet förut i fråga om band af siden och sammet yttrat och hvilket Utskottet anser ega tillämpning jemväl å dessa artiklar samt då frågan om förhöjning af tullen å sistnämnda artiklar äfvenledes är beroende af franska handelstraktaten, alternativt hemställa,

- a) att rubriken *Spetsar, Uddar* och *Blonder* må erhålla den af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att tullafgifterna i motsatt fall höjas för *Spetsar, Uddar* och *Blonder* silkes- med eller utan blandning af annat ämne till 5 kronor per kilogram.

87:o.

Enligt nu gällande tulltaxa äro *Strumpor* och andra på strumpstol eller genom stickning tillverkade arbeten, ej specificerade, af hel- eller halvesiden, underkastade en införseltull af 1 krona 50 öre samt strumpor, andra slag, en tullafgift af 50 öre per skålpund. *Strumpor.*

Kongl. Maj:t föreslår att de för ifrågavarande artiklar bestämda tullafgifter måtte förändras för strumpor, hel- och halvesiden, till 3 kronor 50 öre och för strumpor, andra slag, till 1 krona 20 öre, allt per kilogram.

Derjemte hemställer Friherre Klinckowström, att strumpor af hel- och halvesiden måtte åsättas en tullafgift af 4 kronor 50 öre för skålpundet, samt strumpor, andra slag, en tullafgift af 1 krona för skålpundet.

Under hänvisning till hvad af Utskottet blifvit uti detta betänkande rörande artikeln band yttradt, samt då strumpor andra slag, såsom i allmänhet icke till lyxartiklar hänförliga, icke torde böra vidkännas någon ökad tullbeskattning, hemställer Utskottet, med fästadt afseende derå, att nu ifrågavarande artiklar äro underkastade franska handelstraktatens bestämmelser, alternativt,

- a) att tullsatserna för *Strumpor* bestämmas till de af Kongl. Maj:t föreslagna belopp, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att tullafgiften för strumpor af hel- och halvesiden i motsatt fall höjes till 5 kronor per kilogram.

88:o.

Kongl. Maj:t föreslår att den för *Stärkelse* af hvete, potates eller andra vegetabiliska ämnen nu bestämda tullsats 6 öre pr skålpund måtte utbytas mot en tullsats af 14 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström föreslår, att nuvarande tullafgift måtte höjas till 7 kronor 50 öre per centner. *Stärkelse.*

Då stärkelse, hvarunder jemväl hänföres potatesmjöl, utgör ett för flera industrigrenar viktigt beredningsämne samt, bland annat, äfven användes vid tillverkning af pressjäst, men denna numera hos oss ansenliga produktionsartikel icke åtnjuter något skydd, anser Utskottet den af motionären ifrågasatta förhöjning i den redan synnerligt höga tullafgiften å stärkelse sakna hvarje skäl för sig.

Hemställande Utskottet, som deremot icke har något att erinra mot hvad Kongl. Maj:t i fråga om nämnda artikel föreslagit,

att införseltullen å *Stärkelse* bestämmas till 14 öre per kilogram.

89:o.

Talg.

Talg åtnjuter för närvarande hos oss tullfrihet.

Uti sin ofta nämnda motion föreslår Friherre Klinckowström att denna vara måtte åsättas en införseltull af 3 kronor per centner.

Då *talg*, hvarför tullfrihet vid införsel allt sedan 1855 medgifvits, särdeles hos oss utgör en nödvändighetsartikel samt dessutom är råmaterial för vissa näringar, skulle denna varas beläggande med tull strida mot hos oss under senaste årtionden tillämpade tullagstiftningsgrundsatser.

Men äfven från en annan synpunkt synes Utskottet en tullafgift å *talg* mindre lämplig.

Exporten af nötkreatur, har, enligt hvad Utskottet förut i betänkandet under rubriken kreatur påpekat, under sista 20-års perioden ansenligen stigit. Importen af *talg* har deremot under samma tid bibehållit sig nästan oförändrad. Att nu genom tullafgift å *talg* motverka detta tvifvelsutän för landet fördelaktiga ordnande af importen och exporten i förevarande hänseende, vore, enligt Utskottets åsigt, i hög grad oklokt.

På grund af det nu anförda hemställer Utskottet,

att hvad Friherre Klinckowström i fråga om artikeln
Talg föreslagit måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

90:o.

Thé.

Kongl. Maj:t föreslår, att nuvarande tullsats å *Thé* 60 öre per skålpund, måtte förändras till 1 krona 40 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer om förhöjning af tullen å denna vara till 1 krona per skålpund.

Om äfven å ena sidan må villigt medgifvas att *thé* ännu hufvudsakligen af de mera bemedlade samhällsklasserna förbrukas och från denna synpunkt kunde utan olägenhet påläggas ökad tullbeskattning, bör å andra sidan ej förbises att *thé* numera utgör en ganska betydande proviantartikel å våra fartyg och att en allmänare förbrukning af denna artikel äfven hos de mindre bemedlade klasserna ingalunda bör motverkas genom ytterligare förhöjning af den redan, i förhållande till varans värde, ganska höga tullen å denna artikel.

Med anledning häraf, hemställer Utskottet,

att, med afslag å Friherre Klinckowströms förslag, den af Kongl. Maj:t föreslagna införseltull å *Thé* 1 krona 40 öre per kilogram måtte af Riksdagen bifallas.

91:o.

Tobak.

Kongl. Maj:t har uti sin ofta nämnda nådiga proposition rörande artikeln *Tobak* föreslagit, att nuvarande tullsatser höjas för tobak, oarbetad, blad och stjelk, till 1 krona 25 öre per kilogram samt för tobak, arbetad, cigarrer och cigaretter, till 3 kronor 50 öre och för arbetad tobak, andra slag, till 1 krona 50 öre per kilogram. Derjemte har Friherre Klinckowström hemställt, att införseltullen å cigarrer och cigaretter måtte bestämmas till 2 kronor skålpundet.

Vid sistlidne års riksdag blef, likaledes på förslag af Kongl. Maj:t, tullen å oarbetad tobak höjd från 29 öre till 42 öre skålpundet, motsvarande 98,81 öre per kilogram, hvarjemte bestämmelserna för arbetad tobak, utom cigarrer och cigaretter undergingo åtskilliga förändringar. Denna tullförhöjning beräknades inbringa 400,000 kronor och uti den till innevarande års Riksdag aflåtna nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof har den af Kongl. Maj:t nu föreslagna tullförhöjning beräknats skola tillföra statskassan en ytterligare inkomst af 600,000 kronor.

Då tobak utgör ett af de få njutningsmedel, som ingå jemväl i de fattigas förbrukning, vill det synas Utskottet icke med rättvisa och billighet öfverensstämmande att ånyo pålägga denna artikel en så betydligt ökad tullbeskattning, som den af Kongl. Maj:t föreslagna, helst den deraf påräknade inkomst åtminstone till en betydligare del torde erhållas genom de tullförhöjningar, Utskottet å andra artiklar föreslagit.

Beträffande särskildt den af Friherre Klinckowström utan sammanhang med förslag om råttobakstullens förhöjning ifrågasatta stegring af tullen å cigarrer och cigaretter, må endast erinras, att den nuvarande tullsatsen härå redan är så hög, att den import af tobak, som under denna form eger rum, i förhållande till konsumtionen måste betraktas såsom ytterst obetydlig. Sålunda uppgick importen af cigarrer och cigaretter år 1878 till endast 106,874 skålpund, under det importen af oarbetad tobak, blad, för samma år utgjorde 5,937,802 skålpund. Det synes Utskottet vid sådant förhållande i hög grad tvifvelaktigt, huruvida en särskild förhöjning af tull å cigarrer och cigaretter vore i statskassans eget intresse önskvärd, likasom en sådan förhöjning ingalunda kunde rättfärdigas ur synpunkten af skydd för den inhemska cigarrtillverkningen.

På grund af det nu anförda hemställer Utskottet,

att rubriken *Tobak* må, i nära öfverensstämmelse med nu gällande tullsatser, erhålla följande lydelse:

Tobak:

oarbetad, blad och stjelk	1 kilogram	1 krona,
arbetad: cigarrer och cigaretter...	1	> 3 kronor,
andra slag	1	> 1 krona 20 öre.

92:o.

Tryffel. Kongl. Maj:t föreslår att nuvarande tullafgift å *Tryffel*, 16 öre per skålpund måtte förändras till 30 öre per kilogram, kärleus vikt inberäknad, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer, att tullen å nämnda vara måtte höjas till 1 krona per skålpund.

Denna artikel, som uteslutande af de förmögnare förbrukas, anser Utskottet skäligen böra vidkännas någon tullförhöjning, men då frågan härom beror af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet alternativt,

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, tullafgiften å *Tryffel* bestämmes till 30 öre per kilogram; men
- b) att tullafgiften å denna vara i motsatt fall höjes till 50 öre per kilogram, allt bruttovikt.

93:o.

Trävaror. För alla mer eller mindre arbetade *Trävaror*, ej specificerade, derunder inbegripna snickare- och stolmakarearbeten, föreslår Kongl. Maj:t följande förändrade tullsatter: För trävaror af furu eller gran med eller utan betsnung, målning eller lackering 2 öre; af alm, ask, björk, bok, ek, valnöt och andra inhemska träslag, med eller utan betsnung, målning eller lackering eller med fanering af nämnda träslag 7 öre; af mahogny, jakaranda och andra utländska träslag, massiva eller dermed fanerade, äfvensom arbeten försedda med äkta eller oäkta förgyllning 12 öre, allt per kilogram.

Derjemte hemställer Friherre Klinckowström att tullafgiften för förstnämnde artikelslaget måtte höjas till 3 öre samt för de tvenne sistnämnde till respektive 10 och 15 öre, per skålpund, äfvensom att möbler försedda med stoppning, men utan öfvertyg måtte förtullas efter sistnämnde bestämmelser, men med 15 procents förhöjning, samt möbler försedda jemväl med öfverdrag efter samma bestämmelser, men med 50 procents förhöjning.

De af Friherre Klinckowström här ofvan föreslagna tullsatter äro, med undantag af den å möbler med stoppning, men utan öfvertyg, desamma, som i 1863 års tulltaxa återfinnas. Dessa tullsatter blefvo genom traktaten med Frankrike nedsatta till deras nuvarande belopp eller för förstnämnda slag af arbetade trävaror 1 öre samt för de två sistnämnda slagen respektive 3 och 5 öre äfvensom för möbler försedda med stoppning och öfvertyg till 20 procent utöfver sjelfva trävarutullen. 1865 års tullkomité, i öfverensstämmelse med hvars tillstyrkan dessa tullnedsättningar egde rum, yttrar i sitt förslag till ny tulltaxa rörande tull-

afgifterna å arbetade trävaror, att komiterade icke ur synpunkten af hvad i öfrigt blifvit tillämpadt, vare sig i afseende å varuvärdet eller i fråga om tillverkningskostnaden, funnit sig föranledda att i de genom traktaten antagna tullsatser föreslå någon förändring.

Då den inhemska industrin i nu förevarande hänseende icke för sin utveckling kan anses behöfva högre skydd mot utländsk täflan än det nu medgifna samt förhöjda tullar å dessa artiklar ej heller i andra hänseenden synas Utskottet af behovet påkallade, hemställer Utskottet,

- a) att tullafgifterna må bestämmas för alla mer eller mindre arbetade trävaror, ej specificerade, derunder inbegripna snickare- och stoltmakarearbeten:
- af furu eller gran med eller utan
betsning, målning eller lackering till... 1 kilogram — 2 öre,
 - af alm, ask, björk, bok, ek, valnöt
och andra inhemska träslag, med eller
utan betsning, målning eller lackering
eller med fanering af nämnda träslag
till 1 kilogram — 7 öre,
 - af mahogny, jakaranda och andra
utländska träslag, massiva eller dermed
fanerade, äfvensom arbeten försedda
med äkta eller oäkta förgyllning till ... 1 kilogram — 12 öre;
- b) att hvad Friherre Klinckowström i afseende å artikeln möbler föreslagit icke måtte vinna Riksdagens bifall.

94:o.

Kongl. Maj:t föreslår att nuvarande tullsats å parfymrad *Tvål*, 12 öre per skålpund, måtte utbytas mot en tullsats af 30 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer, att tullen å nämnde artikel måtte höjas till 50 öre per skålpund.

Tvål.

Utskottet, som icke anser sig böra tillstyrka någon tullförhöjning å denna artikel utöfver den obetydliga, som Kongl. Maj:t för tullsatsens jemnande vidtagit, hemställer,

att tullafgiften å parfymrad *Tvål* måtte bestämmas till 30 öre per kilogram.

95:o.

Enligt nu gällande tulltaxa äro *Väggur* och *Studsare* i foder af brons eller

Ur.

annan metall, äfvensom af alabaster och porslin, åsatta en införseltull af 30 öre samt af trä eller andra slag en tull af 20 öre per skålpund.

Kongl. Maj:t har föreslagit att ofvannämnda tullsatser måtte utbytas mot respektive 70 och 50 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställt, att tullavgiften å väggur och studsare i foder af något af förstnämnda ämnen, måtte bestämmas till 1 krona 50 öre samt af trä eller andra slag till 80 öre per skålpund.

I afseende å dessa artiklar har Utskottet icke ansett sig böra tillstyrka någon tullförhöjning.

Hemställande Utskottet,

att Riksdagen måtte, med bifall till hvad Kongl. Maj:t föreslagit, men med afslag å Friherre Klinckowströms motion, bestämma införseltullen å *Väggur* och *Studsare* i foder af brons eller annan metall äfvensom af alabaster och porslin till 70 öre per kilogram, samt för sådana af trä, eller andra slag till 50 öre per kilogram.

96:o.

*Vagnar och
Åkdon.*

Uti rubriken *Vagnar* och *Åkdon* föreslår Kongl. Maj:t den förändring att näst efter *Åkdon* insättas orden "Jernvägsvagnar inbegripna".

Härjemte hemställer Friherre Klinckowström att införseltullen måtte höjas å trillor och slädar från nuvarande 25 kronor till 37 kronor 50 öre, å mindre, halftäckta, fyrhjuliga vagnar från 50 kronor till 100 kronor samt å fyrhjuliga vagnar, andra slag, från 100 till 150 kronor.

Då nuvarande tullsatser för ifrågavarande artiklar motsvara ungefärligen 10 procent af dessas värde, synes Utskottet någon förhöjning af tullen å desamma icke böra ifrågakomma, hvadan Utskottet hemställer,

att Riksdagen ville, med afslag å hvad Friherre Klinckowström föreslagit, åt rubriken *Vagnar* och *Åkdon* gifva följande af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse:

Vagnar och *Åkdon*, jernvägsvagnar inbegripna:

arbetsfordon och lastvagnar	1	stycke	5	kronor,
tvåhjuliga och slädar	1	"	15	"
fyrhjuliga:				
trillor	1	"	25	"
halftäckta mindre	1	"	50	"
andra slag	1	"	100	"

Anm. Uppstår tvifvel till hvad slag ett åkdon är att hänföra, utgår tullen med 10 procent af dess värde, dock ej utöfver 100 kronor.

97:o.

Vantar af hel- och halvesiden äro för närvarande underkastade en införseltull af 1 krona 50 öre, samt *vantar*, andra slag, en tull af 50 öre per skålpund.

Vantar.

Kongl. Maj:t föreslår, att tullafgiften för *vantar* af först nämnda slag måtte förändras till 3 kronor 50 öre samt för *vantar*, andra slag, till 1 krona 20 öre per kilogram.

Derjemte hemställer Friherre Klinckowström, att hel- och halvesiden-*vantar* måtte åsättas en införseltull af 4 kronor 50 öre samt *vantar*, andra slag, en tull af 1 krona, allt per skålpund.

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet rörande den likartade artikeln Strumpor här ofvan anført, hemställer Utskottet, med fästadt afseende derå, att nu ifrågavarande artiklar äro i fråga om tullsatserna beroende af franska handelstraktaten, alternativt,

- a) att rubriken *Vantar* må erhålla den af Kongl. Maj:t föreslagna lydelse, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas; men
- b) att i motsatt fall tullafgiften för *Vantar* af hel- och halvesiden höjes till 5 kronor per kilogram.

98:o.

Enligt gällande taxa utgör tullen för *Vin*, alla slag, af till och med 21 procents alkoholhalt, på fastager 7 öre per skålpund och på buteljer 55 öre per kanna samt för *Vin* af högre alkoholhalt, på fastager, 20 öre per skålpund och på buteljer 2 kronor per kanna.

Vin.

Kongl. Maj:t har rörande denna artikel föreslagit följande förändrade bestämmelser:

Vin, alla slag:

af till och med 21 procents alkoholhalt:

på fastager	100 kilogram	16 kronor 50 öre,
på buteljer	1 liter	— 21 „

af mer än 21 procents till och med 25 procents alkoholhalt:

på fastager	100 kilogram	47 kronor
på buteljer	1 liter	— 76 öre,

af högre alkoholhalt än 25 procent; tullbehandlas såsom Likör.

Derjemte föreslår Friherre Klinckowström uti sin ofta nämnda motion, att införseltullen måtte bestämmas för *Vin* af till och med 21 procents alkoholhalt, på fastager, till 14 öre per skålpund, och på buteljer till 1 krona 75 öre per

kanna, äfvensom för Vin af högre alkoholhalt, på fastager, till 28 öre per skålpund och på buteljer till 2 kronor 50 öre per kanna.

I enlighet med hvad Utskottet i inledningen till detta betänkande i fråga om vigtenheten för tullberäkningen yttrat, har Utskottet utbytt den af Kongl. Maj:t för Vin på fastager föreslagna vigtenhet 100 kilogram mot en vigtenhet af 1 kilogram. I sammanhang härmed och då Vin af högre alkoholhalt än 21 procent vid sistlidne års riksdag undergick en icke obetydlig tullförhöjning, har Utskottet ansett de af Kongl. Maj:t för Vin af mer än 21 procents till och med 25 procents alkoholhalt föreslagna tullsatser, 47 kronor per 100 kilogram och 76 öre per liter lämpligen kunna afjemas till respektive 45 öre per kilogram och 80 öre per liter. Deremot har Utskottet af skäl, som finnas angifna uti Bevillnings-Utskottets vid senaste riksdag afgifna betänkande angående tullbevillningen å Vin af till och med 21 procents alkoholhalt ansett sig böra föreslå någon förhöjning i de af Kongl. Maj:t föreslagna tullsatser, för den händelse att gällande traktat med Frankrike icke komme att för nästkommande år förnyas.

Hemställande Utskottet, som i öfrigt icke har något att erinra mot de förändringar Kongl. Maj:t i afseende å rubriken Vin föreslagit,

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, rubriken *Vin* må erhålla följande förändrade lydelse:

Vin, alla slag:

af till och med 21 procents alkoholhalt:

på fastager	1 kilogram	— 16,5 öre,
på buteljer	1 liter	— 21 öre,

af mera än 21 procents till och med

25 procents alkoholhalt:

på fastager	1 kilogram	— 45 öre,
på buteljer	1 liter	— 80 öre,

af högre alkoholhalt än 25 procent;

tullbehandlas såsom Likör; men

- b) att i motsatt fall tullafgiften å vin af till och med 21 procents alkoholhalt höjes, för vin på fastager till 25 öre per kilogram och för vin på buteljer till 30 öre per liter, hvaremot rubriken i öfrigt bibehålles sådan densamma blifvit af Utskottet här ofvan föreslagen.

99:o.

Vindrufvor.

Friherre Klinckowström föreslår å *Vindrufvor* en införseltull af 20 öre per skålpund.

Denna artikel, som för närvarande åtnjuter tullfrihet, anser Utskottet lämpligen kunna åsättas en tullafgift af 10 öre per kilogram, men icke böra derutöver tullbeskattas. Då emellertid frågan om tull å vindrufvor är beroende af franska handelstraktaten, hemställer Utskottet, alternativt,

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, *Vindrufvor* fortfarande må åtnjuta tullfrihet; men
- b) att denna artikel i motsatt fall åsättes en införseltull af 10 öre per kilogram.

100:o.

Kongl. Maj:t föreslår att nu gällande införseltull å *Visitkort* och *Adresskort*, *Visitkort och Adresskort.* 8 öre per skålpund, måtte utbytas mot en tullsats af 20 öre per kilogram, hvarjeme Friherre Klinckowström hemställer att tullen å *visitkort* måtte bestämmas till 25 öre per skålpund.

Då den af Kongl. Maj:t föreslagna förändrade tullsats innebär en icke obetydlig förhöjning i den nu för dessa artiklar utgående tullafgiften, anser Utskottet någon ytterligare förhöjning icke böra ifrågakomma, utan hemställer,

att tullafgiften å *Visitkort* och *Adresskort* måtte, i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag, bestämmas till 20 öre per kilogram.

101:o.

För *Väfnader*, hel- och halvesiden-, föreslår Kongl. Maj:t uti nu gällande tullafgifter följande förändringar: att införseltullen å *helsiden-*, *felb* och *plys*, bestämmas till 2 kronor 40 öre; å *helsiden-*, *andra slag*, *guld-* och *silfvertyg* derunder *inbegripna*, till 3 kronor 50 öre samt å *halfsiden-*, *felb* och *plys* äfvensom *filtar* till 2 kronor 40 öre och å *halfsiden-*, *andra slag*, likaledes till 2 kronor 40 öre per kilogram. *Väfnader, hel- och halvesiden.*

Derjeme hemställer Friherre Klinckowström, att *felb* och *plys* äväl *hel-* som *halfsiden* måtte åsättas en tull af 1 krona 50 öre, *helsiden*, *andra slag*, *guld-* och *silfvertyg* derunder *inbegripna*, en tullafgift af 4 kronor 50 öre samt *halfsiden*, *andra slag*, en tullafgift af 3 kronor, allt per skålpund.

Förutom de allmänna skäl, som Friherre Klinckowström anført till stöd för de af honom föreslagna förhöjningar af nuvarande tullafgifter å åtskilliga såsom *njutnings-* eller *lyxartiklar* påpekade varor, har motionären i afseende å dessa artiklar särskildt åberopat ett i sista Riksdagens Bevillnings-Utskotts Betänkande N:r 6 angående tullbevillningen med anledning af då ifrågasatt förhöjning af tullen å *siden* och sammet, förekommande yttrande, att vissa *silkesvaror* i förhållande till sitt värde skäligen kunde åsättas högre tullsats än som nu vore stadgad

och att, derest förhöjningen stannade vid någorlunda måttliga belopp, en ökad statsinkomst derigenom skulle kunna beredas.

Utskottet, som delar de i nämnda betänkande uti omförmälda hänseende uttalade åsigheter har, för den händelse gällande traktat med Frankrike icke komme att för nästa år förnyas, för helsiden, andra slag, ansett sig böra föreslå en förhöjning i nuvarande tullsats till 5 kronor per kilogram, hvaremot Utskottet i fråga om öfriga slag af hel- och halvesidenvaror icke funnit skäl tillstyrka några tullförhöjningar. Importen af felb och plys af såväl hel- som halvesiden uppgår nemligen enligt Kommerskollegii uppgifter för år 1878 till jembförelsevis obetydliga belopp, eller för förstnämnda artikelslag till 1,324 och för sistnämnda artikelslag till 173 skålpund och för halvesiden, andra slag, är nuvarande tullsats i förhållande till varans värde redan icke obetydligt högre än de för andra slag af silkesvaror stadgade afgifter.

På grund af det nu anförda och då de af Kongl. Maj:t för ifrågavarande artiklar, utom helsiden, andra slag, föreslagna tullafgifter, innefatta en om ock obetydlig förhöjning af de nuvarande, hemställer Utskottet, alternativt,

- a) att, derest den med Frankrike nu gällande handelstraktat kommer att för nästkommande år förnyas, tullafgifterna å *Väfnader*, hel- och halvesiden-, bestämmas i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag; men
- b) att, i motsatt fall, uti berörda förslag den förändring vidtages, att införseltullen å väfnader, helsiden-, andra slag, guld och silfvertyg derunder inbegripna, höjes till 5 kronor per kilogram.

102:o.

*Väfnader,
bomulls.*

Öfvergår Utskottet härefter till väfnader af bomull, har Kongl. Maj:t för gaz, halffinon, musslin, nettelduk och batist föreslagit en tullsats af 1 krona 76 öre och för tyll en tullsats af 2 kronor 90 öre per kilogram, hvarjemte Kongl. Maj:t uti nuvarande hufvudafdelning, "med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa", dels vidtagit de förändringar i uppställningen att, jemte det ordet "eller" utgått, näst efter "hampa" tillagts "eller jute" samt att under nämnda hufvudafdelning befintliga artiklar, damast och dräll, för hvilka i gällande taxa särskilda tullsatser finnas utsatta, sammanförts under en gemensam tullsats, dels ock för sistberörde två artiklar föreslagit en tullafgift af 1 krona 20 öre, äfvensom för artikeln mattväfnad under samma hufvudafdelning en tull af 40 öre per kilogram. Vidare har Friherre Klinckowström hemställt, att tullen för bomullsväfnader, gaz, halffinon, musslin, nettelduk och batist höjes till 1 krona, för tyll till 2 kronor 25 öre samt för bomullsväfnader med blandning af lin eller hampa, damast till 90 öre och mattväfnad till 25 öre, allt per skålpund.

Då de nu ifrågavarande tullsatserna redan i förhållande till varuvärdet äro ganska betydliga och högre än de uti tulltaxan i allmänhet förekommande afgifter, finner Utskottet sig ingalunda ega skäl att understödja motionärens förslag om ytterligare förhöjningar.

Af de utaf Kongl. Maj:t föreslagna förändringar torde endast den, som afser sammanförandet af damast och dräll under en gemensam tullsats af 1 krona 20 öre per kilogram, behöfva särskildt här närmare afhandlas. Såsom motiv för denna förändring, hvilken redan af 1865 års tullkomité förordades, anför nuvarande tullkomité i sin förut omförmälda skrifvelse att komiterade ansett sistberörde slag af artiklar med hänsyn dertill att dräll vore högre tullbeskattad än damast, under det i afseende å linneväfnader af samma beskaffenhet ett motsatt förhållande vore iakttaget, och då i följd af franska traktatens bestämmelser någon väsentlig förhöjning af tullen å damast icke kunnat ifrågasättas, borde de begge varuslagen dräll och damast sammanföras under en gemensam tullsats, till beloppet motsvarande den af Kongl. Maj:t föreslagna.

Då Utskottet anser de af Kongl. Maj:t i fråga om nu omförmälda slag af damast och dräll vidtagna förändringar lämpliga, samt mot hvad Kongl. Maj:t rörande samtliga ifrågavarande artiklar i öfrigt föreslagit icke har något att erinra, hemställer Utskottet,

att Riksdagen ville, med godkännande af hvad Kongl. Maj:t föreslagit, och med afslag å Friherre Klinckowströms motion, besluta:

- a) att tullen för bomullsväfnader, *gaz, halflinon, musslin, nettelduk* och *batist* måtte bestämmas till 1 krona 76 öre och för tyll till 2 kronor 90 öre per kilogram;
- b) att uti rubriken väfnader, bomulls-, med blandning till större eller mindre del af lin eller hampa, jemte det ordet "eller" utgår, näst efter "hampa" insättas orden "eller jute"; att damast och dräll under en gemensam rubrik åsättas en införseltull af 1 krona 20 öre per kilogram samt mattväfnad en tull af 40 öre per kilogram.

103:o.

För *Väfnader, ylle-*, af ull allena eller blandad till större eller mindre del med bomull, lin eller andra ämnen, utom silke: filtar och mattor, föreslår Kongl. Maj:t att nuvarande tullavgift 25 öre per skålpund måtte utbytas mot en tullsats af 60 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström hemställer, att mattor af nämnda slag måtte åsättas en förhöjd införseltull af 40 öre per skålpund.

*Väfnader,
ylle-*

Äfven i afseende å dessa slag af väfnader har Utskottet icke ansett sig böra tillstyrka några tullförhöjningar utan hemställer,

att Riksdagen med afslag å Friherre Klinckowströms motion ville, i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit, bestämma införseltullen å *Väfnader*, ylle-, af ull allena eller blandad till större eller mindre del med bomull, lin eller andra ämnen, utom silke: faltar och mattor, till 60 öre per kilogram.

104:o.

*Väfnader,
linne- eller
hamp-*

Vidare har Kongl. Maj:t dels föreslagit att uti hufvudafdelningen "Väfnader, linne-, eller hamp-" måtte näst efter sistnämnde ord införas följande tillägg: "med eller utan inblandning af jute", dels ock hemställt, att nuvarande tullafgift för batist, flor, kammarduk, linon, damast och lärft, alla slag, måtte förändras till 1 krona 76 öre per kilogram samt för artikeln mattväfnad, äfven om annat i taxan specificerad ämne deri ingår, till 40 öre per kilogram, hvarjemte Friherre Klinckowström föreslagit, att tullen för Väfnader, linne-, och hamp-, batist, flor, kammarduk, linon måtte höjas till 3 kronor, för lärft af alla slag till 1 krona och för mattväfnad till 24 öre, allt per skålpund.

Då nuvarande tullsats för batist, flor, kammarduk och linon af ifrågavarande slag utgör mer än 12 procent af dessa varors värde och tullafgiften å det slag af mattväfnad, hvarom nu är fråga, uppgår till närmare $\frac{2}{3}$ af varuvärdet, finner Utskottet sig jemväl för dessa artiklar sakna skäl att tillstyrka någon förhöjning i nuvarande tullsatser.

Hemställande Utskottet i följd häraf,

att, med afslag å Friherre Klinckowströms motion, Riksdagen måtte godkänna hvad Kongl. Maj:t i nu omförmälda hänseenden föreslagit.

105:o.

Ägg.

Friherre Klinckowström föreslår att *Ägg*, hvarför tullfrihet nu eger rum, måtte åsättas en införseltull af 6 kronor per centner.

Då denna vara utgör ett af de mest närande födoämnen och föremål för allmän förbrukning samt, enligt hvad Kommerskollegii berättelser utvisa, exporten af ägg högst betydligt öfverstiger importen häraf, saknar Utskottet giltiga skäl att tillstyrka den af motionären för denna artikel föreslagna tullafgift.

Hemställande Utskottet i följd häraf,

att artikeln *Ägg* i taxan fortfarande må förblifva tullfri.

106:o.

Kongl. Maj:t har rörande artikeln *Ättika*, alla slag, föreslagit, att nuvarande införseltull 8 öre per skålpund måtte utbytas mot en tullsats af 20 öre per kilogram. Derjemte har Herr A. Adlercreutz uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 66, hemställt, "att för ättiksyra eller ättika tullafgiften må sättas till 0,8 öre per skålpund för hvarje procent ättiksyra, men alltid utgå med minst 8 öre per skålpund".

Ättika.

Uti denna motion, dervid voro fogade trenne bilagor, innehållande upplysningar och utredningar i ämnet, anför Herr Adlercreutz till stöd för förslaget, att det enda råmaterialet för framställning af sprit- och matättika vore bränvin och då för hvarje kanna deraf, som vid ättikfabrikationen inom landet förbrukades, staten uppburit antingen en tillverkningsavgift af 1 krona eller en tullavgift af 1 krona 50 öre, så hade, för att staten skulle hafva en lika inkomst, vare sig det färdiga fabrikatet ättika eller råmaterialet bränvin infördes, samt, på det att tillverkning af ättika inom landet skulle kunna ega rum, en tullsats för ättika blifvit fastställd af 8 öre per skålpund. Denna tullsats hade man dock vetat att kringgå. Under namn af ättiksyra hade nemligen de senaste åren i stora partier införts ett fabrikat, som, ehuru det endast vore koncentrerad ättika och endast behöfde utspädas med tillräcklig myckenhet vatten för erhållande af spritättika och matättika till hushållsbehof, dock allenast förtullades såsom kemiskt-tekniskt preparat. Sålunda hade på sätt bilagan N:o 1 utvisade för 50 procent ättiksyra endast erlagts en tullavgift af i ett fall 1,19 öre och i ett annat 1,3 öre per skålpund. Då nu af 1 skålpund dylik syra erhöles genom utspädning 5 à 10 skålpund spritättika, så motsvarade nämnda avgift en tullsats af endast 0,26 à 0,13 öre per skålpund spritättika i stället för förstnämnda 8 öre per skålpund. Importören erhöle följaktligen derigenom en vinst af omkring $7\frac{3}{4}$ öre per skålpund. I öfverensstämmelse med den uti ofvannämnda bilagor verkställda utredning borde alltså ättiksyra förtullas efter dess styrka och dervid nuvarande tullsats gälla för ättika af högst 10 procents styrka, men ökas med $\frac{8}{10}$ öre för hvarje procent ättikan eller ättiksyran derutöfver innehöll, så att till exempel 1 skålpund 50 procents ättiksyra skulle draga en tullsats lika med 5 skålpund af 10 procents styrka, hvarjemte motionären påpekat, att, derest ej en dylik avgift fastställdes, staten ginge förlustig dels all den inkomst, som i annat fall erhöles för bränvin, som förbrukades vid ättikberedningen, dels tullavgift vid införsel af ättika och ättiksyra och hvilken inkomst, enligt motionärens förmenande, kunde uppskattas till minst 200,000 kronor; äfvensom att ättiketillverkningen inom landet omöjliggjordes.

Den nuvarande tullsatsen å ättika är i enlighet med vid 1859—1860 årens riksdag verkställd utredning fastställd till samma belopp som införseltullen å $\frac{2}{15}$ skålpund alkohol, med den jemkning i beloppet, som för undvikande af bråkdelar af öre erfordrats. Kemisk-tekniska preparater åter, under hvilken rubrik ättiksyra,

enligt motionärens uppgift, plägade vid förtullning hänföras, draga för närvarande en tull af 5 procent af varans värde.

Enligt den motionen vidfogade bilagan N:o 2 skall den i handeln förekommande så kallade dubbla spritättikan innehålla endast 4 till 6 procent ättiksyra och den så kallade tre- à fyrdubbla 7 till 9 procent; och vore styrkan af den franska vinättikan, som infördes, ej öfver 9 procent, vanligen ej ens så stor. Först under de senaste åren förekomme i handeln ättika af 10 till 11 procents styrka.

Utskottet, som vid anställd undersökning väl inhemtat, att något allmänare missbruk i den af motionären antydda riktning ännu icke förelupit, men tillika vunnit bekräftelse derom, att sådant lätteligen skulle kunna inrota sig, derest icke lagstiftningen lämpade tullafgiften å ättika efter dess syrehalt, har derjemte af sakkunnige män inhemtat, att någon nämnvärd praktisk svårighet icke bör möta för noggrann tillämpning af en sålunda förändrad lagstiftning.

Vid detta förhållande och med antagande af den utaf Kongl. Maj:t föreslagna afgift af 20 öre per kilogram för ättika af till och med 10 procents syrehalt, hemställer Utskottet,

att rubriken *Ättika* må erhålla följande förändrade lydelse:
Ättika och *Ättiksyra*, alla slag:

af till och med 10 procents syrehalt 1 kilogram — 20 öre;
för hvarje procent högre syrehalt ökas tullafgiften med 2 öre per kilogram.

107:o.

*Tulltaxo-
underrättel-
serna.*

Enligt bestämmelserna i 9 § af tulltaxeunderrättelserna eger tillverkare af *raffineradt socker* att under vissa vilkor af tullmedlen restitutionsvis återbekomma den tullafgift, som erlagts för det uti det raffinerade sockret ingående råsocker.

Detta restitutionsbelopp har af Kongl. Maj:t föreslagits till 28 kronor 20 öre för 100 kilogram. I öfverensstämmelse med den af Utskottet vidtagna förändring uti den af Kongl. Maj:t för råsocker föreslagna tullsats från 23 kronor 50 öre för 100 kilogram till 23,5 öre för 1 kilogram torde jemväl restitutionsafgiften för raffineradt socker böra bestämmas till 28,2 öre för 1 kilogram.

För *arbetad tobak* är äfven restitution vid utförsel medgifven. Beloppet af denna restitution utgör för närvarande, för cigarrer och cigaretter 42 öre eller samma belopp, hvartill tullafgiften för råvaran är bestämd, för tobak, spunnen, hopvriden eller pressad äfvensom i stänger 30 öre, för malen tobak eller snus 20 öre samt för arbetad tobak, andra slag, 25 öre, allt per skålpund. Kongl. Maj:t har i sammanhang med den för råtabak föreslagna förhöjning af införseltullen till 1 krona 25 öre per kilogram hemställt, att restitutionsbeloppen för arbetad vara af nämnde slag måtte fastställas till respektive 1 krona 25 öre, 90, 60 och 55 öre, allt per kilogram. Då

emellertid berörda tullförhöjning blifvit af Utskottet afstyrkt, har Utskottet ansett nuvarande restitutionsbelopp för arbetad tobak icke böra undergå andra förändringar än som af vigtenhetens förändring från skålpund till kilogram betingas och således böra utgå för cigarrer och cigaretter med 1 krona, för tobak, spunnen, hopvriden eller pressad äfvensom i stänger med 70 öre, för malen tobak eller snus med 48 öre samt för tobak, andra slag, med 55 öre, allt per kilogram.

Vidare har Kongl. Maj:t föreslagit, att den för maskinsyddas bomulls- och linneartiklar, såsom skjortor, kragar, manschetter m. fl., under vilkor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad än oblekt bomullslärf, beviljade restitution måtte fastställas till 50 öre per kilogram. Den för ifrågavarande artiklar nu bestämda restitution utgör 25 öre per skålpund eller samma belopp, som den för oblekt bomullsväfnad gällande tullsats. Då berörde belopp icke synes Utskottet böra förminska eller nedsättas under införseltullen å oblekt bomullsväfnad, hvilken af Utskottet föreslagits till 58 öre per kilogram, har Utskottet funnit restitutionsbeloppet för nu ifrågavarande artiklar jemväl böra till enahanda belopp fastställas.

För åtnjutande af den för punsch vid utförsel medgifna restitution är för närvarande stadgad, att den quantitet, som till export angifves och på en gång afsändes, skall utgöra i allmänhet minst 100 buteljer. Kongl. Maj:t har i afseende härå föreslagit den förändring, att minimiquantiteten, hvarför restitution vid utförsel erhålles, måtte höjas till en hektoliter (38,21 kanna). Då en sådan förändring som den af Kongl. Maj:t föreslagna skulle kunna menligt inverka på den hos oss numera ganska betydliga exporten af punsch, har Utskottet trots sig böra nedsätta berörda minimum till hälften af det utaf Kongl. Maj:t föreslagna belopp eller 50 liter.

I öfverensstämmelse med det nu anförda hemställer Utskottet:

- a) att för följande i § 9 af tulltaxe-underrättelserna förekommande artiklar må vid sjöväga utförsel från stapelstad åtnjutas restitution till nedannämnde belopp:
för 1 kilogram raffineradt socker: topp-, kandi- och kak-	28,2 öre,
„ 1 „ „ tobak, arbetad:	
cigarrer och cigaretter.....	1: —
spunnen och hopvriden eller pressad äfvensom i stänger	— 70,
malen eller snus.....	— 48,
andra slag	— 55,
„ 1 kilogram maskinsyddas bomulls- och linneartiklar, såsom skjortor, kragar, manschetter, m. fl., under vilkor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad än oblekt bomullsväfnad	— 58.
- b) att den i mom. 1 af samma paragraf stadgade minimiquantitet af punsch, hvarför restitution vid utförsel erhålles, bestämmes i allmänhet till 50 liter.

108:o.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 20) föreslår Herr C. Adelsköld med anledning af den utaf Kongl. Maj:t gjorda nådiga framställning om förhöjning af tullen å tobak, "att Riksdagen, om en ytterligare tillökning i tullen å tobak bifalles, må i sammanhang dermed besluta, att den förhöjda tullsatsen skall utgå från den dag, den Kongl. propositionen härom till Kammaren öfverlemnades."

Då emellertid den af Kongl. Maj:t föreslagna tullförhöjning å tobak blifvit af Utskottet afstyrkt, får Utskottet, under förutsättning af Riksdagens bifall till hvad Utskottet i afseende å denna artikel föreslagit, härmed hemställa,

att Herr Adelskölds ifrågavarande förslag må anses för-fallet.

109:o.

Emot hvad Kongl. Maj:ts förslag i alla nu icke särskildt omförmälda hän-seenden innehåller har Utskottet icke funnit något att erinra, hvarföre Utskottet hemställer,

att berörde förslag i dessa delar må af Riksdagen godkännas.

110:o.

Slutligen anser sig Utskottet böra meddela, att enligt verkställd beräkning, grundad på de i Kommerskollegii berättelse angående utrikes handeln och sjö-farten år 1878 meddelade uppgifter rörande importen af de olika varuslagen, tillämpningen af de utaf Utskottet härofvän föreslagna tullsatser skulle för statsverket medföra en ökad tullinkomst af något öfver 400,000 kronor, hvilket belopp genom antagandet af de tullsatser, som Utskottet föreslagit för det fall att handels-traktaten med Frankrike icke komme att för nästkommande år förnyas, skulle ökas med ytterligare omkring 600,000 kronor.

Stockholm den 23 April 1880.

På Utskottets vägnar:

A. H. Fock.

Reservationer:

Vid 1:sta punkten (angående Herr Carlsunds motion om en inregistreringsafgift):

af Herr *G. H. Stråle*, med hvilken Herrar *N. G. Fock*, *P. O. Reutersvärd*, *C. O. Berg*, *Pehr Ericsson*, *J. F. Fredricson* och *E. G. Boström* instämt: "Ehuru jag, lika med Utskottets majoritet, ansett Herr Carlsunds motion om "en inregistreringsafgift af fem procent af varuvärdet å alla de varor som från utländsk ort införas här i landet" icke böra i sin helhet vinna Riksdagens bifall, har jag dock, i motsats mot samma majoritets åsigt, föreställt mig att en inregistreringsafgift å vissa i större mängd inkommande, för *närvarande tullfria* varor vore både ur principiell synpunkt riktig och under närvarande förhållanden särdeles lämplig till fyllande i sin mån af statsbehofven.

De skäl emot den ifrågavarande afgiften, som vid öfverläggningen inom Utskottet anförts, kunna hufvudsakligen sammanfattas deruti:

att då en inregistreringsafgift till sin natur närmast vore att jämföra med en *tullsats*, det vore oegentligt och orätt att i tulltaxan införa två särskilda afgifter, hvarigenom vid debitering och uppbörd m. m. en onödig och besvärlig vidlyftighet förorsakades;

att den 60 § Regeringsformen tillerkänner Kongl. Maj:t rättighet att utan Riksdagens samtycke kunna förhöja tullen å inkommande och utgående spanmål, men att då grundlagen i hvarje fall bör efter ordalydelsen tolkas, Kongl. Maj:t ej skulle ega samma rätt i afseende å en *inregistreringsafgift*, hvadan alltså den i ofwännämnda § Kongl. Maj:t medgifna makt skulle inskränkas eller kringgås genom införandet af en dylik afgift;

att kontrollen deröfver, huruvida en dylik afgift för alla densamma underkastade varor äfven erlades och komme statsverket till godo, skulle på många ställen förorsaka hinder i trafiken samt medföra en högst väsentlig tillökning i tullpersonalens antal med ty åtföljande aflöningsförmåner, ökad pensionsstat och andra dylika omkostnader;

att genom en, om ock obetydlig inregistreringsafgift å spanmål och andra

lifsförnödenheter, den talrika och obemedlade arbetsklassen i vårt land skulle få vidkännas en deremot svarande förhöjd lefnadskostnad; och slutligen

att staten icke för närvarande har behof af ökade inkomster och att följaktligen skapandet af nya sådana endast skulle medföra ökade utgifter och stegrade anspråk af hvarjehanda slag på bidrag från statskassan.

Det torde vara nödigt att hvar för sig granska och pröfva dessa invändningar.

Vår nuvarande tulltaxa innehåller två slag af tullsatser, nemligen dels de så kallade *finansstullarne*, hvilka uteslutande hafva till syfte att bereda staten inkomster och dels sådana, hvilkas hufvudsakliga uppgift är att i mer eller mindre grad bereda skydd åt de olika slagen af svensk fabriksnäring eller, som den numera kallas, storslöjd, äfvensom åt de svenska handtverkerierna. Då det enda syftmålet med mitt yrkande om en inregistreringsavgift å en del nu tullfria varor såsom t. ex. spanmål, omalen eller malen, fläsk, metaller, gjutna, valsade eller smidda, ångmaskiner, andra maskiner, redskap eller verktyg, likaledes är att förskaffa statsverket väl behöfliga inkomster, synes det mig som om de förr omnämnda, med finansstull åsatta artiklarne fast hellre borde ur tulltaxan förflyttas och införas antingen bland tulltaxeunderrättelserna — dit man ansett lämpligt förflytta den föreslagna inregistreringsavgiften — eller också under en särskild rubrik, som jemväl för dem utan olägenhet kunde bära namn af inregistreringsavgift. Mig synes det nemligen vara särdeles önskvärdt att de tullsatser, hvilkas hufvudsakliga syftmål är att bereda våra näringar ett lämpligt, visserligen ej öfverdrifvet, men å andra sidan väl behöfligt skydd, erhöle all den stadga, som för dessa näringars rätta trefnad är af så stor betydelse, hvaremot de avgifter för utifrån inkommande varor, hvilkas förnämligaste syfte är att bereda staten inkomster, till följd af sin natur böra vara mera föränderliga och kunna underkastas en mera ofta återkommande granskning samt höjas eller sänkas i samma mån som statens behof af inkomster på denna väg till- eller aftaga. Långt ifrån således att en inregistreringsavgift å de af mig föreslagna eller andra s. k. kassaartiklar bör sammanblandas med eller göras öfverflödig genom tullsatser å det ena eller andra utländska fabrikatet eller produkten, synes det mig särdeles önskvärdt att man, medelst ett särskildt namn och en i tulltaxan afskild plats, tydligt och bestämdt skiljer emellan de olika afgifternas olika natur och ändamål.

I afseende å den Kongl. Maj:t i 60 § Regeringsformen förbehållna rätt att förhöja tullen å inkommande och utgående spanmål, så erinras att, då denna § skrefs, var Sverige ännu alltför ofta i behof af utländsk spanmål, för att fylla landets behof af lifsmedel, hvarförutan Representationen då endast sammanträdde hvart femte år, hvilka begge omständigheter nödvändiggjorde ifrågavarande undantag från svenska folkets sjelfbeskattningsrätt. En längre tids lyckligare erfarenhet har numera gjort detta undantag till ett betydelselöst stadgande, och en

under mera än trettio år icke utöfvad rättighet, hvarförutan de årligen återkommande riksdagarne väl äfven göra nämnda stadgande tämligen öfverflödigt och böra minska farhågan för en kollision emellan statsmakterna på detta område.

Att införandet af en inregistreringsafgift å en del nu tullfria varor skulle förorsaka *något* hinder uti trafiken, synnerligen vid mindre hamnplatser eller kustorter samt möjligen nödvändiggöra *någon* tillökning uti tullpersonalens *besvär*, kanske äfven *antal*, må vara sant. Men dervid måste likväl ihåggkommas att tulltjenstemännen redan *nu*, för att kunna lemna de erforderliga statistiska uppgifterna öfver *alla* till riket inkommande varor, deras quantitet, beskaffenhet och värde, äro nödsakade att taga kännedom om allt som hit införes och deröfver föra ganska noggranna anteckningar, hvadan en dylik undersökning och anteckning i afseende å några få större grupper af importen ej bör kunna medföra någon synnerligen ökad tidsutdrägt, möda eller arbete. Dessutom inhemtas af Kommerskollegii berättelser öfver den utrikes handeln t. ex. för år 1878, att de flesta och mest skrymmande af ifrågavarande artiklar till allra största delen införts till landets större stapelstäder, såsom Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping, Gefle och Sundsvall, hvilka städer redan torde ega tillgång på en ganska talrik tullpersonal. För öfrigt äro alla dessa varor redan vid lossning underkastade hamnafgifter och måste således *i allt fall* vägas eller mätas, hvadan tullpersonalens åtgöranden härutinnan ej gerna kunna blifva öfver höfvan betungande. I allt fall vill det synas som om, äfven för den händelse att ökade aflöningar eller dylika utgifter skulle blifva en följd af inregistreringsafgiftens åsättande å ofvannämnda varor, de staten genom afgiftens införande tillflytande inkomsterna i rikt mått skola komma att uppväga dessa jemförelsevis mindre betydliga utgifter.

Det efter majoritetens förmenande kraftigaste skälet emot en inregistreringsafgift å lifsförnödenheter skulle vara att hemta derutinnan, att man i samma mån fördyrar lifsmedlen för den obemedlade arbetaren, som uteslutande beror af sina händers arbete, och nekas kan ju ej heller att detta skäl har den fördelen att klinga vackert och gifva dem, hvilka motsätta sig all afgift vid införsel af utländsk spanmål m. m., ett lätt förvärfvadt tillfälle att uppträda såsom de arbetande klassernas målsmän och välgörare.

Påståendet att t. ex. en afgift af $\frac{3}{10}$ öre per kilogram å omalen spanmål skulle i nämnvärd mån fördyra priset å en kilogram rågröd, kan icke bevisas och man har derföre äfven i Utskottet ej för detsamma kunnat anföra något annat skäl än att sådant skulle vara ett axiom, hvilket i och för sig ej erfordrade något bevis. Då den tyska riksdagen, på regeringens förslag, ansåg med sitt fäderneslands bästa förenligt att åsätta all omalen spanmål vid införsel i landet en tull af 1 mark per 100 kilogram, motsvarande omkring $\frac{9}{10}$ öre per kilogram, och medlemmar af nämnda representation, der likasom här, framförde talet om det upprörande uti att fördyra de oundgängligaste lifsmedlen, så utbad sig en medlem

af Riksdagen svar på den frågan, huru mycket en pfennig per kilogram i tull förökade priset vid brödets försäljning i bagarboden och der, likasom här, har svaret ännu uteblifvit. Och detta är lätt förklarligt, ty det gifves så många andra faktorer, hvilka tillsammans bilda icke *det* pris, som i *första* eller *andra* hand kan betingas för t. ex. en tunna spannmål eller en centner fläsk, utan det pris, hvartill arbetaren inköper sitt förråd af ett eller ett halft lispund rågbröd, mången gång mindre, att icke blott en inregistreringsafgift till nu föreslagna obetydliga belopp utan äfven åtskilliga andra omkostnader säkerligen endast utgöra en bråkdel af minutpriset. Detta beror nämligen till så väsentlig del på mera eller mindre goda skördar inom landet, huru många mellanhänder spanmålstunnan, malen eller omalen, måste passera innan den i form af bröd förtäres vid arbetarens bord, huru stark konkurrensen är vid försäljningen i minut, om arbetaren förmår att köpa i något större parti eller ej, om han kan köpa kontant eller nödgas anlita den för honom framför andra så dyra krediten o. s. v. Så att, med ett ord, talet om den upprörande verkan af inregistreringsafgiften, sådan den inom Utskottet föreslagits, torde, vid närmare granskning, befinnas vara, hvad det verkligen är, ett ord som åtminstone i de flesta fall saknar stöd af erfarenheten. Men ännu mera, den ojämförligt största delen af den svenska arbetarebefolkningen utgöres af de mindre jordbrukarne sjelfva, deras familj och tjenstefolk, eller också af torpare och statkarlar, och alla dessa, liksom den talrika skaran af dem, som med ett gemensamt namn benämnas tjenstehjon, erhålla sin brödföda in natura och erlægga endast i sällsynta fall derföre någon kontant betalning. Den öfriga arbetarebefolkningen, som till största delen utgöres af fabriksarbetare och handverkare med deras biträden, köper sitt bröd hos bagaren till ett pris, som i de aldra flesta fall, efter hvad redan nämnt är, bestämmes af helt andra omständigheter, än en inregistreringsafgift af $\frac{3}{10}$ öre å en kilogram omalen spannmål. För dessa är det dessutom af oändligt större vigt att ega tillgång till ett jemnt och skäligen betaldt arbete, samt att icke på *annat sätt* betungas med skatter, hvilka kunna kännas långt tyngre, då de ålägga dem att försaka någon del af de få njutningar, hvilka stå dem till buds. Och då man ömmar så mycket för den fattige arbetaren, hvarför då fördyra hans lofliga behof af kaffe, socker, tobak och bränvin, tilläggsbevillningen icke att förglömma? Då ordades mycket om statens behof af inkomster, men intet om det upprörande uti att fördyra så nödvändiga artiklar för arbetaren som de nyssnämnda.

Och härmed kommer jag slutligen till det sista och hardt obegripliga skälet, att staten ej skulle vara i behof af ökade inkomster. Genom Stats-Utskottets Utlåtande N:o 63 förlidet år, erhöi Riksdagen den föga hugnande upplysningen att för statsverkets behof måste genom en tillfällig upplåning anskaffas icke mindre än 13 millioner, hvaraf åtminstone, hvad namn man än deråt försöker gifva, en del erfordrades för betäckande af en verklig brist, uppkommen dels genom ej inlutna inkomster dels genom öfverskridna förslagsanslag. Samtidigt dermed för-

höjdes såväl tullen å kaffe och tobak som bränvinsafgiften, hvarjemte Riksdagen åtog sig både för år 1879 och innevarande år den nogsamta kända tilläggsbevillningen. Äfven för nästkommande år har Kongl. Maj:t ansett tilläggsbevillningen ej kunna undvaras samt begärt en ytterligare, af Bevillnings-Utskottet likväl afstyrkt, förhöjning uti tobaksskatten. Uti Kongl. Maj:ts tal vid öppnandet af nu pågående Riksdag, liksom uti de båda chefernes för Landt- och Sjöförsvarsdepartementena anföranden till statsrådsprotokollen i och för uppgörandet af den Kongl. propositionen om statsverkets tillstånd och behof, betonas oförtydligt att endast det tryckta tillstånd, hvaraf våra näringar lidit, hindrat framläggandet *redan nu* af större fordringar på statens kassa och att den vidare utvecklingen af landets försvar jemte andra delar af statsförvaltningen måste "lemnas åt en tid med mindre knappa tillgångar". Komma så dertill de öfverhängande frågorna om grundskatternas successiva afskrifvande samt indelningsverkets aflyftande från jorden, och det må billigt frågas, om ej staten behöfver hvarje inkomst som utan de skattskyldiges oskäligen betungande kan åt densamma beredas! Och lika väl som tobak eller bränvin, kaffe eller socker än ytterligare fördyras eller den direkta beskattningen än mera stegras, torde andra inkomstkällor för staten kunna och böra uppsökas på den väg jag här nedan tillåtit mig att anvisa.

Och det är inga obetydliga tillflöden, som genom en jämförelsevis ringa inregistreringsafgift skulle falla i statens kassa och fylla åtskilliga nu påvisade behof. Medelimporten under åren 1874—1878 af omkring 130 millioner kilogram omalen spanmål skulle, belagd med en inregistreringsafgift af endast $\frac{3}{10}$ öre per kilogram, hafva medfört en årlig inkomst för staten af omkring 390,000 kronor; omkring 70 millioner kilogram malen spanmål, gryn och bönor, införda årligen under samma period och åsatta en afgift af $\frac{5}{10}$ öre per kilogram, mera än 350,000 kronor, de 300,000 centner fläsk, till ett ungefärligt värde af 9 millioner kronor, hvilka infördes endast under år 1879, öfver 250,000 kronor och de under de senare åren införda maskiner och redskap, uppgående allenast år 1874 till 17,217,873 kronor, skulle jemväl under form af inregistreringsafgift till ett belopp af fem procent af värdet hafva lemnat staten en god ersättning för både den ökade tobakstullen och tilläggsbevillningen.

Och är det då verkligen så origtigt, oklokt och stridande mot sunda statsmannagrundsatser att äfven de nu ifrågavarande artiklarne vid införseln till vårt land måste underkastas en billig men bestämd afgift till staten. Man har i detta hänseende åberopat det liberala England och vårt grannland Danmark. Men om England, som genom att hafva under nära två århundraden ganska betydligt skyddat och uppmuntrat den inhemska industrien och derigenom lyckats att åt densamma gifva den ofantliga utveckling och kapitalstyrka, hvarigenom dess produkter kunna framgångsrikt täfla på de flesta utländska marknader, numera icke inom egna landamärena kan åstadkomma ens hälften af den föda som den industriella befolk-

ningens alla millioner kräfva och således finner med sin fördel förenligt att ej med någon afgift betunga införseln af lifsmedel, hvad hafva vi dermed jämförligt? Det engelska folket får deremot uti en för oss okänd afgift nemligen accis å malt m. m. till staten erlægga mer än 10 % af hela statsinkomsten och uti stämpelafgift tre gånger så mycket i proportion som det svenska, men derom hafva de som yrka all möjlig frihet från tullar intet att förtälja. Man ihågkomme dessutom att de åtgärder, hvarigenom tullen å lifsmedel i England först sänktes och sedermera alldeles upphäfdes, mera eller åtminstone lika mycket voro förestafvade af statsklokhets gent emot de stora adliga godsegarnes öfverväldigande inflytande som af omtänka för den lägre befolkningens bästa. Af Danmarks exempel hafva vi i detta hänseende lika litet att hämta. Danmark är ett litet i klimatiskt hänseende gynnadt land, bebodt af ett välmående, idogt folk med små behof och tarfliga lefnadsvanor och dertill kommer att, då inga lifsmedel i nämnvärda quantiteter dit införas, en afgift sådan som den ifrågasatta derstädes ej eller skulle medföra någon nämnvärd statsinkomst. Det oakadt har Danmark likväl ansett lämpligt att åsätta artikeln *Ost* en tull af icke mindre än 18 öre per kilogram samt icke dragit i betänkande att underkasta alla slags maskinerier, ångmaskiner deruti inbegripna, en införselafgift af icke mindre än *tio* procent af värdet. Långt mera lärrika synas mig likväl andra länders exempel vara för oss och våra förhållanden. Om det rika *Frankrike*, gynnadt af naturen med en bördighet långt större och mångfaldigare än vårt, med en befolkning, åtminstone lika intelligent som den svenska förmenas vara, men långt förmögnare, långt flitigare och framför allt sparsammare än vår, detta oakadt ansett sig icke allenast mot utländsk införsel böra skydda sitt jordbruk medelst en tull af $\frac{6}{10}$ centime å 1 kilogram omalet hvete, spelt och bland-säd — råg lärer väl näppeligen odlas eller i form af bröd förtäras i Frankrike — och $1\frac{1}{4}$ centime å malen dylik spanmål, utan jemväl genom en inregistreringsafgift å *alla* dit införda varor af hvad slag som helst, söka en ersättning för statens besvär vid deras inträde i landet, *äro vi då förmer* än de? Likaså det bördiga Italien, Österrike med sina kornbodar i Ungern och arfländerna, det Tyska Riket, ja till och med Schweiz, mönstret för så många i afseende å frihet äfven från tullar, för att icke nämna Amerika och Ryssland, alla hafva de ansett nödigt att genom inregistreringsafgifter å de flesta slags jordbruksalster eller lifsförnödenheter eller tullar eller begge delarne förskaffa staten väl behöfliga inkomster, på samma gång som de i någon mån derigenom lemna skydd åt inhemsk industri.

Det vore oändligt mycket mera att säga i denna, i ordets egentliga mening, lifsfråga för vårt land eller huruvida vi ensamma bland så många långt mera gynnade och långt mera kapitalstarka länder, skola allt framgent och med framgång kunna hålla vårt land afgiftsfritt öppet för hvarje inhemsk spekulationslusta eller främmande förvärfsbegär. Det vore af den mest allvarliga betydelse att undersöka huruvida den tid som förgått, sedan det friare systemet med den franska traktaten

gjorde sitt inträde i vårt land, varit för vårt fosterland välsignelsebringande eller om ej fast heldre den hastiga, man må väl säga, föga naturliga uppblomstringen åstadkommits medelst den slags kraftgödning, som i dagligt tal benämnes *skuldsättning*, men ämnet är alltför rikt, allvarligt oah svårlöst för att kunna eller bära inrymmas inom den trånga ramen af en reservation, som i allt fall vuxit utöfver tillbörliga gränser.

Jag måste alltså inskränka mig till att, på grund af hvad jag nu tillåtit mig anföra, föreslå,

att Riksdagen ville besluta följande inregistreringsafgifter, nemligen:

å omalen spannmål, alla slag	$\frac{3}{10}$ öre pr kilogram.
„ rågmjöl	$\frac{5}{10}$ „ „ „
„ hvetemjöl, gryn alla slag samt bönor	1 „ „ „
„ <i>Fläsk</i>	2 „ „ „
„ <i>Jern</i> , gjutet: tack- och barlast- samt obrukbara kanoner, bomber, mörsare och kulor	$\frac{5}{10}$ „ „ „
„ „ smidt eller valsadt: i stänger, alla slag, utan afseende på form eller dimensioner, häri inbegripna balk-, band-, spant-, s. k. T-, hörn- och vinkeljern äfvensom smältstycken ...	1 „ „ „
„ „ plåtar, galvaniserade, förtente eller oförtente, utan vidare bearbetning, äfvensom plåtar af 3 millimeters tjocklek och deröfver, mer eller mindre bearbetade, samt andra ämnen för ytterligare bearbetning	3 „ „ „
„ <i>Metaller</i> , såsom bly, koppar, tenn och zink, gjutet	2 „ „ „
„ <i>Metaller</i> andra slag, plåtar	4 „ „ „
„ <i>Maskinerier</i> , redskap och verktyg eller delar deraf, ej specificerade	5 % af värdet.
„ <i>Ångmaskiner</i> och ångpannor	5 „ „ „

I händelse af Riksdagens bifall till en eller flere af de här ofvan föreslagna inregistreringsafgifterna torde plats för dem kunna tillsvidare inrymmas ibland tulltaxeunderrättelserna, ehuru desamma jemte i tulltaxan befintliga finanstullar måhända borde utgöra en särskild afdelning af nämnda tulltaxa.

2:o. Vidare nödgas jag reservera mig mot Utskottets beslut att, beroende af

den franska handelstraktatens förlängande eller förnyande, föreslå alternativa tullsatsar å en del i tulltaxan upptagna artiklar.

Såsom skäl för dessa alternativa tullsatsar har Utskottet — ehuru den med Frankrike under den 14 Februari 1865 afslutade handelstraktat, hvilken sednast blifvit förlängd för en tid som skall utlöpa sex månader efter utfärdandet af den nya allmänna tulltariff, hvilken är underställd franska kamrarne, icke utan ny särskild öfverenskommelse kan utsträckas utöfver den 1 Januari 1881 — likväl ansett sig böra taga hänsyn till möjligheten af dess förlängning utan att Riksdagen dessförinnan får tillfälle att yttra sig deröfver. Mig synes deremot alla skäl tala för att Riksdagen, alldeles oberoende af franska handelstraktatens förlängning eller icke, fastställer sådana tullsatsar i allo, som Riksdagen finner för vårt land lämpliga och nyttiga. Man har såsom skäl för Kongl. Maj:ts rätt att, utan Riksdagens hörande, afsluta eller ytterligare förlänga dylika handelstraktater åberopat dels den 12 § Regeringsformen, dels förfarandet vid afslutande af nu gällande traktat. Men härvid erinras:

att den 12 § Regeringsformen endast talar om *afhandlingar* och *förbund* men icke om handelstraktater, hvilka kunna inverka på Riksdagens i samma grundlag erkända sjelfbeskattningsrätt, och att grundlagen i hvarje fall bör tolkas efter dess ordalydelse. Att ifrågavarande afhandlingar och förbund dessutom förutsättas vara af mera politisk än ekonomisk natur framgår deraf att Utrikesministern, jemte någon annan tillkallad Statsrådsledamot, deröfver skall höras, men det kan lätt tänkas att ingendera af dessa besitter just de egenskaper och den erfarenhet, hvilka erfordras för att afsluta en handelstraktat, lämpad efter svenska förhållanden; samt

att Kongl. Maj:t visserligen den 14 Februari 1865 afslöt den franska traktaten utan att först deröfver hafva hört dåvarande Riksens Ständer må vara sant, men dervid bör icke förglömmas dels att svenska folkets dåvarande representanter endast sammanträdde hvar tredje år, till följd hvaraf svårighet ofta nog kunde uppstå att afvakta en *föregående* pröfning af Riksdagen, dels också att Kongl. Maj:t i allt fall, uti den 16 artikeln af nämnda traktat förbehöll traktatens underställande den svenska — och äfven norska — Representationens godkännande i sin helhet, hvaraf temligen uppenbart framgår att Kongl. Maj:t ansåg erforderligt att för traktatens giltighet och bestånd erhålla Riksdagens bifall.

Förhållandena äro nu annorlunda. I anledning af en af Herr Sääf inom Andra Kammaren vid 1879 års riksdag väckt motion 1:o om uppgörandet af förslag till ny tulltaxa och 2:o att någon handelstraktat med främmande makt icke måtte afslutas förr än Riksdagen blifvit i tillfälle att pröfva och godkänna nyssnämnda förslag till tulltaxa, beslöt nämnda Kammare den 2 April sagda år, efter en sakrik och omfattande öfverläggning, att Riksdagen i underdånig skrifvelse skulle anhålla, det Kongl. Maj:t måtte åt en komité af sakkunnige män uppdraga en ganska omfattande och noggrann undersökning i afseende å de svenska näringarnes tillstånd m. m., dock att, i händelse före afslutandet af komiténs arbeten, fråga skulle uppstå om af-

slutande af ny handelstraktat med främmande makt, komiténs utlåtande deröfver skulle särskildt komma Riksdagen till handa innan Kongl. Maj:ts proposition om godkännande af grunderna för den tillämnade traktaten förelades Riksdagen.

Här beslöt således Andra Kammaren icke blott att bevara Riksdagens pröfningsrätt af grunderna för den tillämnade traktaten, utan till och med att den begärda komitén skulle få tillfälle att dessförinnan för Riksdagen framlägga sin mening om den ifrågasatta traktatens antaglighet eller icke. Detta Andra Kammarens beslut, hvilket icke kunde delgifvas Första Kammaren, enär frågan derstädes redan förut blifvit afgjord och som följaktligen ej kunde till någon Riksdagens åtgärd föranleda, måste likväl tillerkännas så mycken betydelse, att Riksdagens grundlagsenliga rätt att före afgörandet pröfva ett ifrågasatt afslutande eller förnyande af hvarje handelstraktat derigenom blifvit ådagalagd och bevarad och torde ligga i öppen dag. Och dessutom äfven om denna grundlagsenliga rätt icke föreläge, fordrar väl vanlig mensklighet att icke genom ett omotiveradt, på förhand gifvet medgifvande, afsäga sig de fördelar, hvilka genom de af Riksdagen redan nu bestämda högre tullsatserna å en del franska artiklar kunna, vid köpsläendet och då traktaten skall förnyas, förenativt åsättas. Ty ostridigt är att den svenska Riksdagen i och genom åsättande af alternativa tullsatser ovilkorligen äfven afsagt sig all rätt att vidare blifva hörd före afslutandet af en ny traktat med Frankrike eller den nuvarandes vidare förlängande och derigenom äfven bortkastat alla möjligen till buds stående medel att vid någon af de nämnda eventualiteterna bereda vårt land några fördelar.

Under inga förhållanden kan jag därför med min röst deltaga i en sådan Riksdagens på förhand gjorda afsägelse af sin grundlagsenliga pröfningsrätt uti en fråga som så djupt ingriper uti alla våra näringsförhållanden och så allvarsamt berör vår ekonomiska sjelfbestämningsrätt och minst af allt då frågan måhända gäller att för kommande tolf år eller ännu längre tid genom en traktat binda våra händer, oberoende af allt som derunder kan inträffa och alla de okända öden som vårt fosterland under en så lång framtid kan gå till mötes.

På nu anförda skäl vågar jag därför vördsamt föreslå:

att Riksdagen utan hänsyn till den franska traktatens möjliga förlängande eller förnyande ville åsätta nedannämnda artiklar följande tullsatser:

Band, silkessammets och helsiden 5 kr. pr kilogram.

Bijouterivaror af annat ämne än guld och silfver, enkla eller sammansatta, såsom armband, bröstnålar, kedjor, kors, ringar, sigiller, spännen, urhakar m. m. 1 " " "

Anm. Afdrag i vigten göres ej för askar och fodraler, hvori bijouteriva-

ror inkomma, eller för kartor, hvarå de äro uppfästade.			
<i>Blommor</i> , konstgjorda, af tyg, papper, halm, fjäder eller andra dylika ämnen	15 kr.	pr kilogram.
<i>Etwis</i> , med eller utan tillbehör, af samman- satta eller, såsom arbetade, ej specificer- rade ämnen	1	„ „ „
<i>Glas</i> , ljuskron-	20	öre „ „
spegel-: slipade, ofolierade	40	„ „ „
folierade	40	„ „ „
ur-	40	„ „ „
<i>Handskar</i> , alla slag	4 kr.	„ „
<i>Instrumenter: speldosor</i>	2	„ „ „
<i>Kastanier</i>	15	öre „ „
<i>Konserver</i> , i hermetiskt slutna eller lufttäta käril förvarade ätbara varor, kärilens vikt inberäknad	50	„ „ „
<i>Leksaker</i> , af trä eller sammansatta ämnen, med eller utan betsnig, målning eller lackering	1: 50	„ „ „
andra slag förtullas lika med det ämne, arbetadt, hvaraf de bestå.			
<i>Anm.</i> Vid förtullning af leksaker, alla slag, eger afdrag ej rum för askar, papper och dylikt omslag, hvari de äro inlagda.			
<i>Likör</i>	1 kr.	pr liter.
<i>Masker</i>	25	öre „ stycke.
<i>Paraplyer</i> och <i>Parasoller</i> : af siden eller half- siden, utan afseende i senare fallet på silkets större eller mindre kvantitet	1 kr.	pr stycke.
<i>Perlor</i> : oäkta, glas-	50	öre pr kilogram.
<i>Plymer</i> , alla slag	10	kr. „ „
<i>Speglar</i> och <i>lampetter</i>	40	öre „ „
<i>Spetsar</i> , <i>uddar</i> och <i>blonder</i>	5	kr. „ „
<i>Strumpor</i> och andra på strumpstol eller ge- nom stickning tillverkade arbeten, ej specificerade:			
af hel- eller halvsiden-	5	„ „ „
<i>Tryffel</i>	50	öre „ „

Vantar:

hel- eller halvesiden- 5 kr. pr kilogram.

Vin, alla slag:

af till och med 21 procents alkoholhalt:

på fastager 25 öre „ „

på buteljer 30 „ „ liter.

Vindrufvor 10 „ „ kilogram.

Väfnader:

helsiden-:

felb och plys 5 kr. pr kilogram.

andra slag, guld- och silfvertyg der-
under inbegripna „ „ „ „

Anm. Sammet tullbehandlas såsom
helsiden, andra slag, då hela
ytan utgöres af silke, ehuru
frånsidan utvisar bomull.

halvsiden:

felb och plys, äfvensom faltar „ „ „ „

andra slag „ „ „ „

Vid 5:te punkten (angående artikeln *band*):

af Herr *J. Säüf*: "Då jag inom Utskottet ej kunnat dela flertalets mening om att, ehuru känt är att franska handelstraktaten med detta år kommer att utlöpa, Utskottet det oakadt skulle med hänsyn till möjligheten af dess förlängning föreslå alternativa tullsats, der det ansetts att högre sådana än de hittills under traktatstiden gällande borde åsättas, får jag härmed reservera mig mot denna i motiveringen uttryckta åsigt samt dess tillämpning i såväl denna som följande punkter, der alternativa förslag till tullsats, blifvit framställda.

Jag anser nemligen att Riksdagen icke på en lös förutsättning längre bör afhända sig eller fördröja iakttagandet af dess grundlagsenliga rätt att, der så anses nödigt och nyttigt, bestämma en högre tullsats såsom fast och ovilkorlig.

Då jag därför tillåter mig föreslå att artikeln "band, silkessammets- och helsiden-" må åsättas den högre tullsatsen af 5 kronor pr kilogram såsom fast; torde jag, för att ej behöfva återkomma med samma mening vid hvarje artikel, der alternativa tullsats i detta betänkande föreslås, få här angifva, det jag anser att den *högre* tullsatsen af de alternativt föreslagna bör som fast och ovilkorlig af Riksdagen bestämmas."

Vid 57:de punkten (angående artikeln *mais*):

af Herrar *C. S. Carlheim-Gyllenskiöld*, *W. Croneborg*, *L. Kockum*, Friherre *C. F. K. Barnekow* och *S. A. Hedlund*: "Under yrkande af afslag på Utskottets beslut

att ålägga artikeln *mais* en införseltull, få vi påyrka fortfarande tullfrihet för denna råvara, enär den såsom sådan på senare tider börjat användas vid bränvinstillverkningen och äfven i åtskilliga delar af landet användes till kreatursfoder, samt sålunda på flera sätt visat sig vara för jordbruket särdeles nyttig, i det densamma tillfört jordbruket ett värdefullt kreatursfoder och i följd deraf ett kraftigt tillskott af gödningsämne, hvadan det synes oss orätt att genom åsättande af en införseltull, som kan sägas verka nästan som ett införsel förbud, beröfva jordbruket de fördelar det ansett sig kunna hemta af denna införsel.“

Vid 64:de punkten (angående artikeln *ost*):

af Herr *S. A. Hedlund*, som icke kunnat förena sig med flertalet i fråga om införseltull å detta allmännyttiga näringsämne.

Vid 109:de punkten (allmän hemställan):

af Herr *J. Säüf*: “Då Utskottets betänkande icke upptager andra artiklar än de som varit föremål för ändringsförslag, antingen af Kongl. Maj:t eller enskilda motionärer, eller ock af Utskottets flertal ansetts böra undergå förändring, föranlåtes jag att härigenom reservera mig i afseende på förbigåendet af de flerehanda artiklar, för hvilka efter min mening ytterligare bort föreslås en, om än ringa ändring; dels “för vinnande af större lätthet och bekvämlighet vid tullberäkningen“ såsom Utskottet flerstädes uttrycker sig, då en lägre olämplig tariffsiffra utbyts mot en högre, som ock genom åsättande af en måttlig förhöjning å sådana artiklar, som äro föremål för svensk industri men hvilka, genom en allt jemt tilltagande import af samma slag, måste sakna nödig och tillräcklig afsättning i vår inhemska marknad; hvarigenom den sedan några år fortgående aftyningen i mången näringsgren än ytterligare ökas, som dock genom en klok och omtänksam tullagstiftning skulle kunna i väsendtlig mån förekommas, ja, förändras till en lifskraftig utveckling af den industriella verksamheten i landet.“

Bil. Litt. A.

De enligt gällande Tulltaxa tullpliktiga varor, sammanförda efter de tullsatser de draga.

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>1 öre skålp. (= 2,35 öre kg.)</i>	
*1. Klorkalk	1,455,280
*2. Oljor: feta icke flygtiga, bom- eller oliv-olja på fastager	4,015,771
*3. Papper: kardus-, makulatur-, poler- och smergel-	395,861
4. Rör, rottingar, vass och andra slag	65,466
*5. Trävaror, arbetade, ej specificerade, af furu eller gran	1,693,040
<i>2 öre skålp. (= 4,71 öre kg.)</i>	
1. Cikorierot	762,367
2. Kakel, alla slag	19,676
3. Lök, alla slag, ej specificerade	272,058
4. Maltdrycker på fat, andra slag	199,932
5. Maskin- och vagnsmörja	217,576
*6. Oljor: feta, icke flygtiga, bom- eller oliv-olja på flaskor eller andra kärl	35,789
7. Dito dito hamp-, kokos-, palm och sparmaceti	1,363,192
8. Dito fossila genom rectificering renade	25,646,085
9. Papp	162,736
*10. Papper: sug-, färgadt eller ofärgadt, tryck- och plansch-	699,539
*11. Tändstickor	25,328

*) De med * utmärkta artiklar beröras i fråga om tullsatserna af franska traktaten.

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>3 öre skålp. (= 7,06 öre kg.)</i>	
*1. Bly, oarbetadt, ej specificerad, omåladt och olackeradt.....	3,311
*2. Färger och färgningsämnen: blyhvitt, zinkhvitt och kremzerhvitt.....	1,899,258
*3. Glas: fönster-, alla slag	4,323,907
4. Dito spegel-, råa eller oslipade	17,521
5. Gräs: färgadt, trensadt eller upprispadt.....	438,650
6. Hagel.....	20,225
*7. Jern: gjutet, gjutgoods, allt annat ej specificerad, gröfre a).....	80,242
8. Dito dito skostift	2,845
*9. Jern: smidt eller valsadt, skostift	41,230
*10. Krukmakarearbeten, ej specificerade.....	1,539,793
11. Ljus: talg- och palmitin-.....	3,009
12. Maltdrycker på fat, porter.....	38,295
13. Mattor af spån etc.....	76,853
14. Oljor: feta icke flygtiga, andra icke specificerade slag.....	2,949,988
*15. Porslin: oäkta, hvitt eller enfärgadt men omåladt, talrickar	12,478
16. Senap, omalen.....	78,030
17. Såpa	27,413
18. Terpentinolja och Terpentinspiritus	379,956
*19. Trävaror: arbetade, ej specificerade, af alm, ask, björk etc.	681,605
*20. Zink: arbetad, omåladt och olackerad	21,221
<i>4 öre skålp. (= 9,41 öre kg.)</i>	
1. Frö: kanarie.....	84,213
2. Honing	1,566
3. Korgar och korgmakarearbeten af oskalade qvistar och gröfre spån	10,849
*4. Papper: tapet-.....	7,312
5. Sirup, alla slag	16,047,128
6. Stearin.....	256,659
7. Tamarinder	725
<i>5 öre skålp. (= 11,76 öre kg.)</i>	
*1. Bläck: skrif-.....	19,127
*2. Borstbindarearbeten med infattning af opoleradt eller måladt trä eller jern.....	29,541

	Införsel 1878. Skålpund.
*3. Garn: jute-, färgadt eller blekt	50
*4. Glas: ljuskron-	10,796
*5. Dito: spegel-, slipade, ofolierade	135,351
6. Krut och s. k. patroner	50,604
7. Lagerblad och Lagerbär	26,934
*8. Lakrits	154,020
*9. Ljus, andra slag.....	841,179
10. Pomeransblomvatten.....	3,565
*11. Porslin: oäkta, hvitt eller enfärgadt men omåladt, andra pjäser	114,276
*12. Trävaror: arbetade, ej specificerade, af mahogny, jakaranda etc.	89,482
*13. Tväl, andra slag	89,143
<i>6 öre skålp. (= 14,12 öre kg.)</i>	
*1. Hudar och skinn ej hänförliga till pelsverk: beredda, sul- läder etc.	3,563,981
*2. Jern: gjutet, gjutgods, ej specificerad, gröfre b)	81,634
*3. Jern: gjutet, knappar	4,473
4. Jern: smidt eller valsadt, all annan spik samt allt annat manufaktur- och handverkssmide, ej specific., andra slag	658,596
5. Kimrök.....	6,914
*6. Knifvar: tälj-, sjömans- etc.	9,359
7. Lim, andra slag.....	282,251
*8. Porslin: oäkta, måladt eller tryckt, talrickar.....	34,696
9. Rör: bambu- och spanska	6,826
10. Stärkelse	1,823,094
11. Väfnader: bomulls-, segelduk.....	15,567
<i>7 öre skålp. (= 16,47 öre kg.)</i>	
*1. Vin: alla slag, af till och med 21 % alkoholhalt på fastager	5,038,705
<i>8 öre skålp. (= 18,82 öre kg.)</i>	
*1. Brodärmönster.....	392
*2. Garn: bomulls-, ofärgadt.....	2,392,930

	Införsel 1878. Skålpund.
3. Hår: häst- eller tagel	72,728
*4. Papper: alla andra slag	1,208,892
*5. Papperstapeter och border	211,015
6. Plommon, torra	1,153,047
*7. Porcelain: oäkta, måladt eller tryckt, andra pjäser.....	203,555
*8. Visitkort och adresskort.....	7,650
9. Väfnader: linne, segel- och tältduk	275,728
10. Ättika, alla slag	80,247
<i>9 öre skålp. (= 21,17 öre kg.)</i>	
1. Färger och färgningsämnen: indigo	67,207
<i>10 öre skålp. (= 23,53 öre kg.)</i>	
1. Anis	81,661
2. Apelsiner	633,605
3. Apelsinskal, torra	Ingen införsel.
*4. Bleckslagarearbeten, ej specificerade, olackerade	116,185
*5. Borstbindarearbeten med infattning af polerad eller lackerad trä	7,655
*6. Brefkuverter och papperspåsar	117,233
7. Citroner	109,579
8. Citronskal, torra.....	684
9. Fenkol	174,042
10. Fernissa	176,568
11. Fikon	383,481
12. Frukter, torra	54,826
*13. Garn: ull-, ofärgadt.....	241,672
*14. Dito: linne-, ofärgadt.....	51,856
15. Dito: segel- och bind-.....	104,004
*16. Glas: spegel-, slipade, folierade	98,872
*17. Glas: ur	2,151
18. Grönsaker, torkade	9,028
19. Hudar: pelsverk: beredda, get m. fl.....	6,705
20. Ingefära, torr	58,658

	Införsel 1878. Skålpund.
*21. Jern: gjutet, gjutgods, ej specificerad, finare a)	34,673
*22. Knifvar: bords-, med skaft af andra ämnen	82,712
23. Koriander	8,146
24. Korinter	44,956
25. Metvurst	71,124
26. Nötter: hassel-, val- och andra slag	156,339
27. Oliver.....	2,454
28. Pomeranser	2,731
29. Pomeransknoppar	135,540
*30. Porslin: äkta, hvitt eller enfärgadt	30,215
31. Russin	2,071,630
*32. Saxar: opolerade	9,448
33. Socker: oraffineradt, mörkare än n:o 18	43,653,500
*34. Spegel och lampetter.....	46,365
*35. Strumpstickor	12,158
*36. Strängar af metall.....	3,207
*37. Stålarbeten, opolerade	9,545
38. Vadd: andra slag	1,491
*39. Väfnader: ylle-, pressduk	3,438
40. Dito: linne-, pressduk.....	1,997
41. Dito: vaxade mattor.....	108,409
<i>11 öre skålp. (= 25,88 öre kg.)</i>	
1. Kaffé	24,920,420
<i>12 öre skålp. (= 28,23 öre kg.)</i>	
1. Kakao	108,055
2. Peppar	509,592
*3. Tvål: parfymrad	16,466
<i>14 öre skålp. (= 32,94 öre kg.)</i>	
*1. Garn: bomulls-, färgadt	645,279
2. Socker: raffineradt	30,524,449

	Införsel 1878. Skålpund.
3. Socker: oraffineradt, ljusare än n:o 18	109,417
4. Vismut	164
<i>15 öre skålp. (= 35,29 öre kg.)</i>	
*1. Ben: arbetadt, andra slag	20,627
*2. Bleckslagarearbeten: lackerade	168,501
*3. Bly: arbetadt, måladt	137
*4. Blyertspennor, alla slag	24,305
5. Bläckpulver	2
*6. Brodérduk af papper	1,793
7. Bronspulver	3,506
*8. Fingerborgar	3,012
9. Fjäder, spritad,	848
10. Folier	5,574
*11. Garn: ull-, färgadt	909,517
*12. Glas: andra slag	486,685
*13. Häktor, hakar och hyskijor	8,809
*14. Jern: handtverkssmide, poleradt	51,050
15. Kaffe, brändt	407,677
*16. Koppararbeten, opolerade	14,756
17. Korkar: skurna, utan beslag	57,350
18. Korksulor	77
19. Mandel	539,041
*20. Metaller: arbetade, andra slag utan bestrykning	225,852
*21. Papparbeten: olackerade	43,093
22. Paraplyställningar	21,284
*23. Perlor: oäkta, glas-	11,764
24. Persikokärnor	Ingen införsel.
*25. Pomada	5,946
26. Qvicksilfver	4,279
27. Rör: arbeten deraf, ej specific., som ej äro korgmakarearbeten	1,478
*28. Tenlikor	2,269
*29. Tenn: arbetadt, olackeradt	43,883
30. Väfnader: linne, blaggarn	180,239
*31. Zink: arbetad, målad	119,087

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>16 öre skålp. (= 37,64 öre kg.)</i>	
*1. Champignoner	1,040
*2. Konserver.....	257,665
*3. Soja och såser.....	18,073
4. Svampar	8,539
*5. Tryffel	899
<i>18 öre skålp. (= 42,35 öre kg.)</i>	
1. Väfnader: bomulls-, mattväfnad	130
2. Väfnader: linne-, mattväfnad.....	5,523
3. Väfnader: linne, jutegarnsväfnad, blekt eller färgad.....	73,236
<i>20 öre skålp. (= 47,05 öre kg.)</i>	
*1. Askar och dosor af sammansatta ämnen	14,195
*2. Borstbindarearbeten med infattning af ben, horn eller andra ämnen	5,410
3. Därlar	4,595
*4. Garn: linne, färgadt	101,754
5. Gevär	14,675
6. Horn: skifvor till lyktor m. m.	48
*7. Horn: knappar.....	69,372
*8. Hudar och skinn: ej pelsverk, beredda, andra slag.....	299,486
9. Hudar och skinn: pelsverk, oberedda, andra slag.....	4,253
*10. Konfityrer	44,711
*11. Lack	16,977
*12. Lackerade arbeten, andra ej specificerade	385
13. Nattsäckar, kappsäckar etc.	47,362
14. Neglikor	25,070
*15. Nålar	37,668
*16. Porslin: äkta, måladt	177,306
*17. Sadelmakarearbeten: andra slag	15,643
*18. Tråd: bomulls-, alla slag	243,049
*19. Tråd: linne-, oblekt	3,091
*20. Ur: vägg-, i foder af trä eller andra slag	152,881
21. Väfnader: bomulls-, bokbindarecloth	13,926
22. Vin af högre alkoholhalt än 21 % på fastager	315,721

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>25 öre skålp. (= 58,81 öre kg.)</i>	
1. Bildhuggeriarbeten, andra slag af annat ej specific. ämne än trä	8
2. Bokpermar, lösa	6,278
3. Fisk: saltad, anjovis etc.	16,712
4. Fyrverkeriarbeten	178
*5. Knappar af sammansatta ämnen	121,446
*6. Knifvar: rak-	2,630
*7. Korgar: andra slag	19,208
*8. Leksaker af trä eller sammansatta ämnen	122,796
9. Oljor: flygtiga, ej specificerade	18,360
*10. Papparbeten: lackerade	14,533
11. Pennor: skrif-, alla slag	11,197
12. Pennskaft	3,668
*13. Portföljer, andra slag	58,612
*14. Sadelmakarearbeten med förgyllda beslag	2,011
*15. Saxar: polerade	502
16. Senap: malen	19,313
17. Siktar och såll	894
*18. Stålarbeten: polerade	4,643
*19. Trävaror: svarfvararbeten	36,117
*20. Väfnader: bomulls-, andra slag, oblekta och ofärgade	112,510
*21. Väfnader: ylle, filter och mattor	304,784
*22. Väfnader: hår eller tagel, andra slag	1,069
23. Väfnader: vaxade, andra slag	79,878
<i>30 öre skålp. (= 70,58 öre kg.)</i>	
1. Chokolad	18,534
2. Fruktar och bär: inlagda	12,048
3. Grönsaker: inlagda	3,550
*4. Handskinn, tillskurne	6
*5. Koppararbeten, polerade	161
*6. Metallarbeten, andra slag, förgyllda	130,471
*7. Tenn: arbetadt, lackeradt	11,433
*8. Tråd: linne, blekt	42,554
*9. Ur: vägg-, i foder af brons etc.	8,645
*10. Zink: arbetad, förgylld	375

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>35 öre skålp. (82,34 öre kg.)</i>	
*1. Bijouterivaror	48,323
*2. Etuis	21,770
3. Färger, cochenilj.....	33,639
4. Färglädor.....	4,848
*5. Hår- eller tagelarbeten	61
6. Kanel	185,093
7. Kapris	3,990
*8. Perlemor: arbetad	790
<i>40 öre skålp. (94,10 öre kg.)</i>	
1. Album	43,338
2. Gardiner: rull-, målade eller tryckta.....	20,450
*3. Guttaperchaarbeten, andra slag	25,083
*4. Hattflätor.....	5,759
5. Ingefära, syltad	5,090
6. Kautschuk i skifvor under 0,4 linie	616
7. Kautschuk i trähylsor, infattad	85
*8. Kautschuk: arbetad, andra slag	353,018
9. Luktatten	29,015
10. Piphuvuden, andra slag	30,323
*11. Silke, färgadt	11,115
*12. Skomakarearbeten, andra slag	29,647
13. Väfnader: bomulls-, felb- och plys-.....	1,405
*14. Dito dito, andra slag, blekta.....	926,860
15. Dito dito, bolstervar	19,187
16. Dito linne-bolstervar	7,716
<i>42 öre skålp. (= 98,81 öre kg.)</i>	
1. Tobak, oarbetad, blad och stjelk.....	7,829,268
<i>50 öre skålp. (= 117,63 öre kg.)</i>	
*1. Band, andra slag	178,757
*2. Ben: elfen- och hvalrosständer.....	902

	Införsel 1878. Skålpund.
*3. Brodérduk, andra slag	13,729
*4. Horn: arbetadt, andra slag	18,954
*5. Hängslen: andra slag	62,216
*6. Instrumenter: speldosor	1,776
7. Kardemummor	16,721
8. Karkasser och karkassband	1,347
9. Knallhattar	15,372
*10. Knifvar: penn-	3,832
*11. Knifvar: bords-, med skaft af silfver, etc.	1,672
12. Korkar: skurna med beslag	607
13. Muskott	6,637
14. Paraplyfodraler af läder	2
*15. Perlor: oäkta, andra slag	247
*16. Perukmakarearbeten	141
*17. Solfjädrar	993
*18. Strumpor, andra slag	219,542
*19. Strängar, andra slag	379
20. Tobak: arbetad, andra slag	170,845
*21. Vantar: andra slag	16,338
*22. Väfnader: bomulls-, andra slag, tryckta eller pressade	315,098
*23. Väfnader: bomulls-, damast-	16,859
<i>60 öre skålp. (= 141,15 öre kg.)</i>	
1. Glasflusser, oslipade, etc.	Ingen införsel.
2. Munlack	1,386
*3. Skomakarearbeten af andra tyger	27,297
4. Thé	115,852
<i>65 öre skålp. (= 152,91 öre kg.)</i>	
1. Väfnader: bomulls-, dräll-	628
2. Väfnader: linne, andra slag	29,638
<i>70 öre skålp. (= 164,68 öre kg.)</i>	
1. Vekar: lamp- och ljus-	5,492

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>75 öre skålp. (= 176,44 öre kg.)</i>	
*1. Brodérduk af ull	1
*2. Hattfoder	1,108
3. Kaviar	18,667
4. Lim: husblås och gelatin	11,731
*5. Snömakarearbeten: andra slag	39,067
*6. Urdelar, ej specificerade	3,307
*7. Väfnader: bomulls-, gaze- m. fl.	120,271
*8. D:o ylle-, andra slag	2,893,677
*9. D:o linne-, batist- m. fl.	105,680
10. D:o vattentäta	1,548
<i>1 krona skålp. (= 235,25 öre kg.)</i>	
*1. Band: halvesiden	6,846
*2. Brodérduk af silke och annat material	Ingen införsel.
3. Halsduksvalkar	Ingen införsel.
*4. Handskar	7,040
*5. Hudar och skinn: pelsverk, oberedda, bäfver m. fl.	877
*6. Hängslen af siden	1,428
7. Piphufvuden af sjöskum	1,374
*8. Portföljer af siden	323
*9. Skomakarearbeten af siden	281
*10. Spetsar, andra slag	7,383
*11. Tråd: koppar-, förgyld	Ingen införsel.
*12. Väfnader: helsiden: felb- och plys	1,324
*13. Dito halvesiden: felb- och plys	173
*14. Dito dito : andra slag	126,410
<i>1 krona 15 öre skålp. (= 270,54 öre kg.)</i>	
1. Käppar, alla slag	7,466
<i>1 krona 25 öre skålp. (= 294,07 öre kg.)</i>	
*1. Väfnader: bomulls-, tyll-	44,480

	Införsel 1878. Skålpund.
<i>1 krona 30 öre skålp. (= 305,83 öre kg.)</i>	
1. Tobak: arbetad, cigarrer	106,874
<i>1 krona 50 öre skålp. (= 352,88 öre kg.)</i>	
*1. Band: silkessammets- och helsiden	9,215
*2. Brodérduk: af silke	Ingen införsel.
*3. Snörmakarearbeten: af siden	13,514
*4. Spetsar: silkes-	1,060
*5. Strumpor: af siden	954
6. Vadd: silkes-	1
7. Vantar: af siden	73
*8. Väfnader: af siden, andra slag	39,321
<i>2 kronor skålp. (= 470,50 öre kg.)</i>	
*1. Blommor: konstgjorda delar deraf	680
2. Saffran	2,707
3. Sköldpadd, arbetad	1
<i>3 kronor skålp. (= 705,76 öre kg.)</i>	
*1. Plymer, alla slag	1,573
<i>5 kronor skålp. (= 1,176,26 öre kg.)</i>	
*1. Blommor: konstgjorda	3,831
<i>5 kronor 50 öre skålp. (= 1,293,89 öre kg.)</i>	
1. Vanilj	668
<i>20 öre centnern (= 47,05 öre för 100 kg.)</i>	
1. Krita, hvit, malen	Centn. 5,038
<i>40 öre centnern (= 94,10 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Hvitbetor: råa	Ingen införsel.
<i>50 öre centnern = (117,63 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Jern: gjutet, kanoner	Centn. 988

	Införsel 1878.
<i>75 öre centnerna (= 176,44 öre pr 100 kg.)</i>	
*1. Bensvart, benkol och bister	Centn. 3,442
2. Glas: bunkar, burkar etc.	Dito 4,881
<i>1 krona centnerna (= 235,25 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Jern: gjutet: grytor, pannor etc.	Dito 5,434
<i>1 krona 25 öre centnerna (= 294,07 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Jern: gjutet: bomber och kulor	Dito 12
<i>1 krona 50 öre centnerna (= 352,88 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Jern: smidt eller valsadt: spik af 1,6 tums längd och der- öfver	Dito 15,384
2. Kummin	Dito 56
<i>2 kronor centnerna (= 470,50 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Hvitbetor: sönderskurna	Dito 344
<i>5 kronor centnerna (1,176,26 öre pr 100 kg.)</i>	
1. Jern: smidt eller valsadt: kedjor med länkjernet under samt till och med 0,2 tums diameter	Dito 160
<i>1 öre pr ort (= 235,25 öre kg.)</i>	
*1. Guld: bok, äkta och oäkta	Ort: 90,794
*2. Dito musiv-, puder- eller unsen-	Dito 1,100
*3. Gulddragarearbeten af guld och silfver	Dito 103,099
4. Tråd: guld- och silfver-	Dito 300
<i>3 öre pr ort (= 705,76 öre kg.)</i>	
*1. Silfver: arbetadt, förgylt eller oförgylt	Dito 81,137
<i>5 öre pr ort (= 1,176,26 öre kg.)</i>	
*1. Guld: arbetadt	Dito 4,003

	Införsel 1878.
<i>20 öre pr kanna (= 7,64 öre litern.)</i>	
1. Maltdrycker på buteljer: andra slag.....	Kan:r 29,502
<i>25 öre kannan (= 9,55 öre pr liter.)</i>	
1. Mjöd	Dito 8
<i>30 öre kannan (= 11,46 öre pr liter.)</i>	
1. Maltdrycker på buteljer: porter	Dito 4,793
<i>40 öre kannan (= 15,28 öre pr liter.)</i>	
1. Musslor: insyltade.....	Ingen införsel.
<i>55 öre kannan (= 21,02 öre pr liter.)</i>	Kannor.
*1. Vin af till och med 21 % på buteljer.....	403,721
<i>1 krona 15 öre kannan (= 43,94 öre pr liter.)</i>	
*1. Bränvin på fastager af franska vindrufvor	608,500
<i>1 krona 50 öre kannan (= 57,32 öre pr liter.)</i>	
1. Bränvin och sprit på fastager af säd etc.	88,496
2. Dito dito dito af ris: arrack.....	400,329
3. Dito dito dito af socker: rum.....	87,186
4. Dito dito dito af vindrufvor, då varan ej är fransk eller direkt importerad.....	8,857
5. Bränvin och sprit på fastager af annan frukt	1,370
<i>2 kronor kannan (= 76,42 öre pr liter.)</i>	
*1. Likör.....	8,503
2. Vin öfver 21 % på buteljer.....	2,229
<i>2 kronor 30 öre kannan (= 87,88 öre pr liter.)</i>	
*1. Bränvin på buteljer eller krus: alla slag	56,308

	Införsel 1878.
<i>3 kronor kannan (= 114,63 öre pr liter.):</i>	
1. Æther och æther spirituusus.....	Kannor 2,514
2. Ætherarter, sammansatta	Dito 705
<i>10 öre stycket,</i>	
*1. Masker	Stycken: 7,910
2. Nötter: kokos-	870
<i>25 öre stycket.</i>	
*1. Paraplyer och parasoller, andra slag	180,242
<i>40 öre stycket.</i>	
*1. Hattar: af ull, hår etc.	187,385
*2. Hattar: af halm eller strå etc.	123,666
*3. Hattar: andra slag	24,393
<i>50 öre stycket.</i>	
*1. Instrumenter: musikaliska, flöjter etc.	639
*2. Ur: med boett af annat ämne.....	27,443
<i>75 öre stycket.</i>	
*1. Paraplyer och parasoller: af siden.....	25,319
<i>1 krona stycket.</i>	
*1. Instrumenter: musikaliska: gitarrer etc.	1,368
*2. Ur: fick-, med boett af guld.....	6,748
*3. D:o: skeppskronometrar	6
<i>1 krona 50 öre stycket.</i>	
*1. Hattar af siden och monterade fruntimmers-	1,380
<i>5 kronor stycket.</i>	
*1. Vagnar och åkdon: arbetsfordon och lastvagnar	37
<i>15 kronor stycket.</i>	
*1. Vagnar: tvåhjuliga och slädar.....	30

		Införsel 1878.
<i>25 kronor stycket.</i>		
*1.	Vagnar; fyrhjuliga, trillor	Stycken 26
<i>40 kronor stycket.</i>		
*1.	Instrumenter: musikaliska: fortepianon, tafflar	Dito 358
<i>50 kronor stycket.</i>		
*1.	Vagnar och åkdon: fyrhjuliga, halftäckta mindre	Dito 7
<i>60 kronor stycket.</i>		
*1.	Instrumenter: musikaliska: fortepianon, flyglar	Dito 48
<i>100 kronor stycket.</i>		
*1.	Vagnar och åkdon: andra slag	Dito 25
<i>18 kronor pr gross.</i>		
1.	Kort, spel-	Ingen införsel.
<i>5 % af värdet.</i>		Kronor.
1.	Gasmätare	27,304
*2.	Instrumenter: musikaliska: orgelverk	42,697
3.	Kemiskt-tekniska preparater	507,061
4.	Sprutor: brand-	77,194
5.	Vattenglas	24,587
<i>10 % af värdet.</i>		
*1.	Jern: kassakistor och sängar	31,388
2.	Korksulor i förening med väfnad eller skinn	174
3.	Skriftaflor, innefattade i permar	495
*4.	Slöjdvaror, hvars hufvudbeståndsdel icke kan urskiljas	221,986
*5.	Varor, som icke kunna hänföras till någon af tulltaxans bestämmelser, mer eller mindre arbetade	94,178